

Devletten ajanlaştırma güzellikleri...

Devletin vazgeçemediği ve vazgeçemeyeceği bir uygulama olarak ajanlaştırma, işbirlikçileştirme hamleleri halka karşı suçtur. Ezilen halkın kurtuluşu için mücadele eden, bunun için bedel ödemeye hazır olan devrimcilerle zarar vermek halkın mücadelesine, halkın kendisine zarar vermektir. **Sayfa 8**

Paşa paşa susarsınız!

Görevdeki paşalar, emekli paşaların son dönemde bir biri ardına yaptığı açıklamalardan duydukları "rahatsızlığın" çözümünü, bu eski paşalara "sus emri" vermekte gördüler. Durum, görevdeki paşalar açısından öyle pek de "rahatsızlık" vermeyecek gibi değil, gerçekten de! Neler yoktu ki bu açıklamalarda! **Sayfa 9**

Gazetemizi, örgütlenmenin en önemli silahı haline getirelim!

İşçi-köylü gazetesi olarak bir süredir gazetemizin kimi köşelerinden çağrılar yaparak gazetemizin değerlendirilmesini, bu değerlendirmelerin bizlere ulaştırılmasını ve beraberce çözüm önerilerimizi tartışmayı istiyoruz. Neden böyle bir çağrıda bulunuyorduk ve bir süredir çeşitli bölgelerde yapmaya çalıştığımız okur toplantıları ile neyi hedefliyoruz, bunları açıklamak gerekiyor. **Sayfa 10**

İşçi-köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-05 05

*Yıl:1 * 30 Kasım-13 Aralık 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Polis yetkilerini kullanıyor

Son iki ay içinde 6 yaşam söndü

Burası Teksas değil, Türkiye

Seçimlerden önce alelacele değiştirilen "Polis Vazife ve Salahiyetleri Yasası" ile yetkileri artırılan polis, filmlerde gördüğümüz Teksas görüntülerini aratmıyor. Motorize ekipleriyle etrafta terör yaratan, her adım başı kimlik kontrolü ve arama yapan, her hareketimizi kameralarıyla gözleyen, tipine göre emekçileri suçlu ilan eden polis, emir ve talimatlarına aynen ve anında uymayanları da kurşunlayarak katlediyor.

Yasayla, tüm emekçiler hedefte

Yasanın çıkış sürecinde amacın sadece devrimciler, muhalif kesimler olmadığı devrimciler tarafından defalarca vurgulanmıştı. Nitekim polisin son süreçteki tavır ve saldırganlığının tüm emekçilere yönelik olduğu ortaya çıktı. Avukatından, gazetecisine, işçisinden öğrencisine herkes, her an sokakta durdurulabiliyor, polis arabasında ya da karakollarda dövülüp sokak kenarlarına bırakılabiliyor.

Sınıf dayanışması yükseliyor

Telekom grevi çeşitli kesimlerden destek görüyor. 17 Kasım günü **İstanbul Sendikalar Platformu** pankartı arkasında toplanan kitle sloganlarla Gayrettepe'ye yürüdü. Aynı gün **Partizan** da Telekom işçilerini ziyaret ederek, dayanışma duygularını dile getirdi. Yine **İstanbul Esenler** ve **Ankara**'da da aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kurumlar işçileri ziyaret etti. Ayrıca **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi**'nden tutsak Partizanlar topladıkları bir miktar parayı greve destek için gönderdi. **Sayfa 4**

Büyük Ortadoğu'da Kürtler ve DTP'ye kapatma saldırısı

ABD önderliğinde Ortadoğu'da önemli bir yapılandırma gerçekleşiyor. Süreç, uluslararası alanda emperyalistler arası dengelerin birer sonucu olduğu gibi gelişimi içinde yeni dengeler yaratarak da ilerliyor. **Tarihsel olarak şekillenmiş birçok siyasi sınır ve devlet oluşumunun değişime tabi tutulduğunu tanık oluyoruz.** Bunun önemli bir ayağını da Türkiye ve Irak Kürdistanı'ndaki gelişmeler oluşturuyor.

Erdoğan'ın Bush görüşmesi de bu temeller üzerinde gerçekleşmişti. Görünürde somut bir karar ya da anlaşma söz konusu değildi, ancak gizli bazı ortaklaşmaların olduğu da sonraki gelişmelerden anlaşılabilir. **Sayfa 3**

Dünyadaki rüzgar tersine dönüyor, egemenlerin kapaşması büyüyor!

Hem dünyanın hem de Türkiye'nin politik gündemi, diğer alanlarda yaşanan gelişmeleri perde arkasında bırakmaktadır.

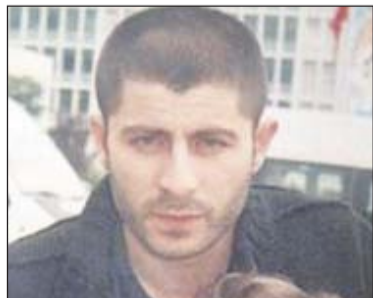
Televizyonlarda, gazetelerde çeşitli operasyon planları işlettirilip "gizli eller" tarafından kitleler ırkçı, hezeyanlarla sokaklara dökülüp linçler ya-

şanırken başta ekmek ve su olmak üzere birçok temel ihtiyaç maddesine ve ulaşımaya zamlar yapıldı. Temel bir girdi olan enerji fiyatlarının artışı bahane edilerek hemen akar-yakıtın ve sigaranın ÖTV'leri artırıldı. Önümüzdeki günlerde de elektrik ve doğalgaza zamların yapılacağı kesinleşti.

Seçimler dolayısıyla oluşan bütçe açığının yıl bitmeden büyük oranda kapatılacağına taahhüdünü hükümet geçtiğimiz mayıs ayında IMF'ye vermişti. Ve hiç zaman kaybetmeden seçim öncesinde kısıklı verdiklerini kazanla geri almaya başladıklarını görüyoruz. **Sayfa 9**

Polis iki kişiyi daha katletti!

Polis vahşeti son olarak Av-cılar'da bir can daha aldı. **Feyzullah Ete** isimli Kürt emekçi evinin arkasındaki parkta oturduğu ve polisin kalk 'talimatı'na

zamanında yanıt vermediği için öldürüldü. **22 Kasım Çarşamba** günü gerçekleşen olayda Feyzullah Ete arkadaşları ile birlikte milli maçı izlemek için parkta beklerken yanına yaklaşan polisin tekmesi ile öldürüldü. Polis, parkta oturanların içki içip nara attığını ve görevli memura küfür ettiğini iddia ederken olayı yaşayanların anlatımları bunu yalanlıyor. **Sayfa 15**

Grev kadına yaramış!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü nedeniyle İstanbul, Van, İzmir, Malatya ve Adana'da çe-

şitli eylemler düzenlenirken, sohbet ettiğimiz Telekom direnişçisi kadınlar, grevin kendilerine yaradığını ifade ederek "grev mücadele bilincimizi daha da geliştirdi. Zaten evde belli bir mücadele veriyoruz ve bu daha da ileri taşındı. Bunun içindir ki, kadınların greve katılımı daha istikrarlı. Hemen hiç birimiz nöbetimizi kaçırmıyoruz" dediler. **Sayfa 12**

"Altın"cı filo Kaz dağlarından defol!

AKP hükümetinin emperyalist patentli politikaları sonucu yaşanan yağmanın, talanın son örneği Kaz Dağlarıdır. Tarihi ve ekolojik öneme sahip Kaz Dağları şu anda maden aramaları adı altında delik deşik edilmiş bir haldedir. **Sayfa 5**

Édi Bes e eylemlerine saldırı

Sınırötesi operasyon kararının alınmasının hemen ardından başlatılan saldırı dalgasına karşı Kürt halkı, yaşanan saldırılara sessiz kalmamış, Kürt illerinde "Édi Bes e" şiarıyla mitingler düzenleyerek halkların kardeşliği vurgusunu ön plana çıkarmıştı. Polislin yoğun yığınak yaptığı, provoke etmeye çalıştığı, biber gazıyla saldırdığı mitinglerde onlarca insan gözaltına alınarak tutuklandı. **Sayfa 6**

İşçi köylü'den

Birçok ilde ve bölgede yaptığımız okur toplantılarında ortaya çıkan tablonun da gösterdiği gibi gazetemizin misyonu ve görevleri üzerinde yapacağımız tartışmalar yerinde olacaktır. Okurlarımızın bugün devrimci bir yayının, gazetemizin oynadığı misyonu görmesi açısından bu tartışmalar önemlidir. **Sayfa 2**

Sınıfsal Yaklaşım

Modern imha planı!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Mücadeleyi ortaklaştırmak günün görevidir

Sayfa 4

Pusula

Değerlendirmelerde pratikleri esas alalım!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Kulübelere karşı savaş

Sayfa 13

Yaklaşık 9 ay önce Kentsel Dönüşüm Proje alanı olduğu için Ayazma'da yıkımlar olmuş, insanlar çadırlarda yaşamaya mecbur bırakılmıştı. Biz de 2010 yılında İstanbul Kültür Başkenti olacak denilerek uygulanan proje kapsamında gecekonduları yıkılan Ayazma halkının yanına, çadırlarının olduğu yere bir kez daha gittik. Çadır kurup yaşamlarını devam ettiren Ayazma halkı, geçtiğimiz Şubat'tan bu yana yaşam mücadelesi veriyor. Uzun zamandır hemen hemen hiç kimsenin onlarla ilgilenmediğini dile getiren Ayazma mahallesi halkı ile sohbet ettik.

Kültür Başkentindeki yaşamlar...

- Bize biraz kendinizden ve neler yaşadığınızdan bahsedersiniz mi?

Gültekin Keleş- Vanlıyım ve inşaat işçisiyim. 6-7 yıl oldu buraya yerleştim. Geldiler, "evimizi yıkacağız" dediler. Kentsel Dönüşüm Projesi adı altında bir kâğıt dağıttılar. Size daha avantajlı şekilde evler vereceğiz, onun için ev sahibi yazmayın, kiracı yazın dediler. Neredeyse 1 yıl oldu. Geçen sene Şubat'tan beri yaşıyoruz bu. Bu insanlık dışı bir şey. **Ama herkes de biliyor direneceğiz.** Sonuna kadar, elimizden ne geliyorsa yapacağız. Yasal olarak çözüm bulunmazsa çözümü kendimiz bulacağız.

- Bu koşullarda çocuk-

lar okula gidebiliyor mu?

- Çocuklarımızı okula gönderemiyoruz. Tinerçiler yollarını kesiyor. Daha önce tinerçiler yoktu. Varlarsa da yolumuzu kesmiyorlardı. Gecekondularımızı yıktıktan sonra tinerçiler ortaya çıktı. Bunun Belediye'nin işi olduğunu düşünüyoruz. Okul müdürünün yanına gittik. Ama çare olmadı. 50-60 YTL servis parası da veremiyoruz ki, çocukları okula servisle gönderebiliriz. Normalde her yerde devlet servisi veriyor. Burada neredeyse 50 tane çocuk var okula giden. Sonra "bize neden güvenmiyorsunuz?" diyorlar. Biz nasıl güvenelim?

- Peki, sağlık sorunlarınız var mı? Ya da herhangi bir sosyal güvenceniz var mı?

- Hayır, hiçbir sosyal güvencem

yok. İnşaat işçisiyim. İş gelirse çalışıyorum. Burada oturanların çoğunluğu da inşaat işçisi. Sigortamı kendim yatırıyordum ama artık onu da yatırıyorum. Bu koşullarda nasıl sağlığımız iyi olabilir ki? Bir de geceleri kamyonlarla içinde ne olduğunu bilmediğimiz atıklar bırakılıyor. Çuvalların içindeki toz halindeki bu atıklar çok pis kokuyor. Üstelik yağmur yağınca da yaniyor. Ne olduğunu bilmediğimiz çuvallar hala burada ve biz onların yanında yaşamak zorunda bırakılıyor. Çocuklarımız sabah kalktığında gözlerinin yandığını söylüyorlar.

- Gecekonduları yıkılan ailelerin ve mağdur olan ailelerin çoğunluğunun T. Kürdistan'ından göç eden aileler olması hakkında neler düşünüyorsunuz?

- Çoğunlukla mağdur bırakılanlar Kürtler oldu. Ev verilemeyen içinde Kürt yok. Bu mağduriyet Kürtlere özel.

- Sızca Şifa Mahallesi'nde olduğu gibi gecekonduların yıkıldığı zamanlarda daha örgütlü davranabilişydiniz ve Belediye'ye güvenmeseydiniz şimdi daha iyi olabilir miydi?

- Evet, daha iyi şeyler yapardık. Belediye'nin dediğine bakmasaydık daha iyi olurdu. Ama bizi kandırdılar. Kâğıt imzalatılar biz de inandık.

- Bu nasıl bir adalet

bazeseder misiniz?

Tugay Keleş- Ben de Vanlıyım. Abimin yanına okumak için geldim. Ama bu şartlar altında nasıl ders çalışabilirim ki? Derslerim Van'da okurken iyiydi. Ama burada derslerim nasıl olur bilmiyorum?

- Sizin de bize söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Ben Ağrı'lıyım. Yıkımlara karşı olan komitedeyim. Uzun zamandır bizi ziyarete kimse gelmiyordu. Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş diyor ki; "gecekondu mahalleleri diğer insanlara katılmasın, engel olmasınlar." Eğer planı projesi çadır kent kurmaksa hiçbir şey benimiyor, kendinin olsun, bize yararı olmayan planı da projesi de. Bu planlarının yararı bize, Türkiye halkına değil. Geçen gün bir milletvekili dedi ki; bir tarafta Başakşehir bir tarafta Olimpiyat bir yanda Atatürk, ortada çadır kent yani gerçekten kötü bir görüntü. Bu manzara bizim çocuklarımızı etkiliyor hepsinin psikolojisi bozuldu. Benim iki tane çocuğum var. İkisi de başarılı çocuklardı. Peki, bunlar mumun ışığında, çadırın içinde ne kadar ders çalışabilirler? Nasıl bir adalet, nasıl bir ülke burası?

"Biz kime ceza keselim?"

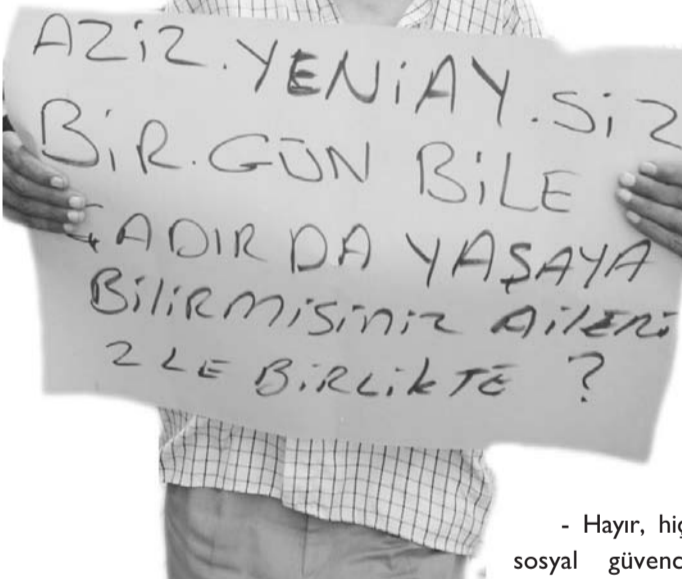
Son olarak çadır yaşamının zorluğunu daha fazla yaşayan,

temizliğinden yemek yapımına kadar kötü koşullarda bir şeyler yapmak zorunda bırakılan kadınlarla sohbet ediyoruz. Yaşamın içinde çekilen zorluklar yetmezmiş gibi bir de toprağın ve çöp-lerin içinde bir yaşam kurma mücadelesi veriyorlar.

- Bize neler söylemek istersiniz?

Birgül Aydın: Ben Ağrı'lıyım. 8 sene burada oturdum. Her yerde yıkım oldu ama hiçbir yerde burası gibi, bizim gibi kimse mağdur olmadı. Biz burada vergimizi de su ve elektrik paramızı da ödüyorduk. Benim 2 tane okula giden çocuğum var. Çocuklar okula yürüyerek gidiyor. Okul uzak. Okula giderken tinerçiler durduruyor, bıçak çekiyo. Çocuklar korkuyla gidiyor okula. Okula göndermediğimizde ceza keseceğiz diyor müdür. Peki, ben kime ceza keseceğim? Çocuğum okula giderken başına bir şey gelirse ben ne yapayım?

Biz kararlıyız. Çadırımızı kaldırırsalar da ben yine kuracağım. Elektrikimizi kapatırsalar, mum yakarım yine de gitmem buradan. Belediye Başkanı'nın yanına gittiğimizde bize hakaret ediyor. Bize "İleş kargaları, Ayazma'nın tavukları geldi" diyor. Biz ne yapacağız? Ne evimiz var ne de sağlık güvencemiz. Beni zorla köyünden gönderdiler terör var diye, asil terörü devlet yapıyor. (İstanbul)

- Hayır, hiçbir sosyal güvencem

İstanbul gerçek sahiplerinden arındırılıyor...

Devlet kar kış demeden emekçilerin evlerini barınmaya devam ediyor.

23 Kasım günü **Okmeydanı-Örnektepe Mahallesi'nde** yaşanan olay, devletin emekçi düşmanlığının bir kez daha göstergesi.

Üç gecekondu Beyoğlu Belediyesi'nin yıkım ekipleri tarafından yerle bir edildi. Belediye'nin bir süredir yıkıma çalıştığı gecekondu, aniden içindeki eşyaların çıkarılmasına bile zaman verilmeden yıkıldı.

Sabah saat 9.00'da gecekondu bulundugu **Örnektepe Mahallesi'ne** gelen yıkım ekipleri ev sakinlerinin eşyalarını çıkarmak için zaman istemesine dahi aldırmadan içerden çıkardıkları büyük eşyalardan sonra evleri yıktılar. Tapusuz olduğu iddiası ile yıkılan evler için Belediye ne bir yer göstermiş ne de yıkılan evler için bir bedel ödemiş.

Asgari ücretle çalışan yoksul emekçilerin oturduğu gecekondu gözlerinin önünde kepekle yıkılırken ev sakinleri göz yaşlarına boğuldu. 40 yıldır burada oturduğunu söyleyen Dersimli bir ana "**38'de bile böyle zulüm görmedik**" feryatları ile devlete olan öfkelerini dile getirdi. Bir süre sohbet ettiğimiz ana, sabah kalktıktan sonra ekipleri karşılarında gördüklerini söyledi. Yıkılan evlerden birinde oturan Ardahanlı yedi genç, çalışmak için geldikleri İstanbul'da evsiz kalmanın şokunu yaşıyordu. Yıkımdan sonra konuştüğümüz kiraclar gidecek yerleri olmadığını, sokakta kaldıklarını söyledi.

Evlerden birinde kiracı olarak oturan **Celal Onuk** 10 yıldır İstanbul'da yaşıyor ve bir kahvehane çalışıyor. Bundan sonra ne yapacağını kara kara

düşünüyor. AKP hükümetine öfkesini dile getiren Onuk, devletin halka zulmettiğini söylüyor. Yıkım sırasında konuştuğumuz

Dersimli bir teyze "**Yazık günah değil mi emeğimiziz? Para pul vermeden yıkıyorlar. Yalvardık, ama dinlemediler. 40 yıldır buradayız. Ne**

Belediye sahip çıkıyor ne devlet?" sözleri ile hissettiklerini anlattı. Ortamın gergin olmasından dolayı adını bile sovradığımız birçok insan kış ortasında nereye gideceklerini düşünüyordu. Evlerin yıkılmasından sonra aileler eşyalarını moloz yığınları altında çıkarmaya çalışıyor. Bulabildikleri çok da bir şey olmuyor. Kullanılabilecek birçok eşya moloz yığınları altında kalmış. Ailelerle kurtarabildikleri eşyaları yakınlarının evlerine taşıyor. Yüzlerde hüznün, diller suskun...

Evlerin bulunduğu alan büyük otel ve alışveriş merkezleri sahibi Cevahir Holding tarafından satın alınmış. Cevahir'in bu bölgeye bir alışveriş merkezi yapacağı söyleniyor. Devletin kimin sözcüsü olduğu bu olayda bir kez daha tescilleniyor. (İstanbul)

İstanbul'da bu planlar dahilinde daha onlarca bölgede gecekonduların yıkılacağı kendi jenerallerinde halihazırda mevcutken, emekçi semtlerde yıkım karşıtı hareketi örnek de önem kazanıyor. TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar'ın "**Göçü yasaklayamayız ama parası pulu olmayan insanların İstanbul'da yoğunlaşmasını engellenmesi için bir takım tedbirlerin alınması gerekiyor**" şeklindeki açıklaması İstanbul için düşünülen projeyi de gözler önüne seriyor. İstanbul'un yoksullar için cehenneme çevrilmemesi ilk adımı ise emekçi semtlerdeki yoksulların gecekondularının başlarına yıkılması ve sokaklara atılmasıdır. **İstanbul'un gerçek sahibi emekçilerdir, tüm ülkenin sahibi oldukları gibi.** O zaman bize ait olan elimizden alınmasına sessiz kalmayalım. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

Merhaba,

Birçok ilde ve bölgede yaptığımız okur toplantılarında ortaya çıkan tablonun da gösterdiği gibi gazetemizin misyonu ve görevleri üzerinde yapacağımız tartışmalar yerinde olacaktır. Okurlarımızın bugün devrimci bir yayının, gazetemizin oynadığı misyonu görmesi açısından bu tartışmalar önemlidir.

Öncelikle gazeteye duyulan ihtiyacın altını biraz açmaya çalışırsak şunu belirtmek gerekir ki; **Marksist-Leninist-Maoist faaliyet, her şeyden önce geniş kitlelerin aydınlatma faaliyetidir.** Kitleler bu faaliyet esnasında devrimin öznesi olma bilincine erişirler. Kitlelerin bu temelde eğitilmesinin en önemli araçlarından biri de yayınlardır. Doğru kullanarak en önemli örgütlenme-örgütlenme araçlarımızdan biri haline getirebileceğimiz yayınlarmız açısından bugün karşı karşıya olduğumuz görev elimizde bulunan bu örgütlenme aracını **daha nitelikli hale getirmektir.**

Şurası açık ki, Marksist-Leninist-Maoist dünya görüşünün politikalarını, hedeflerini, çalışmalarını ancak Marksist-Leninist-Maoist bir gazete ortaya koyabilir, yayabilir. Bu anlamda bakıldığında MLM görüşlerin giderek yaygınlaşması, belli bir çevre ve güç yaratması yine yayınlar sayesinde hayata geçirilebilir. Gazetemiz **Marksist-Leninist-Maoist** dünya görüşü çerçevesinde yayın hayatını sürdürmekte, halkın öncülerinin davasını sahiplenmekte, ileri kitlelere yönelik net çağrılar yapmaktadır/yapmalıdır. **Gazetemiz, temel aldığımız bu görüşler ışığında ezilenlerin gerçekliğini ortaya koyan ve MLM dünyaya görüşünün propagandasını içeren bir gazetedir.** Üstelik salt propaganda eden, bilinç taşıyan bir araç değil, aynı zamanda ve esas olarak (ve de kesinlikle birbirinden kopuk olmamak şartıyla) örgütleyici bir gazetedir. Yeri gelmişken okur toplantılarında da belli bölgelerden gelen bir eleştiri olması anlamıyla bu konuyu derinleştirmek faydalı olacaktır. Evet, gazetemiz örgütleyici olmak zorundadır. Ancak burada bahsi geçen **kollektif örgütleyicilik**ti. Tıpkı Lenin'in inşaat halindeki bina ve iskele örneğindeki gibi; "Ne var ki, bir gazetesinin rolü, yalnızca fikirlerin yayılması, siyasi eğitim ve siyasi müttefiklerin kazanılmasıyla sınırlı değildir. Bir gazete sadece kollektif bir propagandacı ve kollektif bir ajitatör değil, aynı zamanda kollektif bir örgütleyicidir. Bu bakımdan, gazete, inşa halindeki bir binanın çevresinde kurulan iskeleyle benzetilebilir; bu iskele, yapının sınırlarını belirler, inşaat işçileri arasındaki bağlantıyı kolaylaştırır ve böylelikle onların yapılacak işleri dağıtmalarını ve örgütlü çalışmalarından çıkardıkları ortak sonuçları görmelerini sağlar. Gazetesinin yardımı ve aracılığıyla sadece mahalli faaliyetlere değil, aynı zamanda düzenli genel çalışmaya da girişecek kalıcı bir örgüt, doğal olarak şekillenecek ve üyelerini siyasi olayları dikkatle izleyebilecek şekilde yetiştirecek, bu olayların halkın çeşitli tabakaları üzerindeki etkisini ve önemini değerlendirecek ve devrimci partinin bu olayları etkileyebilmesi için etkili yolları geliştirecektir."

Gazetemizin örgütleyici özelliği aynı zamanda örgütlenmeyi de içerir. Daha açık ifade edersek, **örgütleyicilerin örgütlenmesi** diyebileceğimiz bu misyon okurlarımızın, faaliyetçilerin gazeteden beslenmesi, kitleleri örgütlenme ve savaşım faaliyetlerinde gazete aracılığıyla sunulan perspektiflerin yaşama geçirilmesidir. Yani faaliyetçiler, gazete ile kitleler arasındaki basit bir iletken-aracı değil, meselenin asıl muhatapları olmalıdır. Bu noktada yayınlarmızın faaliyetçiler tarafından gerektiği biçimde (**eleştirel, sorgulayıcı, kavrayıcı, uygulamanın araçlarını oluşturmayı hedefleyen vs.**) okunmaması bu misyonu sakatlamaktadır. Pusula köşesini okuyan bir faaliyetçi, yaşanan sorunların nasıl çözülebileceğini, devrimci bir kişiliğin nasıl olması gerektiğini, örgütlü mücadelede dikkat edilmesi gereken ilkeleri vb. okuyacak, onları yaşamında nasıl somutlayacağını planlayacak vs. ve bu şekilde de kendini örgütleyecektir. Ancak o zaman bu köşenin bir anlamı olabilir. Ya da okunması nispeten zor, dili daha çok da örgütlü kesimlere yönelik olan Sınıfsal Yaklaşım köşesindeki perspektifler faaliyetçiler tarafından anlayıncaya kadar okunacak, köşede sunulan perspektiflerin ve çağrılarının yaşama nasıl uyarlanacağı tartışılacak ve uygulama araçları yaratılacaktır. Ve tüm bunlarla kitlelere gidecektir. Gazetemizden ortak mücadeleyi örgütlemeye çağırısı yaptığımızda bunu yaşama geçirecek olan faaliyetçilerin kendisidir. Bunun (tabii ki kitleleri de ortak ederek) araçlarını yaratmadan (örneğinimiz örgütlü ortak platformlar oluşturmadan, dayanışma eylemleri örgütlemeyi vb.) kitlelere bu çağırını yapmak anlamsız olmaz mı? Burada gazetemizin sadece örgütlü kesimlere hitap ettiğini çıkartmak yanlış ve zorlama bir yaklaşım olur. Hem **örgütçülerin** örgütlenmesi ve hem de **kitlelerin** (özelde ileri kitlelerin) örgütlenmesi görevlerini bir arada yaşama geçirmeye çalışan yayının bu ikili görevi yerine getirirken yaşadığı "sıkışma" okurlarımızın çabalarıyla önemli oranda aşılabilir/aşılmalıdır. Gazeteyi sadece kitlelere ulaştırmakla yetinmek, gazetesinin sahiplenilmesi demek değildir. **Gazetesinin "dağıtımını" amaç haline getirmek dolaşısıyla da misyonunu sınırlandırarak onu sakatlamaktır.** Gazetesinin bir araç olduğunu unutmadan hareket etmek aslandır.

Bu konuya bu köşeden devam edeceğiz. Ancak bugün için bir ilk adım olarak gazeteyi kitlelerle olan ilişkilerimizden doğru, deneyim ve birikimlerimizin süzgecinden geçirerek okumak önemlidir diye düşünüyoruz. Bunun anlamının kesinlikle salt eleştirmek için okumak olmadığını altını çizelim. Hem eleştireceğiz, hem bu aracı en iyi şekilde kullanmak için niteliğini yükseltmek için ortak çaba içine gireceğiz. Bunu yaptığımızda bu amacımıza bir adım daha yaklaşmış olacağız.

Büyük Ortadoğu'da Kürtler ve DTP'ye kapatma saldırısı

ABD önderliğinde Ortadoğu'da önemli bir yapılandırma gerçekleşiyor. Süreç, uluslararası alanda emperyalistler arası dengelerin birer sonucu olduğu gibi gelişimi içinde yeni dengeler yaratarak ilerliyor. Tarihsel olarak şekillenmiş birçok siyasi sınır ve devlet oluşumunun değişime tabi tutulduğuna tanık oluyoruz. Bunun önemli bir aygıtını da Türkiye ve Irak Kürdistanı'ndaki gelişmeler oluşturuyor.

ABD'nin Ortadoğu planlarında dayandığı temel bir unsur olarak Kürtler devletleşme yolunda hızla ilerlerken egemen gerici devletlerin tavırları da netleşiyor. Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren emperyalistlerin Büyük Ortadoğu hayalinde Kürtlerin önemli bir yer tuttuğu bugün çok daha açık hale gelmiştir. TC açısından bu, sadece bölgesel uşaklık-taki bir kayıp değil, kendi Kürtlerinin kopması ve devletin parçalanması tehlikesini de doğuruyordu. **TC bunu engelleyebilmenin tek yolu ABD'nin Irak ve Kürdistan politikasında köklü değişikliğe gidilmesinde görüyordu.** Son dönemde yaşanan sınır ötesi işgal baskıları da, İran ve Suriye ile gerçekleştirilen Kürt karşıtı ilişkiler de bu amaç doğrultusunda şekilleniyordu. Geçmiş örneklerinde defalarcası denemiş sınır dışı işgalin istenilen sonuçları vermeyeceği açıktır. Ayrıca herkes biliyor ki; **"PKK'ye karşı operasyon"** adı altında üzerine gidilen gerçek hedef Irak Kürdistanı'ndaki özerk yönetimdir.

TC'nin ABD karşısında bu yönde ne kadar adım atabileceği ayrı bir tartışma konusu, fakat verilmek istenen mesaj açıktı ve herkes tarafından anlaşılıyordu. Tüm bunlar TC'nin, içinde çıkılmaz bir handikapla karşı karşıya olduğunu ve artık birçok şeyi göze alabilecek kadar sıkıştığını açıkça gösteriyordu. Bunun diğer bir açıklaması da TC'nin bu "sıkışmadan" kurtulmak, daha doğrusu tehlikeyi yöne-

tilebilir düzeyde tutmak için emperyalizme her türlü hizmet ve tavize açık olduğuydu.

Erdoğan-Bush görüşmesi sonrası hava

Erdoğan'ın Bush görüşmesi de bu temeller üzerinde gerçekleşmişti. Görünürde somut bir karar ya da anlaşma söz konusu değildi ancak gizli bazı ortaklaşmalar olduğu da sonraki gelişmelerden anlaşılabilir. Bunu takip etmenin en iyi yollarından biri AKP ile Genelkurmay'ın söylemlerindeki farklılıkları. Erdoğan'ın **"sınır ötesi herhangi bir operasyon söz konusu değildir. Bu operasyonlarda tavrımız her şeyden önce burada silahların bırakılmasına yöneliktir"** derken, Kara Kuvvetleri Komutanı İlker Başbuğ **"sınır ötesi operasyonun uygulama sürecindeyiz"** diye açıklamalarda bulunuyordu. Bir yandan medyaya yasaklar getiriliyor, oluşturulan operasyon beklentisi törpüleniyor, diğer yandan göstermelik operasyon ve sınır dışı bombalamalarla askeri manada gereklerin yapıldığı mesajı veriliyor. Her halükarda ABD'nin ancak sınırlı bir operasyona kapı aralayacağı, I. Kürdistan'ındaki yapıya zarar getirilmesine izin vermeyeceği açıktı. Keza Talabani, önce sınır ötesi operasyon tehlikesinin geçtiğini daha sonra ise TC'nin sınırlı bir operasyon yapacağını, bunun da kendilerine zarar vermeyeceğini açıklamıştı.

Bu noktada Erdoğan'ın **"silahların bırakılması"** söylemi ile Talabani'nin PKK'ye **"silah bırakma"** çağrılarını arasındaki paralellik dikkate değerdir. Bu anlamda, klikler arası çatışmaların özgünlükleri içerisinde de olsa TC ile, PKK'nin stabilize edilmesi ve Kürt Sorununun **"kabarilebilir"** düzeyde çekilmesi yönünde anlaşma ve pazarlıkların yapıldığı söylenebilir. PKK'yi dağdan in-

dirmeyi amaçlayan "af" vb. tartışmalar bu paralele ele alınabilir. Ya da Baykal'ın **"kültürel açılımı"** Kemalist bürokratik cephe, gelişmeleri karşılayabilme çabası olarak görülebilir.

DTP'nin her yaptığı suç

Türk hâkim sınıflarının klikler arası anlaşmazlıklarının önemli bir yansıması da DTP'ye açılan kapatma davasından hemen sonra görmek mümkündür. ABD çizgisinden sapmayan hükümet cephesinde bu du-

Kapatılmasına yönelik dava açılan DTP'yi sahiplenelim!

PKK'nin **"silah bırakması için yeterli"** olduğu açıklanırken, bugün "demokratik özerklik" talebi ortaya konulmaktadır. Bu anlamda DTP Kongresi, mücadelenin farklı bir düzeye yükseltildiğini göstermektedir. Yeni politik çizgiye uygun olarak DTP yönetiminde gerçekleştirilen kadro değişimi de bunun örgütsel aygıtı olarak değerlendirilebilir. Keza **Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk** liderliğindeki DTP'nin, TC ile geri düzeyde uzlaşmacı potansiyeli daha olasıydı. Bu tabii ki Ulusal Ha-

reket içindeki farklı sınıf tavırlarından ve ideolojik duruşlardan konup değil. Bugün N. Demirdağ başkanlığında DTP Kongresinde alınan kararlar, TC'nin imha ve inkârındaki ısrarına karşı Ulusal Hareket'in de aktif politikalarının habercisiydi. Kongre kararları her ne kadar yeterli somutluğa sahip değilse de **asıl amacı** yeterince tanımlayabiliyordu. Henüz DTP kongresinden önce Eylül ayında, Diyarbakır'daki Kürt Konferansında "... Devlet yönetiminde ortak olmak istiyorlar. Hem merkezi devlet yönetimine hem de geliştirilecek yerel yönetim modelleriyle kendi kendini yönetmek istiyor Kürtler" diye konuşmalar yapılıyordu. Kongrede programlaştırılan hedefler ise, "etnik" ve "toprak" temelli değil dence de içerisinde birçok temel unsuru barındırıyor. Bunlar **"bölgesel ve yerel yapılanma"**, "kültürel farklılık", **"kendi renkleri ve sembolleri"**, "bölgesel meclis" tanımları ile anayasal, ekonomik, sosyal ve pratik birçok maddede ortaya konuyordu. Tüm bu programatik taleplerin bir anlamıyla da henüz "çekingence" ifade edilmiş talepler olduğunu, gelişmeler içerisinde ilerleme kaydedeceğini -bir ihtimal olarak da gerileyebileceğini- söyleyebiliriz. Çünkü ulusal mücadelenin kendi içerisinde gelişimi, farklı zıkkaklara rağmen her zaman daha ileriye dönük olacaktır.

Kürt Ulusal Sorunu TC, yapışal çelişki içinde bağlamında gelişmelere bakıldığında TC'nin hem çözümsüz siyasetiyle hem de emperyalizmin Ortadoğu planlarının doğrudan bir sonucu olarak, yapışal bir çelişkinin girdabında olduğu ortadadır. Zıt iki yönde de attığı ve atacağı adımlar kendini vurabilmek potansiyelini fazlasıyla taşımaktadır. Ancak TC'nin kuruluşundan itibaren baktığımızda gelişimi içerisinde **"irtica"**, "eşkiyalık", **"aşiret direnci"**, "ecnebi kışkırtması", **"bölgesel geri kalmışlık"**, "kalkınmada öncelikli yöreler"

Sınıfsal Yaklaşım

Modern imha planı

Tayyip Erdoğan, **"Bu çatı altında terör örgütü diyemiyorsanız bizim hukukumuz olamaz."** (15.11.07) dedikten bir gün sonra DTP'ye açılan kapatma davasının iddianamesi, şu cümle üzerinden "hüküm" kurmaktaydı: **"Teröre terör diyemeyen bir mantık ya terörüstür ya da kendisi görevlendirilen örgütten ölesiyse korkandır."** (16.11.07) İddianameye ruhunu veren bu cümle hiç de yabancı değildir. Bir kez daha, 11 Eylül ile ivmelenen emperyalist terör ve imha konseptinin bildik kalıpları (düşman yaratma, hedef gösterme, saf belirleme) kullanılmış, sinsi biçimde "terörizm", "örgüt", "ölüm" ve "korku" kavramlarına yer verilmiştir.

Kapatma davası ile birlikte kapsamlı siyasi yasaklamaları da içeren son saldırı paketi, DTP'ye yönelik linç kampanyasında ileri bir aşamaya karşılık gelmektedir. Bu süreç, PKK'ye karşı Irak Kürdistanı'nda yoğunlaşan abluka ile eşzamanlı biçimde geliştirilmektedir. Bütün bunlar, tam da şu sıralar çok sözü edilen planın parçalarından başka bir şey değildir. Mesele, bu planın ne olduğu, kimler tarafından oluşturulduğu ve nasıl uygulandığıdır. Ancak daha da önemlisi buna nasıl karşı durulacağıdır.

Şu iyi bilinmelidir, uşaklar ve işbirlikçiler de kendilerine göre plan yapabilir ama onlarınki her zaman için emperyalistlerin planına **tabii** olmak durumundadır. Kısacası, büyük ölçekli planları günümüzde emperyalistler yapar, diğerlerine **uyumak ve uygulamak** düşer. ABD'nin 11 Eylül öncesinde geliştirdiği, Ortadoğu'yu daha geniş koordinatlarla ele alan, **BOP** adıyla bilinen projesi de hiç kuş-

ku yok ki böylesi planlar içermektedir.

Ne var ki çok çeşitli planlarla örülü ABD'nin **"şanlı"** Büyük Ortadoğu Projesi, henüz yolun başında iflâsa sürülmüştür. Irak ve Afganistan işgalleri gerçekleştirilmiş olmasına karşın, işler planlandığı gibi gitmemiş, direniş bastırılmamış, istenilen düzen kurulamamıştır. ABD emperyalizmi, işgal ettiği topraklar üzerinde kendi açısından güvenli bir zemin oluşturamadığı için ikinci/ye-ni bir safhaya geçmek kadar, **geriye dönüşü** de tartışmaktadır.

Bununla beraber, bugünkü realite, işgallerin sürdüğü Ortadoğu'da ABD emperyalizminin hala BOP doğrultusunda adımlar atmakta ısrarlı olduğunu, süreçten az zarar ve en çok kazanımla çıkmak için çabaladığını göstermektedir. Dolayısıyla, bölgede olan biten ve bölgeyi ilgilendiren her şey, bu gerçekler ışığında değerlendirilmelidir.

"Kürt sorunu"na ev sahipliği yapan ülkelerden Irak'taki işgalde, ABD emperyalizminin en sadık dostları, Kürt ulusunu "temsililen" KYB ve KDP'dir. Bir yandan federatif bir devlet yapılanması ile taçlandırılan, diğer yandan Irak devlet başkanlığı ile telif edilen bu işbirlikçilik, **direnin gücü** sayesinde değer kazanmıştır. Bu direnişin ucu da, nüfusun yüzde **60**'ını oluşturan Şiiiler üzerindeki etkinliğini giderek artıran İran'a uzanmaktadır.

İran bildiği üzere yalnızca Irak direnişindeki rolü ile ilgili değil, Lübnan'dan Filistin'e Afganistan'dan diğer Arap ülkelerine kadar bölgedeki geniş etkinliği ve jeostratejik konum ve potansiyeli açısından ABD'nin özellikle son iki yıldır daha yakın **"ilgi"** alanına

girmiş bulunmamasıdır. Her ne kadar Irak'ta dikiş tutturamamış olsa da ABD emperyalizmi cephesinden İran'a yönelik saldırı ve hat-ta işgal planları ciddi ölçüde değerlendirme kapsamındadır. Öte yandan İran, **"Kürt sorunu"**na ev sahipliği yapan bir diğer ülke konumundadır.

İşleri yolunda gitmeyen ABD'nin durumu, hesapları ve bölgedeki güçler arasındaki ilişkiler göz önüne alınmadan, ülkemizdeki **"Kürt sorunu"**yla ilgili olası planların hangi çerçeveye oturttukları istendiğini çözebilme mümkün değildir. Bu planları etkileyen faktör olarak elbette ki ülke içerisindeki koşullar da devreye girmektedir ki, bunun derecesini belirleyecek olan tam da Ulusal Hareket'in yürüttüğü mücadeledeki gelişim seviyesidir. Bu mücadele doğrudan bir etki gücü oluşturacağı gibi, hâkim sınıf klikleri arasındaki dalaş neticesinde ortaya çıkacak farklı **"çözüm/çıkış"** yolları da emperyalistler üzerinde sonuçlar doğurabilecektir.

Ulusal Hareket'in **"Kürt sorunu"**nun çözümünü amacıyla hâkim sınıflarla pazarlık konusu yapmaya çalıştığı talepler çerçevesinde, son DTP kongresinde formüle edilen **"demokratik özerklik"** projesi; bireysel temelli kültürel nitelikli hak kullanımını, yerel ölçekli zeminde ele alarak işlemektedir. Bu kadar geri bir zemin üzerinde dahi uzlaşçı içerisine girmeyen Türk egemenlerinin, imhaya yönelik tasfiye ve daha sembolik bir konum dayattığı koşullarda, meydana gelen **"kitlelenme"**yi açmaya çalışacak olan emperyalistlerdir.

İşte bu durumda emperyalist karağâh-larda hazırlanan **planlar** devreye girmektedir. Bu planların uşaklar ve işbirlikçiler eliyle gündemleştirileceği pek tabiidir. Gerek çeşitli demecilerin satır aralarında, gerekse de basındaki kalemler aracılığıyla dillendirilen ve ana hatları yavaş yavaş şekillenmeye başlayan plan, böyle kotarılmıştır. Nitekim emperyalist medyanın öne çıkan yayın organlarında, bir süredir ABD'li emekli generaller ve

ünlü akıl hocalarının bu plana destek veren görüşleri de peşi sıra yayınlanmaya başlanmıştır.

Gündemdeki plana göre, Ulusal Hareket'in Türkiye ve Irak Kürdistanı'ndaki örgütlü ve silahlı gücünün tasfiyesi karşılığında, siyasi genel af ve kültürel haklar temelinde belli açılımlar sağlanması hedeflenmektedir. Özü itibarıyla değişmemekle beraber bu plan, farklı biçimlerde önceki süreçlerde dile getirilmiş ve Ulusal Hareket'in buna **onay** verdiği dair açıklamaları olmuştur.

Böyle bir plan ve hesabın, **modern tarzda imha** olduğu açıktır. Sonuçta taraflar arasındaki savaş sona erecek, **"kan dökmemesi"**nin önüne geçilmiş olacaktır. Sürece, düz bir bakışla, varsa yoksa **"barış"** parolasıyla yaklaşanlar için, hele ki belli **"açılımların"** da söz konusu edildiği koşullarda böyle bir durum yarılanımsa yaratacak, aldatıcı bir rol oynayacaktır. Oysa, silahlı mücadele ile büyük bedeller uğruna yaratılan **dinamizm**, reform bile sayılamayacak bir takım haklar uğruna harcanmış, ciddi bir potansiyel ve güç dağıtılmış, en önemlisi de düşmanın dönme istediği **"umut/ümit kırma"** konseptine uygun bir **yıkım** gerçekleştirilmiş olacaktır.

Bu ve benzeri planların hayata geçirilmesi için şartlar tam olarak olgunlaşmış değildir. Ancak bu yönde düne göre daha **kararlı** olduğu ve hazırlık yapıldığı aşikârdır. Buna başta ABD olmak üzere emperyalistlerin ve Türk hâkim sınıflarının -belli klikler düzeyinde- şiddetle **ihtiyacı** ve kuvvetle desteği olduğu görülmektedir. Süreç, bunun altyapısını oluşturma yönünde işletilmektedir.

Bir yandan linç kampanyası doluduzğın sürdürülür DTP'ye kapatma davası açılırken, diğer yandan general eskilerine **günah çıkarma** ayinleri düzenlenmesi rastlantısal bir olgu değildir. Bir yandan iş Barzani'yi de İmralı'ya kapatma aşamasına getirilmişken, bizzat Abdullah Gül'ün ağzından PKK'nin ablukaya alınmasında KDP ve KYB'nin rol üst-

lenmesinden bahsedilmesi şarttır sayılmamalıdır. ABD neredeyse PKK'nin hamisi ilan edilecekken, efendi konumunun altının bir kez daha kalın çizgilerle çizilmesi önemlidir.

Emperyalist planın işletilmesi bakımından Türk hâkim sınıf klikleri arasında çelişki yaşadığı bilinmektedir. Bunun esas itibarıyla hükümet ile muhalefet olma dışında **temelli** bir izahi da yoktur. ABD emperyalizmi, konuya ilişkin -bu çapta olmasa da- çeşitli adımları bütün parti(ler) hükümetlerine herhangi bir muhalefete karşılaşmadan attırabilmiştir. Aksi de düşünülemezdi. Şimdi de ırkçı-şoven dalgayı bizzat AKP eliyle yönlendirmek suretiyle muhalefeti etkisiz kılmaları hesapları yapılmaktadır. Örneğin esir askerler konusunda dahi en keskin açıklama Adalet Bakanından gelmiştir.

Emperyalist planları, hâkim sınıfların hesaplarını **esas** bozacak olan devrim ve demokrazi güçleridir. Buna tarihte sadece **halkların gücü** yetmiştir. Yukarıda da değindiğimiz gibi ABD'nin BOP, daha ilk aşamasında masa başında kalmışsa, bunun biricik sebebi Irak ve Afganistan halklarının direnişidir. İslamcı güçlerin önderliği gibi ciddi bir dezavantaja karşın uzun süreli direniş, halkların bütün savaş makinelerini durduracak bütün planları bozacak muazzam gücüne dair en somut ve yakın ispatı oluşturmaktadır.

Bugün genel olarak ülkemiz işçi sınıfı ve emekçi halkı, emperyalist planları bozacak bir kalkışmaya, mücadele ve savaşa elbette ki hazır değildir. Ne var ki Türkiye Kürdistanı'ndaki halkımız kendisi üzerinde oynanan bu oyuna karşı duran bir tutum geliştirerek, belli bir vadede mücadeleyi bütün **ülke sahına** yaymayı başarabilir. **Kürt işçi ve emekçileri, Kürt köylüleri ve yoksulları; siyasi kimlik vermeyerek inkâr politikasını sürdüreceği ve kendi kaderini tayin etme hakkı tanımayarak kölelik koşullarını değiştirmeyecek olan, bu faşist devlete boyun eğmemeli, her türlü planı reddetmelidir.**

Telekom işçilerine destek ziyaretleri

Aralarında Partizan'ın da bulunduğu çeşitli devrimci, demokratik kurumlar, grevde bulunan **Türk Haber-İş** üyesi Telekom işçilerini **23 Kasım** günü ziyaret etti. Ulus'ta bulunan **Telekom Ankara Genel Müdürlüğü**'nde çalışan işçileri ziyaret eden kurumlar, Telekom işçilerine sonuna kadar destek vereceklerini açıkladılar. Kurumlar adına yapılan açıklamada, **"Grevdeki 26**

bin işçinin mücadelesi bizim de mücadelemizdir." denildi.

Esenler

Esenler PSAKD, DHP, ESP ve Partizan okurları 21 Kasım günü Esenler'de bulunan Telekom Müdürlüğü önünde grevde bulunan işçileri ziyaret etti. Ziyareti gerçekleştiren kurumlar, mücadelelerinin destekçisi ve takipçisi olduklarını söylediler.

Partizandan grevdeki işçilere ziyaret!

İstanbul'da **17 Kasım** günü Partizan tarafından grevdeki işçilere dayanışma ziyareti gerçekleştirildi. **"Telekom işçisinin mücadelesini selamlıyoruz"** yazılı pankart açan kitle, Ali Sami Yen Stadyumu'nun önünde biraraya gelerek Gayrettepe'de bulunan direniş çadırına yürüdü. **"Yaşasın sınıf mücadelesi"**, **"Birlik mücadelesi"** sloganlarını haykırarak kitle, Telekom işçileri tarafından alkışlarla karşıladı. Birlikte

haykırılan sloganlardan sonra Partizan adına yapılan kısa konuşmada dayanışma duyguları dile getirildi. Grevdeki işçiler 33 gündür direnişte olduklarını ve dayanışmanın çok önemli olduğunu ifade etti. Çadırda yapılan sohbetlerdeki konuşma, işçilerin sloganları ile daha da yükseldi. İşçiler sermayenin sadece Telekom işçilerine değil sınıfın bütününe yönelik kapsamlı saldırılar geliştirdiğini dile getirdi. (İstanbul)

Gazi'de saldırı

24 Kasım 2007 tarihinde G.O.P Telekom Müdürlüğü önünde 40 gündür haklı ve onurlu mücadelelerini sürdüren Telekom işçileri saldırıya maruz kaldılar. İşkaya taşeron firmasına bağlı olarak çalışan işçiler, grevi kırmak için çalışanlarla konuşmak ve bu yap-

tıklarının doğru olmadığını söylemek istediler. Ancak saldırıya uğradılar. Gazi Cemvi önünde toplanan Telekom işçileri, Partizan ve ESP karakola kadar bir yürüyüş planlarken, işçilerin sözcüleri gerek olmağı söyledi. (Gazi İşçi-köylü okurları)

Sınıf dayanışması yükseliyor!

Ülkemiz gündeminde giderek daha fazla yer işgal eden Telekom grevi çeşitli kesimlerden destek görüyor.

İşçi ve memur sendikaları demokratik kitle örgütleri grevi işçilerle dayanışmayı

yükselterek ziyaretlerde bulunuyor. Her işçiden 5 YTL kampanyası ile greve madde destek sağlamaya çalışıyor.

17 Kasım günü **İstanbul Sendikalar Platformu** pankartı arkasında toplanan kitle **"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz"**, **"Diyarbakır işçisi yalnız değildir"** sloganlarını haykırarak Mecidiyeköy'de bulunan Tez-Koop-İş Sendikası'nın önünden Gayrettepe'ye yürüdü. **Deri-İş Tuzla Şubesi**, **Harb-İş**, **Belediye-İş**, **İstanbul Şubeler Platformu**, **KESK**, **Tez Koop-İş**, **Tekstil-Sen**, **BDSF** ve **Alinteri** gazetesinin katıldığı eylemde Telekom işçileri ile sınıf dayanışması yükseltildi. İşçilerin ço-

kulu olduğu dikkat çekerken direniş çadırına yaklaşıldıkça bu coşku daha da yükseldi.

Biz de İşçi-köylü gazetesi olarak eyleme katılan çeşitli iş kollarındaki işçilerle sohbet ederek greve ilişkin düşüncelerini dinledik.

Talip Tigel- Bayrampaşa Türk-Telekom'da 22 yıldır çalışıyorum. Ben ekmeğimi savunuyorum. Onlar yıldırma politikaları ile bizi dağıtmaya çalışıyorlar. Özellikle yaygınlaştıkça hükümetin gerçek yüzünü daha iyi görmeye başladım. Direnen tüm arkadaşlarımı kutluyorum. Bu işi sonuna kadar götüreceğiz. İlk günkü gibi coşkuluyuz.

Doğan Keleş- Harb-İş üyesiyim. Tersanede çalışıyorum. Grev iyi gidiyor. Sonuna kadar destekleyeceğiz. Kazanırsa tüm kamu işçileri kazanmış olacak. İşveren kabloların kesildiği propagandası yapıyor. Kabloları kesen patron, işçilerin üzerine atıyor.

Tuzla Deri İş'ten 11 yıllık bir işçi; Grevdeki arkadaşlara destek için Tuzla'dan geldik. Topladığımız paraları getirdik. Grev başarılı olursa kazanan işçi sınıfı olacak. Sendikaların dayanışmayı yükseletmesi lazım. Sendika şubeleri işçilere grevi anlatmalı. İşçiler arasındaki birlik ancak böyle sağlanır. (İstanbul)

Grev Türkiye işçi sınıfının grevidir"

Gazetemiz aracılığıyla Telekom işçisinin onurlu direnişini kamuoyu ile paylaşmak için Gençosman Telekom Müdürlüğü önünde grevdeki işçi Necdet Sakiler ve Haber-İş Bursa Şube Mali Sekreteri Bülent Bağdal ile gelişmeler hakkında bir söyleşi gerçekleştirdik.

Bülent Bağdatlı: Bugün tam 39 gündür grevdeyiz. Grev çıkmanın nedeni, birincisi geçmişte kazandığımız haklarımızı dokundurmak, ikincisi kapsamdışı personelle eşit haklarda çalışmaktır. Ama Telekom patronu bu haklı mücadelemizi baltalamak için kablo kesimleri sabotajlarını yaparak, bunu Telekom işçilerine yüklemek istedi.

Ben burada gazetemiz aracılığıyla yet-

kililere seslenmek istiyorum. Patronun tüm bu baskılarına ve yasadışı uygulamalarına inat direnişimize devam edeceğiz.

Necdet Sakiler: Moralimiz gün geçtikçe daha da güçleniyor. Medyada da çıkan haberlerde Telekom işçisinin ücretlerle ilgili greve çıktığını söylediler. Ancak bu doğru değil, biz eşit işe eşit ücret, eşit şartlarda çalışmak istiyoruz.

Bizim için esas madde budur. Patro-

nun kendi yarattığı ikinci tip personel yani kapsam dışı personelle aynı ücreti ve aynı çalışma koşullarını istiyoruz. Bu madde kabul edilirse bizim ücretlerle ilgili bir sorunumuz kalmaz. Özelleştirmelerle bize örgütsüzlüğü ve esnek çalışmayı dayatıyorlar, bu Türkiye işçisinin esas meselesidir. Telekom grevi yalnız Telekom işçisinin grevi değil, Türkiye işçi sınıfının grevidir. (Bursa)

Tersanelerde "seri cinayetler" devam ediyor

Adeta insan öğütme makinesi gibi bir işleve bürünmüş olan tersanelerde iş cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor. Geçtiğimiz aylarda 10 gün içinde peş peşe ölümlerin yaşanmasının yankıları henüz sürerken, geçtiğimiz günlerde iki ölüm haberi daha geldi tersanelerden. Kelimenin tam anlamıyla seri cinayetler olarak ifade edilebilecek bu durum karşısında, kamuoyundan tepkiler yükselmekte gecikmedi.

Son bir kaç gün içinde gerçekleş-

şen bu iş cinayetlerine tepki gösterenlerden biri de Limter-İş Sendikası oldu. Limter-İş Sendikası **20 Kasım Salı** günü **Fatih Kılıç** adlı işçinin yaşamını yitirdiği Yavuz Makine önünde yaptığı bir basın açıklamasıyla, iş cinayetlerini protesto etti.

Torlak Tersanesi'ne bağlı Yavuz Makine yakınında toplanan işçiler, ellerinde taşıdıkları dövizler ve üzerinde son süreçte yaşamını yitiren işçilerin adlarının yazılı olduğu pankarta yürüyüş geçtiler.

TTB, **ÖDP**, **Emekli-Sen**, **Çevre Mühendisleri Odası**, **EMEP**, **ESP** gibi kurumların da destek verdiği eylem sırasında, **"İşçiler birleşin, ölümleri durdurun!"**, **"Yaşasın sınıf dayanışması!"**, **"Gün gelecek devran dönecek, patronlar işçiyi hesap verecek!"** vb. sloganlar atılırken, Yavuz Makine önüne gelen kitle burada basın açıklaması yaptı. Limter-İş adına **Cem Dinç** tarafından yapılan açıklamada, son aylarda peş peşe gerçekleşen ölümler-

ve bu ölümler yaşandığı sırada, Çalışma Bakanı Faruk Çelik tarafından yapılan göstermelik incelemeyle dikkat çekildi.

Açıklamanın ardından, Sabri Yarnardağ'ın yaşamını yitirdiği Dörtler Tersanesi'ne giden kitle, burada da bir açıklama yaptı. Ayrıca TTB adına da kısa bir açıklama yapılarak, "bu vahşi çalışma koşullarından kaynaklı yaşanan ölümlere kayıtsız kalmaması mümkün değil" denildi (Kartal)

Emekçinin Gündemi

Mücadeleyi ortaklaştırmak günün görevidir

Bilindiği gibi son süreçte Türkiye'de birçok iş kolunda toplu sözleşme süreçleri grev aşamasına gelindiği anda bağtlandı. Ancak **TELEKOM**'da çalışan işçilerin greve çıkması engellenemedi. Yakın zamanda 1 ayını dolduran Telekom grevi, kendini işçi sınıfı ve ezilenler cephesinde hissedilen herkesin ilgisini çekmeye başladı. Türk Telekom patronları çeşitli demagojik söylemlerle grevi bitirmeye ya da engellemeye çalıştı. Ancak bu söylemler greve çıkan işçilerin direnişini engellemeyemedi. **Grev işçi sınıfı ve ezilenlerden yana olanları bir araya getirmeye, kısmi oranda birleştirmeye** sonuçlandı. Sendikaların grevinin başarıyla sonuçlan-

ması diğer işçilerin daha güçlü olmasını da güçlerinin farkına varmasını sağlayacaktır. Onun için sendikaya ve grevdeki işçilere destek vermek, tüm işçi ve emekçilerden yana olan insanların görevi arasındadır.

Tüm bunlar olurken Türk egemen sınıfları yıllardır yok saydığı Kürt ulusuna yönelik şovenist kampanyayı daha üst bir aşamaya sıratmaya çalışmaktadır. Türk egemen sınıfları kendi kimliğiyle var olmak isteyen Kürtlere karşı yıllar yılı sürdürdüğü asimilasyon, baskı ve katliam politikalarına devam etmektedir. Şovenist kampanya kitlelerin içinde faşizm olgusunun yayılmasına yol açmaktadır. Bu faşist şovenist kampan-

ya DTP'nin kapatılması yönlü açılan davayla devam etmektedir. Elbette bu şovenist kampanya sadece Kürt ulusunu hedeflemekte, aynı zamanda devletten farklı düşünen her insanı sindirme amacı gütmektedir.

Bu iki olgu yani işçi sınıfının ekonomik sosyal mücadelesiyle Kürt halkına yönelik saldırıların temelinde devletin faşist bir nitelik taşıması vardır. Faşizm ve bu sistemin hakim sınıfları ezilenlerin kendilerini ifade etmesine, haklarını genişletmesine izin vermemek için her türlü yönetime başvurmaktadır. Sorunların temelinde devletin niteliğinin yatığı gerçekliğini açıkça ortaya koyamayan düşüncelere sahip olanlar egemen sınıfların saldırılarından etkilenmekte, onun da ötesinde aktif uygulayıcısı olmaktadır. Kendi çıkarlarını korumak için çaba harcamak yerine ezilen diğer kesimleri üzerine yürümeyi en baş görev olarak kabul etmektedir. Şovenist saldırıların bu derece etkin olmasının altında yatan sebeplerden biri bu-

dur. Öyle ki devlet ve bu devlete hakim olan egemen sınıflar işçi ve emekçiler hak arayışı içine girmeleri durumunda bütün güçlerini kullanarak işçi ve emekçilerin mücadelelerini baskılamaya koyulmaktadır. Telekom grevinde bunu çok rahat görmekteyiz. Devlet grev kırıcılığı yapanların işini kolaylaştırarak işçi grevde olan işçileri gözetim altına almakta, medya işçilerin moralini bozmak için çeşitli haber ve yorumlar yapmaktadır. Egemen sınıflar kendisine yönelen en küçük direnişe ya da hak alma mücadelesine karşı topyekûn saldırıya girişmektedir.

İşçi sınıfı ve diğer emekçilerin, bununla birlikte Kürt halkının mücadelesinin gelişmesi ve amacına ulaşması için devletin niteliğinin değişmesi zorunludur. Ekonomik ve demokratik haklar kazanmak için verilen mücadeleyi yok saymadan esas itibarıyla var olan sorunların ana kaynağını tespit edip onu çözmek için harekete geçmek esas olmalıdır. Bu da ancak Demokratik Halk

Devrimi ile mümkün olacaktır. Hem işçi ve emekçilerin hem de çeşitli milliyetlerden halkın sorunlarının çözümü Demokratik Halk Devrimi'yle olabilir. Bundan kaynaklı mücadeleyi birleştirmek ezilen sınıfların ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının birbirinin sorunlarının çözümüne, direnişine destek vermek zorunludur. Devlet veya egemen sınıflar ezilenleri parçalara ayırmakta ve bunları birbirine karşı kıskırtmaktadır. Bu ülkede yaşayan hememen her insan bunun farkındadır. Ancak yapılamayan, kıskırtmalara karşı gerekli karşı koyuşu örgütlemek-

ti. Bu ülkede ezilen sınıflar egemen sınıfların çıkarı için sömürülmede, baskıya uğratılmakta, kendi dilini kültürünü yaşamak isteyen bir halka karşı kıskırtılmakta bunun da ötesinde ölmektedir. "Vatan" söylemi altında gizlenen esasta **egemen sınıfların çıkarlarıdır**. Bir yanda ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynakları emperyalist tekelere peş-

keş çekilirken bunun en başta gelen aktörleri veya bunlara hiç sesini dahi çıkartmayanlar en başta vatan, millet edebiyatına girişmektedir. "Vatan" söylemlerinde samimi olmadıkları açık bir şekilde görülmektedir. "Vatan", "millet", "şehit" söylemlerinin altında yatan faşist sistemin sürekliliğini sağlama telaşlarıdır. Yani komprador patron ağı devletinin çıkarlarının devamını sağlamaktır. Geniş emekçi yığınların egemen sınıfların bu söylemlerine kapılmamaları gereklidir. Devrimci ve demokrat insanlara düşen görev ise geniş emekçi sınıfları bilinçlendirmek ve örgütlemek olmalıdır. Bu görev yeterince yerine getirilemediğinde daha büyük sorunlarla karşılaşacağımız açıktır.

Egemen sınıfların işçi ve emekçilere yönelik her türlü saldırısına karşı birleşmek ezilenlerin en büyük görevlerinden biridir. Bunun da ötesinde ezilen sınıfların kurtuluşlarının tek çaresi Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde birleşmek ve harekete geçmektir.

İşçi ölümleri devam ediyor!

Son dönemde ardı arkası kesilmeyen iş cinayetlerinin bir yenisi de İzmir Aliğa bölgesinin en büyük tesisi olan **HABAŞ Demir Çelik Fabrikası**'nda meydana geldi. 16 Kasım 2007 tarihinde Demir Çelik Fabrikasındaki hurda deposunda, yurtdışından ithal edilen hurdaların ayrılacağı, bir top mermisinin ortadan ayrılmaya çalışıldığı sırada patlama meydana geldi. **İlyas Kırdı** isimli işçinin hayatını kaybetmesine sebep olan patlamada 10 işçi de yaralandı. İş güvenliği tedbirlerinin alınmadığı, işçilerin göz göre göre ölüme gönderildiği demir çelik fabrikasındaki yaşanan bu olay ilk işçi ölümü değil. İlyas Kırdı da insan hayatını yok sayarak işçi çalıştırılan **HABAŞ Fabrikası'nda taşeron işçi** olarak çalışıyordu.

Mersin ve Adana'da yaşanan işçi ölümlerine bir yenisi daha eklendi. 12 Kasım tarihinde Adana Yüreğir ilçesine bağlı **Köprülü Köyü** mahallesinde yapımı devam eden saat kuşesi inşaatında çalışan **Arafat Balamir** adlı işçi, düşerek hayatını kaybetti. 11 katlı inşaatın 5. katında kalıp söken **Arafat Balamir**, hiçbir güvenlik önemi olmayan inşaatın dengesini kaybederek aşağıya düştü. 39 yaşında ve 7 çocuk babası olan Balamir, olay yerinde hayatını kaybederken, son aylarda inşaat kazalarında ölen işçilerin sayısına böylece bir yenisi daha eklendi. (H.Merkezi)

İğneden ipliğe zam!

Sınır ötesi operasyon tartışmaları ile perdelenen zamlar protestosu edildi.

22 Kasım günü **İstanbul Büyükşehir Belediyesi** önünde biraraya gelen **Tüm Bel-Sen** üyeleri iğneden ipliğe her şeye zam yapıldığını dile getirerek temel ihtiyaçların emekçiler için lüks haline getirildiğini söyledi. Elektrikçe, suya doğalgaza yapılan zamların kabul edilemez olduğunu dile getiren Tüm Bel-Sen, **"Su otobüs zamları geri alın"**, **"Belediye çalışmıyor zam yapıyor"** sloganlarını attı.

Eyleme Tez Koop-İş, Tüketiciler Birliği, Emekli Sen-İş ve Genel İş de destek verdi. (İstanbul)

Bu doğa bizim!

Mersin'deki çevre örgütlerinin kamuoyunda "**2B yasası**" olarak adlandırılan "Orman vasfını yitirmiş hazine arazilerinin kullanıcılarına satışını" öngören 6831 sayılı orman kanunundaki değişiklikler ile 3213 sayılı maden yasasında yapılan düzenlemelerle, yabancı veya yabancı ortaklı şirketlere ülke topraklarında maden arama hakkı tanıyan değişikliklerle protesto eylemleri sürüyor.

14 Kasım 2007 Çarşamba günü Mersin Büyükşehir Belediye binası önünde bir araya gelen çevreci sivil toplum kuruluşu üyeleri, AKP hükümetinin hazırladığı 6831 sayılı orman yasası ile maden yasasını protesto etti.

Eylemde basın açıklamasını okuyan **Seval Türkeş**, Türkiye'nin ulusal değerlerinin, **maden yasası ve 2B yasası** ile yasal yollardan satılmaya çalışıldığını ifade etti. Basın açıklaması alkışlarla son buldu. (Mersin)

Yenice'nin yolları şirkete kapalı!

Bandırma'ya bağlı Sahil Yenice köylüleri, köylerine yapılacak fabrikaya karşı protesto eylemi yaptılar. 24 Kasım günü seslerini duyurmak için bir araya gelen yaklaşık 700 kişiden oluşan Sahil Yenice köylüleri Bandırma eski Stadyum önünden sloganlarla Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Köyün hemen yanındaki koya kurulmak istenilen liman ile aslen mera vasfında bulunan araziye kurulacak fosfat-asit fabrikası uzun vadede bu köyü ve devamında da Bandırma'yı cehenneme dönüştürecek. Türkiye'nin ceviz ihtiyacının yüzde 85'inin karşılandığı bu bölge fabrikanın kurulmasından arından hiçbir ürünün yetiştirilemeyeceği bir bölge haline gelecek ve bölge insanları kanser gibi ölümcül hastalıklarla yüz yüze gelecek.

Köylüler konuşmalarında, kurulacak fabrikanın arından toprağa ve suya karışacak kimyasal maddeler nedeniyle doğal ürünleri bir daha yetiştiremeyeceklerini ifade ettiler. Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın oğlunun da ortaklarından olduğu söylenen fabrikanın çalışmasına izin vermeyeceklerini ilan ettiler. Köylüler meydana yaptıkları eylemin ardından tek sıra halinde Petrol-İş Bandırma Şubesi'ne geldiler. Burada Bandırma Demokrasi Platformu adına konuşan Petrol-İş Bandırma Şube Başkanı **Recep Gökdeniz** de bölgede kuzey rüzgarlarının hakim olduğunu ve fabrikanın çıkardığı asit yağmurlarının tüm Bandırma'yı saracağını söyledi. Gökdeniz, fabrika için o kadar everişli alan olmasına rağmen Sahil Yenice köyünün seçilmesinin düştürücü olduğunu ifade etti. Gökdeniz köylülere seslenerek, mücadelenin herkes tarafından sahiplenileceğini ve tüm Bandırma'ya anlatılacağını bildirdi.

Eylem boyunca "**Yenice'nin yolları şirkete kapalı**", "**Susma susukça sıra sana gelecek**" sloganlarını attı. Köy muhtarı **Yaşar Paç** da köylerinde kesinlikle fabrikeyi istemediklerini söyledi. Eylemin sonunda köyde konu ile ilgili referandum yapılacağı bildirildi.

Emperyalistler doğanın geri dönmez bir şekilde, hızla tahrip olmasına karşı tek bir adım dahi atmadıkları gibi daha fazla kâr uğruna doğanın talan edilmesinden de geri durmamaktadırlar. Ülkemiz egemen sınıfları da emperyalistleri bu konuda yalnız bırakmamakta, yağma ve rantın daha fazla gerçekleşmesi için emperyalist efendilerinin önünü açmakta ve suç ortak olmaktadır. **Emperyalizmin hızlı uşaklarından AKP hükümeti de icraatlarıyla bu konuda ne kadar hırslı olduğunu göstermektedir.** Ülkemiz artarda çıkan yasalarla emperyalist talana her zaman olduğundan daha fazla açılmıştır.

Yaşanan yağmanın, talanın son örneği de bir süredir gündemde olan Kaz Dağlarıdır. Tarihi ve ekolojik öneme sahip Kaz Dağları şu anda maden aramaları adı altında delik deşik edilmiş bir halde. Bu konularda görevli Bakanlıkların (Çevre ve Orman Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı) yapmış olduğu "**çevreye zarar vermeyecek**" açıklamaları da gerçeği yansıtmıyor. Aynı durum tarihi geçmişiyle, güzelliğiyle bilinen **Hasankef** için de söylenmişti. Fakat yapılacak olan barajla **Hasankef** sular altında kalacak.

2004'te 5177 sayılı kanunla, maden yasasında yapılan değişiklikler maden arama çalışmalarına sahil şeridi ya da milli park içinde bile olsa izin veriyor. Şu an itibarıyla 37 ayrı noktada 11 dev maden şirketi altın

"Altın"cı filo

Kazdağları'ndan defol!

çıkarmak için ruhsat başvurusunda bulunmuş ve çoğu şirket bu ruhsata almış, çalışmalarına başlamış durumda.

Jeoloji Mühendisleri Odası Temsilcisi Yüksek Jeoloji Mühendisi **Tarih Öngür**'ün (18.10.2007) Milliyet gazetesine verdiği bilgilere göre;

50 ton altın rezervi için 10 senelik işletme sürecinde 100-150 milyon ton kayanın kırılması gerekiyor. Kazıldıktan sonra açığa bırakılan küçürtle, mineralli toprak oksijenle birleşince çevreye ağır metal yatacak. Bölgede bulunduğu tahmin edilen yaklaşık 200 ton altının çıkarılması için 300-400 bin ton siyanür kullanılacak. Bunun % 30'unun havaya salınması durumunda ise 10-15 bin nüfuslu bir kasabanın tükettiği kadar su harcıyor. İşletmelerin tamamı 1 milyon nüfuslu Kaz Dağı ve çevre illeri kadar su tüketecek.

Emperyalistlerin ve uşaklarının bu yağma ve talanına karşı Kaz Dağları çevresinde yaşayan halk örgütlü bir karşı koyuş göstermeye başladı. Çevre örgütlerinin müdahalesi sonucu Kaz Dağlarındaki talan geniş bir kamuoyuna duyuruldu. Ancak bu tepki şu an için oldukça zayıf. Sorun sadece Kaz Dağlarındaki siyanürlü altın aranması değil ülkemiz topraklarının emperyalist yağmaya açılmasıdır. Üzerimize düşen görev, halkımızı bütünlükle, ona anti-emperyalist bir içerik kazandırmaktır. Emperyalist yağma-sömürü politikalarına karşı anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmek egemen sınıflara geri adım attırmanın biricik yoludur. Mücadele hattı bu ekseninde ölmelidir.

Kaz Dağları'ndaki katliam son bulsun!

(H. Merkezi)

Sağlık emekçileri taşeronlaşmaya karşı Ankara'da buluştu

Güvensiz çalıştırmanın en önemli halkalarından birisini oluşturan sağlık sektöründe emekçiler 17 Kasım günü Ankara'da "İnsan ihale ile çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz" sloganıyla miting düzenledi. Dev-Sağlık İş tafaından çağrısı yapılan ve SES ile TTBB'nin de destek verdiği mitingin en önemli özelliği **taşeron işçilerin** eylemi olmasıydı kuşkusuz. Tüm sektörlerde taşeron işçilerin örgütlenmesi ve harekete geçirilmesi oldukça önemli ve aynı zamanda zorken sağlık emekçilerinin eylemi bu noktada önemli bir yer tuttu.

Ankara

İstanbul, Kocaeli, Mersin, Antalya, Bursa, Adana illerinden gelen yüzlerce sağlık emekçisi sabah saatlerinde Kurtuluş Parkı'nda bir araya geldi.

Yürüyüş sırasında polislerin trafik akışını engellendiğine ilişkin uyarılarda bulunması nedeniyle polis ile sendika yöneticileri arasında zaman zaman gergin anlar yaşandı. Ulus'taki Sağlık Bakanlığı önünden geçen sağlık emekçileri, **Abdi İpekçi Parkı'nda** yürüyüşlerini sona erdirdi. Burada açıklama yapan **Dev Sağlık İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu**, taşeronlaştırma uygulamasıyla hemşire ve

teknisyenlerin "temizlikçi" diyerek işe alınıp çalıştırılmasına tepki gösterdi. SES Genel Başkanı **Köksal Aydın** ise, "Biz bu ülkende bu günü ve yarını için mücadele ediyoruz" derken, TTBB Birliği Merkez Konsey Üyesi **Mustafa Vatandaş** ve DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** de Türkiye'nin daha aydınlık günlere kavuşabilmesi için mücadelenin yükseltilmesi çağrısında bulundular. Konuşmaların ardından, eylem halay ve horonlarla sona erdi.

Mersin

SES Mersin Şube Başkanı **Yılmaz Bozkurt**, sağlıkta özellikle son 20 yılda hayata geçirilen taşeron çalıştırmalar nedeniyle bugün artık nitelikli sağlık

hizmetlerinden söz etmenin mümkün olamayacağı ifade etti. Bozkurt, "yoğun bakım bebek ölümleri, hastane enfeksiyonları, mortalite (ölüm) oranlarındaki artış gibi son dönem sağlık sorunlarının tek sorumlusu değilsen bile, önemli bir etkeni olarak kabul edilen taşeron çalıştırma, önemsenmesi gereken toplumsal bir sorundur" dedi.

SES Mersin Şubesinde üyelerinde katıldığı bir basın açıklaması düzenleyen **Yılmaz Bozkurt**, sağlık alanında taşeron çalıştırmaların, bugün insanların hayatını tehdit ettiğini vurgulararak, taşeron çalıştırma yönteminin bilinçli olarak yaygınlaştırdığı bir ülkede nitelikli sağlık hizmetinden söz etmenin mümkün olmadığını söyledi.

Radyolojide 9 saat yönetmeliği durduruldu

Sağlıkta yıkım politikaları kapsamında, radyoloji çalışanlarının çalışma süresini 5 saatten 9 saate çıkararak yönetmelik, SES'in yaptığı itiraz sonucu Danıştay tarafından durduruldu.

Yüksek dozda radyasyon alma riski nedeniyle, 1950 yılında çıkarılan bir yasa ile, çalışma süreleri günlük 5 saat olarak belirlenen radyoloji çalışanları, bir süre önce çıkarılan bir yönetmelikle, günde 9 saat çalışmaya zorlanmak

isteniyor. Yönetmeliğin ilanından hemen sonra, 12 Ekim'de yönetmeliğin durdurulması için dava açan SES (Sağlık Emekçileri Sendikası) tarafından, geçtiğimiz günlerde Danıştay 12. Dairesi'nin aldığı durdurma kararıyla birlikte yapılan açıklamada, Sağlık Bakanlığının çalışma süresini artırmak için gerçekleştirildiği girişimlere karşı uzunca zamandır bir dizi eylem ve etkinlik yaparak karşı durmaya çalıştıklarını, ayrıca son

örnekte de görüldüğü gibi, yoğun bir hukuk mücadelesi verdiklerine değinildi.

Açıklamada ayrıca, Türkiye'deki hasta ve çekilen röntgen sayısının dünya standartlarının üzerinde olduğu, röntgen cihazlarının ise lisans belgesi olmayan, eski cihazlar olduğu belirtilerek, bu durumda ne kadar radyasyon alındığının bilinmediğine de yer verildi. (H. Merkezi)

Dersim'de geçim kaynakları tehlike altında

İçin ikinci bir yoksulluk çemberi oluştu.

Tunceli'de yapılan tarımsal üretimin sadece köylünün kendi ihtiyacını karşılamak amaçlı olduğunu belirten Tunceli Ziraat Odası Başkanı **Mazlum Arslan**, insanların fazla emek vermesini karşılanmadığını söyledi.

Tarımsal desteklemelerin tamamen kaldırıldığı ve bunun yerine **Doğrudan Gelir Desteği**'ni getirildiği ülkemizde köylünün sorunlarını azaltmak bir yana daha da ilerleten bu uygulamanın dahi doğru dürüst yapılmaması tüm bölgelerde yaşanan bir sorun. Dersim'de de DGD'lerin za-

manında ödenmemesi nedeniyle köylüler birçok sorun yaşıyor. DGD'lerin üretim sezonu bittikten bir yıl sonra verilmesi durumunda köylüler, borçlarını ödemek için hayvanlarını satmak zorunda kalıyorlar.

Aslan son olarak köylülerin yaşadığı bu sorunları çözümü olarak öncelikle **köylere geri dönüşün sağlanması** gerektiğini ifade ederken meselenin bununla da bitmeyeceğine vurgu yapıyor ve "bir ev yapılı köyüme geldim demekle de olmaz. Köyde yaşam şartlarının sağlanması gerekir. Bir insanın yaşaması için gereken tüm altyapının olması lazım." diyor. (H. Merkezi)

sonuçlarının da en ağır şekilde yaşadığı Dersim'de bölge ekonomisinin bel kemiği durumundaki tarım ve hayvancılığın bitme noktasında tehlike sinyalleri verildiği görülüyor. Bugün Dersim'de mevcut 777 bin 400 hektarlık arazinin 113 bin 180 hektarının tarım elverişli olmasına karşın, sadece 45 bin 38.5 hektarlık bölümü ekilebiliyor. Toprakların üçte ikilik kısmı ise halkın tüm yoksulluğuna karşın

boş olarak bekliyor.

Tunceli Ziraat Odası'nın Tarım İl Müdürlüğü istatistiklerine göre hazırladığı raporda 1990'da 100 bin 700 adet olan küçükbaş hayvan sayısının ise 2000 yılına gelindiğinde 48 bin 176'ya düştüğü görülüyor. **On yıl içinde yüzde elliye varan bu azalma ise zaten kısıtlı üretim araçlarına sahip olan ve yoksulluk içinde yaşayan Dersim halkı**

Hekimlerden 65 yaşa tepki

Özelleştirme saldırılarının nasibini alan sektörlerin ilk sıralarında yer alan sağlık sektöründe peş peşe gündeme gelen saldırılar, sağlık çalışanları tarafından tepkilerle karşılanmaya devam ediyor.

Sağlıktaki hak gasplarından biri de, özel sektörde çalışan doktorlara 65 yaş sınırının getirilmeye çalışılmasıdır. Oysa 65 yaş, özellikle de hekimlik açısından en verimli dönemlerden birini oluşturmaktadır. Tüm dünya çapında bilinmektedir ki, mesleğini yürütmesine engel olacak ciddi bir hastalığı olmayan bir hekim çok ileri yaşlara kadar mesleğini sürdürebilir. Hem de **daha deneyimli** bir doktor olarak.

Böylesi bir saldırıyla karşı karşıya bulunan hekimler ise protestolarını gerçekleştirerek gecikmediler.

15 Kasım'da İstanbul Tabip Odası'nın çağrısıyla, bir araya gelen çok sayıda hekim, "**65 yaşında Cumhurbaşkanlığı yaparsın, hekimlik yapamazsın!**", "**Hekim haklarını gasp edenler hekim olamaz!**" gibi sloganların yer aldığı dövizler taşıyarak Galatasaray Meydanı'nda açıklama yaptılar.

Hekimler adına açıklamayı yapan Dr. **Selçuk Erez**, hükümetin şimdye kadar hekim ekşiği nedeniyle ithal hekim bile getirmeye çalıştığını belirtti. Erez ayrıca, 65 yaş üstündeki hekimlerin birikim ve yeteneklerinin değerlendirilmesi gerektiğini ifade etti. Açıklamada TTBB Başkanı **Gencay Gürsoy** da söz alarak, Sağlık Bakanlığının getirdiği her uygulamanın hem halk sağlığını tehlikeye attığını hem de hekimlerin özlük haklarını kısıtladığını söyledi.

Hekimler tarafından gösterilen bir başka tepki de İzmir'den yükseldi. İzmir Tabip Odası da Cumhuriyet Meydanı'nda yaptığı basın açıklamasında, hayata geçirilmeye çalışılan uygulamanın hekimlik mesleğinin değerlerini ve birikimini yok saydığına vurgu yapılarak, hekimler olarak hukuksal yollara başvurulacağı belirtildi.

(H. Merkezi)

Êdî Bes e mitinglerine devletin gösterdiği refleks: Gözaltı ve tutuklama

Hakkari Dağlica'da 13 asker in öldürülmesi ve 8 asker in rehin alınması eyleminden hemen sonra Türkiye genelinde Kürtlere karşı yükseltilen linç kampanyaları ve beraberinde sınır ötesi işgal kararının Meclis'ten geçirilmesi, körüklenmeye çalışılan milliyetçi dalga ya kan taşıyan gelişmeler olmuştur. 8 asker in serbest bırakılışının AKP hükümeti ve orduda yarattığı hezimetin verdiği sancıyla yaptığı açıklamalar, birçoğunun devletin yüceliğine inandığı asker ailelerinin de öfkesine maruz kalmıştı. Bunlarla birlikte Türkiye'nin birçok yerinde sivil faşistler eşliğinde DTP ve devrimci kurumların yakılıp yıkıldığı, "vatansızların al kanyalı bezenmiş şanlı Türk bayrakları"nın gözü-müze sokularak kabul ettirildiği günlerde Ankara'da yapılan ve on binlerce insanın katıldığı miting faşist saldırılara ve şovenizme karşı güçlü bir yanıt olmuştur.

Sınırotesi operasyon kararının alınmasının hemen ardından devletin bütün

resmi makamların başta DTP'li vekiller olmak üzere PKK üzerinden bütün kinlerini kustugu Kürt halkı da yaşanan

saldırıları sessiz kalmamış, Kürt illerinde "Êdî Bes e" şiarıyla mitingler düzenlenerek halkların kardeşliği vurgusunu ön plana çıkarmıştır. Kürt sorununun çözümünün sınırotesi operasyonlarla değil başta Kürt halkının varlığının kabulü ile çözülebileceğinin mesajını vermiştir. Polis yoğun yığınak yaptığı, provoke etmeye çalıştığı, biber gazıyla saldırdığı mitinglerde onlarca insan gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Kürt halkının bütün taleplerinin kanla bastırılmaya çalışıldığı Türkiye'de, faşizmin Kürt halkına karşı imha ve inkar politikalarını uygulamaktan başka bir "çözüm" yöntemi sunamayacağı da böylece bir kez daha ortaya çıkmıştır.

11 Kasım'da **Mardin**'in Nusaybin ilçesinde düzenlenen miting öncesi polis ile kitle arasında gerginlik çıktı. Arama noktasında çıkan gerginlikte aralarında DTP'li milletvekillerinin de bulunduğu kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. PKK lideri Abdullah Öcalan'ın posterini açıldığı ve Öcalan için slogan atıldığı

gerekeşiyle Nusaybin Lisesi önünde yaklaşık 2000 kişinin durdurularak saldırdığı eylemde, gözaltı yaşanmazken İlçe Emniyet Müdürlüğü mitingi engellemeye çalıştı, ancak 15 bin kişinin kararlı duruşu sonucu milletvekilleri ve DTP'li yöneticilerin konuşmalarının olduğu miting coşkuyla devam etti.

17 Kasım günü düzenlenen 3. miting **Van**'da gerçekleştirildi. Onbinlerin katıldığı miting de "Faşist DTP Van İl Başkanı **Abdurrahman Doğan** DTP'ye yönelik baskıların arttığına dikkat çekti. DTP'nin kapatılmasına yönelik yapılan girişimlerin Kürt halkının iradesiyle boşa çıkartılacağına dikkat çeken Doğan bu saldırıların geçmişte de yaşandığını ancak hiçbir sonuç alınmadığını söyledi. Mitingin bitmesine yakın konuşma yapan Fatma Kurtulan'ın konuşması bittiğinde Öcalan posterleri açıldığı gerekçeyle kitleye gaz bombalarıyla saldıran polis birçok insanı coplarla dövdü. Milletvekillerinin araya girilmesiyle bir süre yatışan olaylar miting

bitmesi ve kitlenin dağılmaya başladığı esnada yeniden yaşandı. Kitlenin de polise taşlarla karşılık verdiği eylem sonrası çatışmalar il merkezindeki birçok mahalleye yayıldı. Gece geç saatlerde sona eren çatışmalarda 20 kişi gözaltına alınırken 5'inin durumu ağır olmak üzere 10'dan fazla kişi de yaralandı. Çatışmalardan birkaç gün sonra ise yapılan ev baskınlarıyla askeri görevlilere mukavemet ettiği gerekçeyle yine onlarca insan gözaltına alınarak 20'ye yakın insan tutuklandı.

18 Kasım'da **Van**'da gerçekleşen 'Êdî Bes e' mitinginde de benzer olaylar yaşandı. Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı ve **Leyla Zana**, Batman Milletvekili **Ayla Akad Ata**'nın konuşmalar yaptığı miting sonrasında yürüyüş yapmak isteyen kitleye polis gaz bombalarıyla saldırdı. "PKK halktır halk burada", "Şehid namirin" ve Öcalan lehine slogan atan kitleden 20 kişi gözaltına alınırken onlarca insan da yaralandı.

Gülsuyu'nda "Edi Bese" eylemi

25 Kasım da Gülsuyu'nda bir araya gelen **Partizan**, **DHP**, **HKM SDP**, **BDSP**, **ESP**, **Toplumsal Der**, **KÖZ** ve **PDD** bir basın açıklaması ile saldırılara dur dedi. Saat 17:30'da, Gülsuyu-Gülensu minibüsleri son durağında bir araya gelen kitle, buradan Heykel Meydanı'na doğru, sloganlar eşliğinde yürüdü.

Okul Durağı'na yakın bir noktada kitlenin öntü polis tarafından kesildi. Eylemciler ile polis arasında yapılan görüşme sonucu, basın açıklamasına müdahale edilemeyeceği sözü verildi. Ancak, daha önceki deneyimlerine dayanarak polise güvenmeyen ve eylemi kendi inisiyatifi ile sürdürmek isteyen kitle, Okul Durağı'na kadar yürüyerek, açıklamasını burada yaptı. Kürt halkına dönük saldırılara ve bu saldırılara karşı ortak mücadelede vurgu yapılan açıklamanın ardından halaya duran kitle, dağılmak üzere son durağa geri döndü. **(Kartal)**

Muğla'da faşist saldırılar artıyor

Muğla'da iki hafta önce başlayan olaylarda yükselen ırkçılık-şovenizm duygularıyla ülkücü faşistler 2 Kürt kadın öğrenciyi belediye otobüsünden "siz teröristsiniz" diyerek vurmaya çalışarak indirmişlerdir. Daha sonra iki Kürt erkek öğrenciyi de sıkıştırarak aynı sözlerle ve küfürlerle baskı altına almaya çalışmışlardır. Süren bu olaylar sonrası 17 Kasım Cumartesi günü Marmaris Bulvarı Oğuz Eren İş Hanı içerisinde bulunan öğrencilere saldırmıştır. Çevik Kuvvet önüne geleni sebpsiz bir şekilde gözaltına almıştır. TMSH'de öğrencilere küfür, tehdit ve hakaretler devam etmiş, tüm öğrencilerin yüzlerini duvara dönerek başlarını önüne eğmelerini istemişlerdir. Buna karşı çıkan öğrencilere de cop, kaba dayak gibi işkence yöntemleriyle saldırılmış, yere yatırıp üzerlerine çullanmışlardır. Ayrıca bir öğrenciyi de Güvenlik Şube amirlerinden olan bir polis "cop" ile boğmaya çalışmıştır. Erkek öğrencilere "copla tecavüz" tehdidinde bulunan polisler, 2 metre-karelik nezarethaneye 40 kişi sokmuşlardır.

Muğla'da yükseltilen ırkçı-şoven hezeyan valiliğin polise verdiği süresiz üst ve ev arama yetkiyle de sürdürülmektedir. **(H. Merkezi)**

Kızılbaş Dergisi'ne yönelik hukuk terörü sürüyor!

Kızılbaş dergisinin 9 Kasım 2007 tarihli 43. sayısı hakkında el koyma kararının çıkarılmasının ardından derginin 16 Kasım 2007/01 (44) tarihli sayısı hakkında da toplama ve iki hafta kapatma cezası verilmişti. Şimdi de 23 Kasım 2007/01 (45) tarihli Kızıl Başrak hakkında toplama kararı olduğu gerekçeyle bir kitapevi basılmış ve gazeteye el konulmuştur.

Kadıköy Mephisto Kitabevi'ne polis bir baskın gerçekleştirmiş, derginin söz konusu sayısı hakkında "toplama ve yayın durdurma cezası" olduğu gerekçeyle 20 kadar sivil ve resmi polis, kapıları tutarak kitabevinde bulunan insanları alıkoymuş, kitabevinde ve cafede bulunan insanların "tipine" bakarakGBT kontrolünden geçirmiştir.

Polis, baskında kitabevin saatlerce kapalı tutmuş ardından derginin sayılarına elkoymuştur. Ayrıca kitabevinin sahibini, ifadesini almak üzere 4 saat boyunca karakolda alıkoymuştur.

Kızılbaşrak tarafından yapılan açıklamada "bu saldırı hiç kuşkusuz ki yalnızca gazetemizi değil, aynı zamanda devrimci basınla raflarını açan kitapevlerine de gözdağı vermeye amaçlanmaktadır." denildi. **(İstanbul)**

DTP'ye dönük saldırılardan biri de geçtiğimiz günlerde Kartal İlçe Örgütü'nde gerçekleşti. 22 Kasım gecesi, "kimliği belirsiz" kişiler tarafından gerçekleştirilen saldırıda, DTP ilçe örgütünün kapı kilitleri kırılarak içeri girildi. Etrafta "ince" bir

DTP Kartal İlçe Örgütü'ne saldırı

arama yapıldığı görülen olayda, hemen tüm odalardaki çekmeceler ve dolaplar karıştırılırken, başkanlık odasında bulunan evrak dolabının kilitli de kırılarak, evraklar "incelendi".

Saldırganların ayrıca CD ve bilgisayarları da yerlerinden çıkardıkları gözlemlenirken, büyük olasılıkla bunların kopyalandığı düşünülüyor.

Saldırının ardından DTP Kartal ilçe örgütüne giderek hem geçmiş ilgili ayrıntılı bilgi almak istedik.

Konuya ilişkin görüştüğümüz ilçe başkanı **Süleyman Özcan**, saldırıyı şaşkınlıkla karşıladıklarını aktarıırken, bunun kimler tarafından

yapıldığını ise tahmin edebildiklerini söyledi.

İçerdeki bilgisayar vb. eşyalardan hiçbir şey alınmamış ama bir "hata" bırakmış saldırganlar: **Üzerinde Türk Bayrağı bulunan küçük bir rozet!** Tek başına bu bile, saldırının "kimler" tarafından gerçekleştirildiğine bir kanıt oluşturuyor. Çünkü açık bir gözdağı amacı da taşımaktadır bu "hata"!

DTP'liler olayı öğrenir öğrenmez polisi aramışlar. Ve polis her benzer durumda olduğu gibi, gelmiş, parmak izi vb. "incelemeler" yapmış. Bundan bir şey çıkacağı düşünülüyor zaten ilçedekiler. Bu kanyaya var-

malarının başlıca nedenini ise, hemen ilçe binasının dibinde bulunan MBS kamerayla açıklıyor Özcan. "Kamerayı inceleseler hemen bulunur kimin yaptığı, olayın hırsızlık olmadığı. Ama yapanlar belli olduğu için, böyle bir inceleme de yapılmaz" diyor.

Görüşmenin ardından orada bulunanlarla sohbetimizi sürdürdük ve çaylarımızı içtik. Ve çay içerken bir de öğrendik ki, bürodan alınan tek şey çay ve şeker olmuş. Demek ki baskınlardan-saldırganlardan yapılan fazla mesaide uyanık kalmak için, daha fazla çay ihtiyacı doğmuş "birilerinde"!

Sınır ötesi operasyon tartışmaları ile birlikte Kürt halkına yönelik gerçekleştirilen saldırılar, DTP binalarının tahrip edilmesinin ardından şimdi de Partinin kapatılmak istenmesiyle sürüyor. Bu saldırılar sadece Kürt halkına yönelik görünse de esasta sis-

teme muhalif tüm kesimlere yönelik bir içeriğe sahiptir.

Devletin topyekün saldırısına karşı muhalefet odaklarının da aynı şekilde bir karşı koyuş örgütlemesi gerekiyor. Yapılan her türlü saldırıya karşı ortak bir refleks geliştirmek, tavır

Partizan DTP'yi ziyaret etti!

almak, dayanışmayı ve birlikteliği güçlendirmek büyük önem taşıyor. İşte bu bilinçle dayanışmanın küçük bir örneği olarak Partizan tarafından DTP'ye bir dayanışma ziyareti gerçekleştirildi.

21 Kasım günü gerçekleşen ziyarette DTP il başkanı **Halil Aksoy** ile görüşüldü. Aksoy DTP'ye yönelik saldırıların arttığına dikkat çekirken bu saldırıların sadece DTP'ye değil birçok kesime yöneldiğini, Yaşar Büyükanit'in açıklamalarında kendini ifade eden yaklaşımların çok tehlikeli olduğunu söyledi.

Devletin yeni katliam hazırlıkları yaptığına değinen Aksoy, tüm bunlara

karşı demokrasi güçlerinin ortak hareket etmesinin önemine değindi. **Partizan** adına yapılan konuşmalarda da devletin Kürt halkına yönelik saldırılarının geleneksel imha ve inkar politikalarının ürünü olduğu ifade edilirken birlikteliğin bu süreçte büyük anlam ifade ettiği, DTP'ye yönelik kapatma davasının karşısında bulunduğu dile getirildi.

Yaklaşık 45 dakika süren ve sıcak bir atmosferde geçen sohbetin ardından ziyaret sona erdi.

Esenler'de de PSAKD, DHP, ESP ve Partizan 21 Kasım günü DTP ilçe binasına giderek ziyarette bulundu. **(İstanbul)**

yoldaş ölümüzdür", "Ey şehit xwi-na te erdê name" sloganları eşliğinde mezarlığa kadar yürüdü.

Yine 13 Kasım'da Şırnak'ın Gabar Dağının Çiyayê Bizina alanında süren operasyonda şehit düşen **Agit Agiri** kod adlı **Ziyadin Alipur** adlı HPG gerillası ise memleketi Urmiye'de yine yüzlerce kişinin katıldığı cenaze töreniyle toprağa verildi.

Zulme başkaldırının simgesi; Seyit Rıza

TUDEF, "operasyonlara, siyanürle altın aramaya, yargısız infazlara ve orman yangınlarına hayır" dedi. Doğanın tahribatı ve insan hayatının yok sayılması, yapılan eylem ile protesto edildi. **17 Kasım 2007** tarihinde Galatasaray Postanesi önünde yapılan eylemde basın metnini Federeasyon Başkanı **İsmail Aslan** okudu. Aslan ilk olarak son dönemde yaşanan ırkçı-şoven saldırılara değindi. Daha sonra "operasyonların durdurul-

Erzincan'da ırkçılık karşıtı eylem

Erzincan'da çeşitli demokratik kurumlar bir araya gelerek son süreçte artan saldırılara protesto etti. **18 Kasım** günü Cumhuriyet Mahallesi'nde gerçekleştirilen eyleme katılan 200 kişi adına **Ağa Karakaya** tarafından yapılan açıklamada "Bugün itibariyle geliştirilen faşist, şovenist dalga karşısında barış, kardeşliği gerçekleştirmek gerekiyor. Türkiye'deki bir takım kirli güçler halklarımızın birliğini zedelemeye çalışıyor" denildi. **(H. Merkezi)**

Emekçi semtlerde Partizan afişleri

Sınır ötesi operasyon planlarıyla gelişen ırkçı-şoven-milliyetçi dalga ya başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere tüm devrimci ve demokrat kesimler bu saldırı politikası içerisine alınmaktadır. Bunun yanı sıra tüm emekçi halk yığınları bu saldırının nasibini almaktadır. Yapılan elektrik, su, mazot vb. zamlarla ödüllendirilmektedir.

Tüm bu katliam ve saldırı politikalarına ilişkin **21 Kasım** tarihinde Partizan imzasıyla merkezi çıkan afişler **Gazi Mahallesi**, **Okmeydanı**, **İkitelli**, **Altınşehir**, **Esenler**, **Sarıgazi**, **Gülsuyu**, **1 Mayıs** vd. emekçi semtlerde merkezi yerlere yapılmıştır. Son süreçte artan saldırı ve zamlarla ilgili sloganların yazıldığı emekçilerin yapılmasının ardından Gazi Mahallesi'nde **Şairabay Lisesi** Gazi girişi olarak bilinen bölgelerdeki afişlerin tamamı faşistler ve Aluşehir'de de polis tarafından sökülülmüştür. **(İşçi-Köylü gazetesi okurları)**

Şehid Namirin!

gerillaların cenazelerinin sahiplenmesine de tahammül edemiyor.

30 Ekim 2007'de Dersim Mazgirt'e bağlı Yukarı Çanakçı köyü kırsal alanında çıkan çatışmada 3 HPG gerillası ölümsüzleşti. **Roza Dêrik** kod adlı **Evlın Başa**, Serhat Gerger kod adlı **Eyüp Akarsu** ve **Zinar Batman** kod adlı **İsmet Turgut** memleketlerinde kitlesel sahiplenişlerle toprağa verilirken düşman güçleri de cenazelerin taşınmasında insanlık dışı uygulamaları dayatıp, cenazelere katılan insanlara saldırdı. **Evlın Başa**'nın cenazesini 3 Kasım günü Dersim Devlet Hastanesi morgundan alan ailesinin cesedi tabuta koymak istemine polis izin vermedi. Tüm müdahalelere rağmen tabutu

götürmek zorunda kaldı.

Eyüp Akarsu 3 Kasım günü İstanbul Gaziosmanpaşa Karayolları Mahallesi Tepebaşı Yıldız Camii'nde sarı kırmızı yeşil bayraklarla süsü tabuta konularak cenaze arabasına konuldu. Yüzlerce kişi aracın arkasından "Şehid namirin" sloganları atarak ilerlerken saldıran çevik kuvvet gaz bombalarıyla kitleyi dağıttı. İlk dağınkılığın ardından polise kitlenin karşılık vermesiyle başlayan çatışma uzun saatler sürdü.

İsmet Turgut memleketi Batman'da evinin önüne götürülerek burada yıkandı. Cenazesi yıkandıktan sonra Asri Mezarlığına doğru yola çıkan cenaze arabasının arkasında yüzlerce kişi "Şehid namirin", "İsmet

ması, altın arama şirketlerine coğrafyamızdan el çektilerince talepleriyle bütün Dersimlilerin, devrimci demokratik, ilerici ve yurtsever, muhalif kesimlerin yüzünü Dersim'de yaşanan bu vahşete çevirmesini istiyoruz" dedi. Seyit Rıza'nın 70. ölüm yıldönümünde yapılan açıklamayla Dersim topraklarında zulme başkaldırının mimarlarından olan Seyit Rızaların bıraktıkları mirasın takipçisi olacağız sözleriyle açıklama sona erdi. **(İstanbul)**

İsmini daha önce duymuş, durumu hakkında kimi bilgiler edinmiş olmanız mümkün. Eşinin ve yoldaşlarının çekirdeğinde yer aldığı sahipleme güçlerinin ısrarlı ve yoğun çabalarıyla birlikte, hastalığının ciddiyet ve buna karşın kendisine yaşatılanların çarpıcılığı, durumunun görece daha fazla kamuoyuna taşınmasını sağladı. Erol Zavar'dan bahsediyoruz. Şüphesiz Zavar'ın durumu "münferit" değil. Ege-nerdeki nodül oluşumları can sıkıcı bir durumdu, ancak peşinden yapılan ameliyatla ura rastlanmaması hem şaşırtıcı hem de sevindiriciydi. Bu arada bir ameliyetle safra kesesi alındı. Mayıs ayı sonunda yeniden mesane ameliyatı oldum.

- **Son süreçte neler oldu ve şimdi sağlığınız nasıl?**
- Akciğerdeki nodül oluşumları can sıkıcı bir durumdu, ancak peşinden yapılan ameliyatla ura rastlanmaması hem şaşırtıcı hem de sevindiriciydi. Bu arada bir ameliyetle safra kesesi alındı. Mayıs ayı sonunda yeniden mesane ameliyatı oldum.

Hastalığa bir gerileme olduğunun göstergeleri de var, ama henüz bir şey söylemek için çok erken. Öte yandan Haziran ayında yapılan kontrollerde ciğerlerimde KDAH olduğunu öğrendim. Şu anda ağrıların olmadığını söyleyebilirim. Tedavi sürecini tam bir imha süreci olarak işlettirdi. Bu süreç hakkında bize neler söylemek istersiniz?
- Bilginiz gibi, 2001 yılında tutuklandım. Ve bundan sonrasında kelimenin tam anlamıyla tedavi engellendi, ölüme itildim. Ancak avukatlarımızın çabaları ve arkadaşlarımızın bir kampanya örgütlemesiyle tedavi yönünde adım attırılmayı başardık. 2001 yılından 2004 yılına kadar Eskişehir ve Tekirdağ Devlet Hastanelerinde hiçbir şekilde gerekli kontrolleri yaptırmadım. Doğal olarak bu süreç içerisinde hastalığım ilerledi. O dönem, biliyorsunuz 18 Aralık katliamı olmuş ve F tipleri tartışılıyordu. Tutsaklar üzerinde belli çevrelerde bir duyarlılık oluşmuştu, ancak elbette belli bir kesimde de tersi bir olumsuz bakış hakim olmuştu. Bunun yansımaları ısrar-

Kıyım makinesi hapishanelerdeki hasta tutsaklarla röportaj

la sistoskopik muayene istediğimi "gerek yok!" diyerek kendi meslek ilkelerini de çiğneyerek reddeden kimi hekimlerin tavırında görüyordum. Yaratılan terörün etkisi budur.

- **Hastaneye sevlerde yine engellemeler yaşıyor musunuz.**
- Kanserden dolayı hastane sevlerim belirli periyotlarla yapılıyor. Son kontrole kadar 3 aylık periyotlar halindeydi. Son iki kontrolde ur çıkmaması üzerine bu periyot, 6 aylık aralıklarla belirlendi. Buna rağmen birkaç kez kameralı ringe tavrı aldığım için götürülmedim. Birkaç kez de askerin çeşitli gerekçelerle keyfi olarak sevleri iptal etmesi nedeniyle gecikmeli olarak sevk edildim ve muayenelerim de tedavilerim de gecikmiş oldu. Burada hekimin tavır olduğunda belirleyici oluyor. Örneğin bir kez hastaneye ameliyat için yatmam gerekirken, yatış işlemini yapan doktorun kelepeçiyi açtırması nedeniyle ameliyatım yaklaşık bir ay gecikti.

Sevlerden konu açılmışken özellikle

birkaç noktaya değinmek gerekiyor. Öncelikle sevk araçları oldukça sağlıklı. Araçlar hücrelere bölünmüş. Yeteri derecede havalandırma yok. Araçlara, tecrit mantığına göre, dışarıyı görmemem için daracık camlar konulmuş. Kiminin de hiç camı yok. Askerin, araç şoförünün keyfine göre çalışan bir havalandırma sistemi var. Ki o da olduğu gibi içeriye mazot kokusu pompalandığı için çalışmış ya da çalışmamış fark etmiyor. Çalışmazsa havasız kalıyorsunuz, çalışırsa mazot soluyorsunuz. Sürekli bacaklarınız ağrıyor, çünkü ayaklarınızı açabileceğiniz bir alan yok. Ve düşünün hastanız, dik oturamıyorsunuz, elleriniz de kelepeçeli. Ve bu araçlar hastane sevkinde kullanılıyor.

- **Sizin de tedaviniz Ankara Numune Hastanesi'nde yapılıyor. Bu hastanede yaşadığınız sorunları anlatır mısınız?**

- Numune Hastanesi'nde hasta tutsaklara karşı belli bir olumsuz tavır gözleniyor. Öyle ki kelepeç konusunda tartıştı-

ğında, hekimlik görevini hatırlatmak zorunda kalıp, zindancı gibi davranmaması gerektiğini söylediğim bir hekimden doğrudan "ben zindancıbaşıyım" tepkisini aldığım bile oldu. Bu tarz insanların muayene-tedaviyi yürüttüğünde Yaşar İnce'nin başına gelen durum gibi benzer ve hatta daha vahim durumlar doğabiliyor. Örneğin geçen yıllarda Mehmet Yurdakul adlı bir tutuklu Numune Hastanesi'nde "akciğerlerinde bir şey yok" denildikten 3 ay sonra akciğer kanserinden öldü.

- **Tabii asıl sorun tüm bunları barındıran ama çok daha fazlası olan F tipi hapishane ve tecrit politikası ve uygulamaları. Ciddi sağlık sorunları ve hastalıklar yaşayan bir tutsak olarak size etkileri hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?**

- Tecrit yaratmaya çalıştığı fiziki ve duygusal tahribatla hasta olan tüm tutsaklar için adım adım ölüme gitmek demek, sağlam olanların da aynı yola girmesini amaçlayan bir uygulamadır. Adı üzerinde

Bakır, Sinan Türkmen, Nizamettin Özoguzlu, Ali Baba Arı, Taylan Balataci'nin yaşadığı sağlık sorunları da yer aldı.

Hafta boyunca Yüksel Caddesi'nde Erol Zavar'a Özgürlük sloganıyla bildiri dağıtarak imza standı açan Ovak Dergisi okurları topladıkları imzaları Cumhurbaşkanlığı'na iletirken 23 Kasım günü Yüksel Caddesi'nde yaptıkları bir basın açıklamasıyla Erol Zavar'a dayanışma kartları gönderdiler.

(Ankara)

Erol Zavar için Özgürlük Haftası

ilan edilen **17-18-19 Kasım** tarihlerinde etkinlikler ve imza kampanyaları yapıldı. "Erol Zavar'a Özgürlük" kampanyası çerçevesinde cumhurbaşkanlığına iletilmek üzere imza toplanarak, sokaklarda tutsakların sağlık sorunlarına dikkat çekerek fotoğraf sergilerinin, basın açıklamalarının yer aldığı kampanya Ankara'da sahiplenildi. **İHD Ankara Şubesi Cezaevi Komisyonu**, 22 Kasım'da yaptığı yazılı açıklamayla, tüm hasta tutsakla-

Dayanışma yaşatır

rın tahliyesini isterken 7 yıldır tutsak bulunan kanser hastası Erol Zavar'ın durumu dikkat çekti. Açıklamada hapishanelerdeki diğer hasta tutsakların durumuna ilişkin verilen bilgiler arasında **Yaşar İnce**, **Kemal Ertürk**, **Mesut Deniz**, **Bülent Güneş**, **Hayati Kaytan**, **A. Hamit Babat**, **Naim Ekmekçi**, **Tevfik Kalkan**, **Engin Aydinalp**, **Fethullah Demirtaş**, **Vedat**

Şehit ve tutsak aileleri: "Birlikte daha güçlüyüz!"

bir kez daha öğretti. Bizler sustukça daha çok belalarla karşılaşacağız. **Hekimlerimize hep birlikte sahip çıkalım**

25 Kasım Pazar günü Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kadıköy Şubesinde bir toplantı düzenleyerek şehit ve tutsak yakınları olarak hem son süreçte hapishanelerde yaşanan sorunları, çözüm yollarını tartıştık hem de yaşamını halka ve devrime adayan şehitlerimizi andık.

Toplantı ilk olarak **23 Kasım 1997** yılında Tokat Ese yaylasında şehit düşen Proletarya Partisinin 4. Genel Sekreteri **Mehmet Demirdağ**, **Ümit Çağlayan** San, **Ümit Dinler**, **Dilek Kınlan** ve **Duran Salman** şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Şehitlerin yaşamlarından kısa kesitlerin sunulduğu konuşmanın ardından **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** örgütlenmesinin hangi ihtiyaçtan doğduğuna değinildi. Aileler için hazırlanan yemeğin ardından son süreçte hapishanelerde yaşanan saldırı dalgasına dikkat çekilerek tecridi parçalamanın ancak dışarıdaki mücade-

lenin büyümesiyle mümkün olabileceğine vurgu yapıldı. Şu ana kadar birçok çalışmamıza katılan ailelerimiz daha önceki tecrübelerini aktararak dışarıdaki mücadelenin önemli araçlarından olan **TUYAB'a sahip çıkılması**, sorunların oralara taşınması vurgusu yapıldı.

Bu çalışmamızda en önemli olumluluk özellikle şu ana kadar hiçbir etkinliğimize gelmeyen ailelerimiz de aramızda olmasındaydı. Sincan, Edirne ve Tekirdağ hapishanelerinden yoldaşlarımızın ailelerinin yaşanan hak ihlallerini anlatmalarının yanı sıra, Tekirdağ I No'lu F Tipi Hapishanesindeki bazı yoldaşlarımızın ailelerini; "Şu ana kadar böyle yerleri bilmiyoruz, sizleri tanımlıyor, çocuklarımız için neler yapabileceğimizi biliyorduk. Bugün burda birlikte neler yapabiliriz, bunun için geldik. Bir yıldır çocuklarımızın yüzlerini göremiyoruz. Bundan sonra ne gerekirse biz de varız" söylemleri, bu toplantımızın amacına ulaşmasında küçük ama önemli bir adım olduğunun göstergesiydi. Bir tutsak babasının, bugüne kadar diğer

tutsak aileleriyle biraraya gelememiş olmasının eksikliğini ifade eden sözleri, aileleri birlikte omuz omuza mücadeleye daveti süreç açısından oldukça önemliydi. Yine bir babamızın, sorunun hapishanelerdeki sorunların bilinmesi değil buna karşı mücadele etme sorunu olduğunu ifade eden sözleri anlamlıydı. Önümüzdeki süreçte dönük mücadele kararlılığı içeren konuşmalar şehit ve tutsak ailelerinin mücadelesinin gelişimi açısından da ayrı bir önem taşımaktadır.

Bu tarz toplantıların daha sık yapılması, hem ailelerin birbiriyle dayanışması, kaynaşması açısından önemli hem de yakınlarımızın sesinin bizlerle daha gür çıkmaya, toplumsal duyarlılığın daha da artması açısından önemlidir. Toplantı boyunca ailelerimizin vurguladıkları, dikkat çektikleri ortak şey: "**birlikte olursak daha güçlü oluruz**" mesajı oldu. Sanatçı dostumuz **Hasan Sağlam**'ın sunduğu kısa müzik dinletisiyle etkinliğimiz sona erdi.

(Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)

31 Ekim tarihlerinde Halil Şahin ve Yaşar İnce'ye mektupla göndermek istediği Partizan Dergisi sayı 62'den alınan, "**Halk Savaşı**" ve "**Önümüzdeki Süreçte Politik Yönelim ve Taktikler**" bölümleri engellenerek gönderilmemiştir. Konuyla ilgili yasal bir dergiden alındığı belirtilerek itiraz ve suç duyurusunda bulunulmuş ancak hala bir cevap alınamamıştır.

Ağustos ayında tutsakların, kitap sınırlandırması, süreli yayınların sınırlandırılması, görüş haklarının gasp edilmesi, ziyaretçilere yapılan keyfi uygulamalar, sağlık sorunlarının tedavisinin engellenmesi ve üretim faaliyetine yapılan müdahaleler vb. hak gasplarını anlatan suç duyurusu ve dilekçelerle başvurdukları Adalet Bakanlığı ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu'ndan **Zafer Üskül** imzası ile yanıt gelmiştir. Ancak gelen yanıtta tutsakların hak gasplarına ilişkin hiçbir somut söylem geçmemiş, hapishane yönetiminin uygulamaları meşrulaştırılmıştır.

(H. Merkezi)

İCI F Tiplerine dikkat çekmeye devam ediyor

İzmir'de tutsakların tecrit ve tırtman başta olmak üzere yaşadıkları çeşitli sorunlara karşı çeşitli eylemler gerçekleştirilen İCI siyasi tutsakların koşullarının her geçen gün ağırlaşmasını yaptığı bir eylemler protestosunu etti. **17 Kasım** günü Konak Kemeraltı Çarşısında bir araya gelen İCI üyeleri adına **Mihriban Karakaya**, "Adalet Bakanlığı F tipi cezaevlerinde yaşanan baskıları gündeme getirmeye çalışan demokratik kitle örgütlerini 'kırık plak' olarak nitelendiriyor. Kırıklar F Tipi Cezaevi'nde sevk sırasında yaralananlar, Sincan'daki saldırılar, Tekirdağ 1 ve 2 No'lu yaşanan saldırılar, onlarca yaralı, bunlar hayal ürünü mü?" diye sordu. (H. Merkezi)

Çocuklar umuttur!

Eylül ayında LÖB olarak Mersin genelinde başlattığımız "**Çocuklar umuttur**" adlı yardım kampanyamız bu ayın ilk günlerinde sonlanmıştır. **Mardin Kızıltepe'deki Alemdar İ. Ö.**'da okuyan ve maddi olanağı olmayan **21 öğrenci** için başlattığımız yardım kampanyası çerçevesinde birçok sendika ve DKÖ'lerden para, okul kıyafeti, kırtasiye malzemeleri vb. yardımlar topladık. Duyarlı insanların verdikleri yardım malzemeleri DTP'nin aracılığıyla Mardin'e gönderilmiştir. (Mersin LÖB)

Baskılar bizi yıldırılmaz!

4 Kasım günü saat 20.00 civarında Kültür Evi'ne gelen 3 sivil polis ellerindeki telsiz ve G-3 silahlarıyla içerdeki insanları taciz etti. Gün boyunca Sefaköy'de bulunan demokratik, ilerici, devrimci kurumlar polis tarafından baskıya maruz kalmış ve takip edilmiştir. Polis baskıları **18 Kasım** günü yapılan bir basın açıklamasını kinandı. İnönü Mahallesi'nde biraraya gelen kurumlar "**Provokasyonlar, tehditler ve baskılar bizi yıldırılmaz!**" pankartı açtı. Yapılan açıklamada devlet terörünün devrimci faaliyetini engellemeyeceği dile getirildi. (H. Merkezi)

Kadın tutsaklara yönelik hak gaspları

F tipi hapishanelerdeki sorunlar artarak sürerken, bu sorunlar bizlere tutsakların mektuplarıyla ulaşmaya devam ediyor. **Sincan F Tipi Kadın Hapishanesi** açıldığı gündün bu yana, en basit bir hakkın dahi sorun ve saldırı malzemesi haline getirildiği hapishanelerden birisi. Kadın tutsaklardan bizlere ulaştıran bilgilere göre son aylarda yaşanan sorunlar şunlar:

Tutsakların yasal olarak hücre cezası ya da mektup yasağı da olsa avukatlarıyla kapalı zarfta mektup ve faks gönderme hakkı var. Yasal olarak, avukata gönderilen hiçbir şeyin denetlenme durumu yok. Ancak 21 Eylül tarihinde **Fadime Özkan**'ın avukatına gönderdiği mektup savcılığa gönderilmiştir. Savcılıktan da İnfaz Hakimliği'ne gönderilen mektuba, İnfaz Hakimliği kararı ile "**savunma ile ilgili olmadığı**" gerekçesi ile el konulmuş-

tur. 19 Ekim tarihinde avukatlarıyla görüşmek üzere olan **Deniz Tepeli** ve **Fadime Özkan**'ın avukatlarına götürmek istedikleri belgeler engellenmiş ve "**artık postayla gönderirsiniz**" denilmiştir. Ama postayla gönderilenler de zaten engellenmektedir.

Resmiye Vatandaş, 31 Ekim günü Sincan Devlet Hastanesi'ne götürülmüş fakat asker muayene odasından çıkmadığı ve doktor da müdahalesiz kaldığı için muayene olama-

arak geri dönmüştür. **Zeliha Bulut**, 9 Kasım Ankara Numune Hastanesi Kadın Hastalıkları Bölümü'ne götürülmüş, yine asker muayene odasından çıkmadığı için muayene olamamıştır.

Yapılan aylık hücre aramaları çeşitli bahanelerle yapılarak sık sık, değişik hücrelere girilmesi ve her şeyin dağıtılıp talan edil-

Telekom işçilerinin grevi Türkiye işçi sınıfını ve ezilenlerin sempatisini kazanmış, bunları kısmi oranda birleştirici bir etki yapmıştır. Ve grev şimdiden önemli kazanımlar elde etmiştir. Bunlardan en önemlisi elbette ki sendikaların işçiler ve emekçiler açısından ne kadar vazgeçilmez örgütler olduğu gerçekliği ve işçi ve emekçilerin birliğinin vazgeçilmez oluşudur.

Sendikal örgütlenmeye dönük saldırılar ve TELEKOM grevi

Neo-liberal saldırılar uzun bir dönemdir Türkiye’de de uygulanmaktadır. Bu saldırıların çok yönlü olduğu açıktır. Saldırıların temelinde ülkenin yeraltı ve yer üstü kaynaklarının ve ürettiği değerlerin yerli ve yabancı sermayedarlara paylaşımının azlığı, sermayedarların emekçilerin yaşamalarını her geçen gün daha fazla kötüleştirilmesidir. İşsizlik, yoksulluk, açlık ve bunlardan kaynaklanan ölümler artmaktadır. Zira emperyalist tekeller ve onların Türkiye’deki uşaklarının temel derdi zenginliklerini daha da artırmaktır.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de neo-liberal politikaların uygulanması için ezilen sınıfların örgütlenmelerini yok edilmesi, bunun olmayacağı durumda ise bu örgütleri güçsüzleştirmek gerekiyordu. 12 Eylül Askeri Faşist Darbesiyle bu amaca ulaşmanın büyük adımı atılmış oldu. Ezilen sınıfların ekonomik ve politik örgütlerine darbeler indirilmesi süreci böylece başlamış oldu. **Elbette ki haksızlıkların olduğu yerde isyan kaçınılmazdır.** Türkiye’de de 12 Eylül darbesinden bir süre sonra ezilen sınıfların örgütleri asgari ölçüde de olsa toparlanmış ve emperyalistlerin ve onların uşaklarının saldırılarının hızlı bir şekilde uygulanmasını engelleyebilmişlerdir. Ancak emperyalistlerin ve uşaklarının bir anlamda zorunluluktan gelen kararlılıkları, saldırıları çeşitli şekillerde sürdürmelerine yol açmıştır. Bu süreçte ezilen sınıfların örgütlenmelerine yönelik saldırılar hiç durmadan sürmüştür. Özelleştirmeler, taşeronlaştırma, esnekleştirme, sendikalaştırma, tarımın tasfiyesi ve yeraltı-yerüstü kaynaklarının emperyalistlere paylaşımının azlığı ve bunlara benzer birçok alanı kapsayan neo-liberal politikaların uygulanması devam

edegelmıştır.

Güçlü sendika

İşçi ve emekçilerin öz örgütlenmelerine yönelik saldırılar bu süreçte şiddetini artırarak devam etmiştir. Zira güçlü sendikaların olduğu bir ülkede neo-liberal saldırıların uygulanması mümkün olmayacaktır. Güçlü sendikalardan kastı açmakta yarar var. Güçlü sendikadan sadece sayısal olarak büyük olması anlaşılmalıdır. **Öncelikle üyesi olan işçi ve emekçilerin haklarını koruyan, geliştiren saldırılara karşı göğüs gerebilen, bunun da ötesinde sadece kendisine yönelik saldırılara değil halkın çeşitli kesimlerine yönelik saldırılara da karşı çıkan sendikadır.** Güçlü sendika; sorunlara yaklaşımında sınıf çıkarlarını günü birlik çıkarlarından üstün tutan sendikadır. Sonuç olarak önce işçi sınıfı bilinciyle donanmış bir sendika ancak güçlü sendika olarak adlandırılabilir. Ancak böyle bir sendikanın varlığı emperyalistlerin saldırılarının önüne geçebilirdi. Ülkemizde neo-liberal politikaların uygulanmasına başladığı dönemde bu niteliklere sahip bir sendika söz konusu değildi. Güçlü sendikaların belli özelliklerini taşıyan sendikaların varlığından söz edebiliriz. Egemen sınıflar bu durumu da göz önünde tutarak sendikaların kısmi direnişlerini bertaraf etmek için saldırılarını artırarak sürdürmüşlerdir.

Günümüzde ise saldırılar yasal dayanaklarını daha da güçlendirerek devam etmektedir. ABD, AB emperyalistlerin dayatmalarıyla oluşturulan yasal düzenlemeler bir Meclis’ten geçirilmeye başlanmıştır. Bu düzenlemeleri daha üst boyutta yapmak için yani yasaların tam anlamıyla neo-liberal politikaların uygulanmasını sağlamak ve saldırıların engelleri daha kolay aşması

için anayasa değişikliğine gidilmek istenmektedir. Yeni oluşturulmak istenen ve adına “sivil anayasa” adı verilen düzenlemeler özünde demokratikleşmeyi değil işçi sınıfı ve halkın diğer kesimlerinin haklarını gasp etmeye dönük bir amaç taşımaktadır. Egemen sınıflar emperyalist sermayeyle birlikte işçi ve emekçilere dönük saldırılarını üst boyuta taşımak için çaba harcamaktadır.

Telekom direnişi ve dayanışma

Tam da bu saldırıların gemi azyaya aldığı dönemde Telekom işçilerinin sendikalarına yönelik saldırılara karşı direnişe geçmesi gidışıta dur demenin önemli bir adımı olmuştur. Zira işçilerin daha çok ekonomik nedenlerle greve çıktığı düşüncesinin hakim olduğu bir dönemde Telekom işçilerinin sendikayı bitir-

meye dönük saldırılara karşı greve çıkması ve bunda gösterdikleri direniş takdire şayandır. Telekom ve daha birçok sektörde çalışan işçilere yönelik esnek çalışma, sendikasızsızlaştırma işlerinin taşeron işletmelere verilmesi, sefalet ücretlerine mecbur bırakma, sosyal güvencesiz çalışma vb. yöntemlerle ablukaya alındığı gibi bir durum söz konusudur. Telekom işçileri ve Haber-İş Sendikası sorunu ve saldırıların amacını çok geç olmadan fark ederek direnişe geçmişlerdir. Bu grev işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin önemini gözler önüne sererken, Türkiye işçi sınıfının içinde bulunduğu pasiflik sürecine de **kendi çapında** bir müdahale olmuştur. Geniş işçi emekçi kesimlerinin sempatisini kazanması bu anlamda yerindedir. Bir Telekom işçisinin belirttiği gibi Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri böyle bir greve hasretmiş adeta. Dayanışmanın daha da artırılma-

ması son derece gereklidir. İşçi ve emekçilerin direnişlerinin egemen sınıflar ve onların sendikalarındaki işbirlikçileri tarafından boşa çıktığı birçok olaydan sonra böylesi bir greve hasret kalınması son derece doğaldır. Zira en son SEKA işçilerinin direnişi yine uzlaşmacı sendikala ağlarının el atmasıyla bitirilmiştir. Hafızamızda buna benzer örnekler maalesef ki çok fazladır.

Telekom işçilerinin grevi Türkiye işçi sınıfını ve ezilenlerin sempatisini kazanmış, bunları kısmi oranda birleştirici bir etki yapmıştır. Ve grev şimdiden önemli kazanımlar elde etmiştir. Bunlardan en önemlisi elbette ki sendikaların işçiler ve emekçiler açısından ne kadar vazgeçilmez örgütler olduğu gerçekliği ve işçi ve emekçilerin birliğinin vazgeçilmez oluşudur. **Bu grevin başarıyla sonuçlanması işçilerin sendikalarla olan güvensizliğini belli oranda gidermeyi de sağlayacaktır.**

Ancak en önemli sorun ve sendikaların başında olan yıllar yılı pasif, uzlaşmacı bir hareket tarzı izleyen, topyekün saldırılara karşı hiçbir şey yapmayan bürokratlaşmış hatta aristokratlaşmış sendika ağlarının varlığıdır. Zira laf söyleyen ama eyleme geçmeyen sendikal bürokrasi hala işçi sınıfı ve emekçilerin haklarının korunmasını ve geliştirilmesini engelleyen unsurlar olmayı sürdürmektedir. Sendikal bürokrasi direnişin büyütülerek işçi ve emekçilerin kazanımlarını korumak ve geliştirmek yönünde harekete geçmek yerine direnişleri boşa çıkarmanın çabasında bulunmakta. Tüm işçi ve emekçilerin bu durumu göreyerek sendikal bürokrasiyi, uzlaşmacı sendikal ağlarını bertaraf etmek için harekete geçmesi son derece gereklidir. İçimizdeki işbirlikçilerin etkilerinin yok edilme-

mesi ya da en azından azaltılmaması durumunda direnişlerimizin baltalanması söz konusu olmayacağı devam edecektir. İçimizdeki bu işbirlikçi hainler, sendikaların bu hale gelmesinde en önemli aktörler durumundadır. Bunu biz işçi ve emekçilerin gözlerinin içine bakarak yapmaktadır. İşçi ve emekçilerin direnişe geçmesi onları rahatsız etmektedir. Zira buldukları konumda birçok olanağa sahip oldukları gibi, işçiler adına hiçbir şey yapmadıkları gibi işçileri savunuyormuş gibi gözüküp lüks içinde yaşamaktadırlar. İşçi ve emekçilerin direnişlerde bulunması onları kaygılandırmakta, bundan kaynaklı da direnişleri bertaraf etmenin yollarını aramaktadır. Bunların da ötesinde onlar sendikaların başına işçilerin haklarını savunmak için değil egemen sınıfların her türlü saldırısının rahatça uygulanmasını sağlamak için bizzat egemen sınıflar tarafından getirilmişlerdir. Bunun içindir ki işçi sınıfı ve diğer emekçiler kendilerine güvenerek işbirlikçi sendika ağlarını bertaraf etmeye yönelik harekete geçememişlerdir. Ve sendika ağlarını harekete geçmeleri için buldukları her alanda sıkıştırmalıdır.

Bir kez daha vurgulamakta yarar var: İşbirlikçi sendika ağlarının sendikalarından uzaklaştırılması ve mücadelecilerle diğer bir deyişle sınıf sendikacılığının hakim hale getirilmesiyle işçi ve emekçiler ayağa doğrularak emperyalistler ve onların uşaklarının her türlü saldırılarına göğüs gerebilir ve onları mağlup edebilir. Bunun da ötesinde işçi ve emekçilerin kurtuluşunun kendi ellerinde olduğu bilinciyle donanması sağlanabilir. Bunun er ya da geç sağlanacağına olan inancımız tamdır. Bir iki, iki dört ve binlere varan direnişlerle dünyayı işçi ve emekçiler lehine dönüştürmek kaçınılmazdır.

Ajanlık ve ajanlaştırma sömürücü devlet(ler)in ortaya çıkışlarından beri özellikle de halka ve devrimcilerle karşı önem verdiği silahlardan biridir. Ancak bu noktada istediği başarıya ulaşamadığı ve ulaşamayacağı da bugüne kadar yaşanan deneyimlerle sabittir. İşte bu başarısızlık nedeniyeldir ki, birçok Avrupa ülkesinde ve ABD’de uygulanan, bizlerin de Hollywood filmlerinden tanıdığımız “**Tanık Koruma Kanunu**” gündeme getirilmiş ve bir yasa tasarısı hazırlanmıştır. Temel mantığının “**örgütler hakkında önemli bilgiler vermek isteyen kişilerin, örgütten korktukları için bunu yapamadıkları**” üzerine kurulduğu kanun tasarısı ile artık tanıklar (ajanlaştırılan kişiler) mahkemelerde yüzleri ve sesleri değiştirilerek dinlenebilecek, kendilerine silah ruhsatı verilecek, kimlikleri gizli tutulacak, gerekirse estetik ameliyat, kimlik bilgilerinin değiştirilmesi sağlanacak; dahası kendisi bir iş buluncaya kadar maddi yardım yapılacaktır. Tüm bu tedbirlerin giderleri ise örtülü ödenekten sağlanacaktır. Hani şu ne için kullanıldığı “**sr**

olan” ama herkesin malumu olan örtülü ödenekten bu ajanlar için özel bir fon kurulacaktır.

Bu kanunla amaçlarına ulaşamayacaklar: Devletin ajanlaştırma saldırısında başarısızlığının temel nedeni olarak gösterilen “aslında ajan olmak isteyen çok da, korkudan yapamıyorlar” söylemi kocaman bir yalandır. Ancak şu doğrudur, ajanlığı kabul edenler, bu doğrultuda devrimcilerle zarar verenler bugüne kadar şu ya da bu şekilde mücadele etmişlerdir. Yine de devletin, ajan olmak isteyen çok kişinin olduğu varsayımına nasıl ulaştığını anlamak çok zordur. Örgütlü yapılar içinde anket mi yapılmıştır? Yoksa bunun, bizlerin bilmediği bir ölçütü mü vardır?

Şu açıktır ki, devletin bugüne kadar ajanlarını koruyamamış olması bugüne kadar böyle bir kanunun olmayışından kaynaklı değildir. Zira ajanlaştırılan unsurlar, devrimcilerle zarar verenler devletin gözünde bir hiç’tir. Kullandıkları mesajların hiçbir önemi yoktur onlar için. Bugün devletin en üst kademelerinde bulunan kişiler dahi devlet mekaniz-

Devletten ajanlaştırma güzellmeleri...

masında aslında bir değer ifade etmez. Çok rahatlıkla dün allanıp pullananlar, egemenler adına ve onların çıkarına halka saldırıların baş tacı edilirken, üç gün sonra hain ilan edilebilir, ortadan kaldırılabilmektedir. Kaldı ki, bir süre önce içinde buldukları örgüte dahi ihanet eden bir kişinin onlar katında da güvenilirliği olamaz/olmamaktadır. Bu nedenle de bir paçavra gibi ortalağın atılabilirler. Yeni hazırlanan yasayla “**korunacak olan**” unsurlar da bir süre sonra, işleri bittiginde ya da devletin suç örgütleri içinde çeşitli bilgilere sahip olduklarında ya da bazı göstermelik devlet kurumlarına yönelik operasyon adı verilen sahra temizliklerinde vs. vs. ortadan kaldırılacaktır. Ki kanun tasarısında “**olay hakkında yanlış bilgi vermesi veya bildiklerini açıklamaması, olay hakkında yalan tanıklık veya iftiran mahkum olması, koruma kararında belirtilen tedbirlerle aykırı bir davranış içine girmesi ve koruma sebeplerinin ortadan kalkması**” durumunda ajanımız hak-

kıdaki koruma tedbirlerinin kaldırılacağı söyleniyor. Hatta tedbir kaldırıldıktan sonra tedbirler için harcanan masraflar (faizleri ile birlikte) tanıktan tahsil edilebilecek. Yani bir kere tanıklığın da yetmez, ömür boyu başının üzerinde Demokles’in kılıcı gibi sallandıracaklar yaptıklarını. Zaten onurunu, gururunu, kimliğini kaybetmiş olan ajana, artık üç kuruşluk yaşamının peşinde koşmaktan başka yapacak bir şey de kalmayacaktır.

Hukuk skandalları artacak!

Türkiye’de adil bir hukuk sisteminde bahsetmenin olanaksız olduğunun bilincindeyiz. Hukuk skandalları da bu anlamıyla çok da anlamlı gelmeyebilir. Ama bir düşünelim; yüzünün ve sesinin tanınmadığı, kimliğinin devletin oluşturduğu “**Tanık Koruma Kurulu**” dışında kimse olan dahi ispat edemeyeceği kişiler tarafından (ortada hiçbir delil yokken) bu hayalet tanığın ifadeleri doğ-

rultusunda insanlar mahkum olabileceker. Tasarının gerekçesinde “**suçsuzluk karinesi, silahların eşitliği, susma hakkı, kendisini ve yakınlarını suçlayıcı beyanda bulunmaya zorlanamama ilkeleri, başka delillerle ispat imkanı bulunmayan durumlarda**” işbirlikçiliğinin zorunlu olduğu ifade ediliyor. Böylece “**susma hakkı**” diye bahsedilen ancak mahkemelerde “**örgüt tavrı**” olarak nitelendirilip tutuklama gerekçesi yapılan “**hak**”, yasal olarak da kaldırılmıyor. Yasa “**Susma hakkını mı kullandın, hakkında delil yok mu, o zaman sana bir tanık bulalım**” devrini başlatacak.

Ajanlık-muhbirlik- işbirliği halka ihanettir

Devletin vazgeçemediği ve vazgeçmeyeceği bir uygulama olarak ajanlaştırma, işbirlikçileştirme hamleleri halka karşı suçtur. Ezilen halkın kurtuluşu için mücadele eden, bunun için bedel ödemeye hazır olan devrimcilerle zarar ver-

Ekim Gençliği okuruna ajanlık teklifi

Eskişehir’de 12 Kasım günü Ekim Gençliği okuru **Veysel Tepeli** polis tarafından kaçırıldı. Bir saat boyunca gözaltında tutulan, köfür, hakaret ve tehditlere maruz kalan Veysel Tepeli ölümle tehdit edildi. Polis “**birkaç gün sonra yeniden geleceğiz**” dediği Tepeli’yi yeniden kaçıracak “**okulu bitirmenizde yardımcı oluruz, çalışmana gerek yok, ne ihtiyacın varsa biz karşılız**” sözleri ile ajanlık teklif etti. Yapması gereken şeyin bazı konularda bilgi vermek olduğunu söyleyen polis, Tepeli’ye zorla 200 YTL, e-mail adresi ve telefon numarası verdi.

Polisin bu saldırısına karşı 18 Kasım günü Adalar Migros önünde biraraya gelen kurumlar bir basın açıklaması yaparak yaşananları protesto etti. “**Baskılar bizi yıldıramaz**”, “**İşkenceci polis**” sloganlarının haykırıldığı açıklama da Veysel Tepeli de bir konuşma yaptı. (H. Merkez)

Diyarbakır’da resmi ajanlık teklifi

Bir süre önce İstanbul’da Kürt gençlerinin nasıl ajan-muhbirlik tuzağına düşürüldüğü ortaya çıkmıştı. Ardından Diyarbakır’da Emniyet Müdürlüğüne bağlı “**Terörle**” Mücadele Şubesi lise öğrencilere verdiği “**terör**” konulu konferansta öğrencilere resmi olarak da muhbirlik teklifinde bulundu. Konferansa katılan öğrencilere verilen anketlerde ailelerinden, komşularına ve öğretmenlerine kadar ihbarda bulunmalarını isteyen sorular soruldu. Sorulardan bazıları özellikle direkt istihbari bilgi vermeye yönelik olduğu ifade edildi. Örneğin “**Size göre terör**

örgütleri nerelerde propaganda yapılmaktadır?” sorusuna yanıt olarak verilen seçeneklerde “**işyeri, dernek, kahvehane, okul, cami**” seçeneklerinin yanında “**yukarıdakilerden en az birini ne/birden fazlasına tanık oldum**” seçenekleri de yer alıyor. Aileyi de es geçmeyen polisler, “**Aşağıdakilerden biri ya da birden fazlası tarafından olumsuz propagandaya maruz kaldınız mı?**” sorusunu yönelttiler. Soruya cevap olarak ise yine birden fazla seçenek sunuldu: “**a) kalmadım, b) ailem, c) akrabalarım, d) arkadaşım, e) din görevlisi, f) dernek mensubu (üyesi-başkanı), g)**

işyeri sahibi, h) öğretmenim, i) komşum” sorusu ve yanıt seçenekleriyle öğrencilere ihbarcılığı dayattı. Konferansın değerlendirilmesi için anket ile birlikte “**Atış Tahtası**” başlığı ile sunulan kâğıtta ise öğrencilerin konferansa ilişkin düşüncelerini yazmaları istendi. Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü Zeki Çatalkaya’nın imzasını taşıyan kâğıtta, “**Bir bardak çayımızı içmek isterseniz işte adresimiz**” denilerek, Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü’nün telefonu, adresi ve mail adresleri ve internet site adresi verildi.

Hem dünyanın hem de Türkiye'nin politik gündemi, diğer alanlarda yaşanan gelişmeleri perde arkasında bırakılmaktadır.

Televizyonlarda, gazetelerde çeşitli operasyon planları işletilip “gizli eler” tarafından kitleler ırkçı hezeyanlarla sokaklara dökülüp linçler yaşanırken başta ekmeğe ve suya olmak üzere birçok temel ihtiyaç maddesine ve ulaşımaya zamlar yapıldı. Temel bir girdi olan enerji fiyatlarının artışı bahane edilerek emeri akaryakıtın ve sigaranın ÖTV'leri artırıldı. Önümüzdeki günlerde de elektrik ve doğalgaza zamların yapılacağı kesinleşti. Seçimler dolayısıyla oluşan bütçe açığının yıl bitmeden büyük oranda kapatılacağına taahhüdünü hükümet geçtiğimiz Mayıs ayında IMF'ye vermişti. Ve hiç zaman kaybetmeden seçim öncesinde kaşıkları verdiklerini kazanla geri almaya başladıklarını görüyoruz.

Son 2 ayda ekonomi cephesinde yaşananlar sadece bu zamlar değildi. Ekim ayının başında hükümet ekonomik programını açıkladı. Aynı günlerde TÜSİAD beklentilerinin yeterince karşılanmadığını ifade ederek “**Ekonomik Görünüm ve Politikalar**” başlıklı raporunu başbakanın sundu. Bunların peşi sıra 2008 bütçe tasarısı açıklandı. Bu gelişmeler yaşanırken, IMF heyeti 7. gözden geçirme için Türkiye'deydi. Elbette ki gözden geçirme sürecinin bütçenin hazırlanması ve ekonomik programın hazırlanması sürecine denk gelmesi tesadüf değildi. 1998’le birlikte başlayan “**Yakın İşleme Anlaşması**” uyarınca diğer birçok ekonomik gelişme gibi bütçe de IMF'nin denetiminde hazırlanmaktadır.

Türkiye'deki faiz-kur soygunu!

Dünya ekonomisinde 2002'den sonra başlayan likidite genişlemesinin sonlarına gelmesi Türkiye'nin ekonomisini etkileyen önemli faktörlerdendir. ABD'de patlak veren Mortgage krizinin tüm çabalara rağmen kredi sistemine yayılması engellenemedi. 5 yıldır cari açığı bu likidite bolluğundan yararlanarak sıcak parayla karşılayan Türkiye'nin krizden en çok etkilenen ülke olması kaçınılmazdır.

Yüksek faiz dışı fazla, düşük kur, düşük enflasyon ile Türkiye spekülatif sermayenin cennetlerinden biri haline geldi. Dışarıdaki veya içerisindeki sömürücüler, rantçılar, halkımızın alınterleriyle ürettikleri artı değeri hortumlamak, iş emek için birçok mekanizma geliştirdiler, birçok önlem aldılar. Şimdi biz kısa kısa sadece birkaç örnek vereceğiz.

Oluşturulan **carry trade** (komis-

Dünyadaki rüzgar tersine dönüyor,

yok, bütçe açık” (Kemal Unakıtan)

Aynı soruya İngiltere vatandaşı, Merryly Linch'ten transfer Mehmet Şimşek ABD'den cevap vermiştir: “Milli güvenlik için her türlü kaynağı güvenilir güçlerimize sunacağız. Sonucuna da katlanacağız. İş milli güvenliğe geldiği zaman Türk ekonomisi güçlü bir noktadır, bunu kaldırır.”

Kısacası burjuvazinin çıkarı söz konusu olunca halkımızın açlığı, sefaleti teferuat olmaktadır.

“Buldozer tipi operasyonun hazırlığı sürüyor!”

Bu son iki ayda, Merkez Bankası'nın işlevinin ne olduğu, enflasyon hedeflemesinin doğru olup olmadığı, faiz oranla-

özel kesimin döviz açığı ve borç toplamı hala büyümektedir. 2006'da 41.6 milyar dolar olan döviz açığı bu yılın ilk 9 ayında 64.7 milyar dolara ulaşmıştır. Yani % 64 civarında artmıştır. Cari açığın en büyük kaleminin ithal ve ihracattaki açığa olduğu da düşünüldüğünde bu kesimlerin borç bulmada neden zorlanmaya başladıkları daha iyi anlaşılır.

Dünya piyasalarında tersine dönen rüzgar nedeniyle, ülke içine dönmek zorunda kalan bu kesimler şimdiye kadar çok ses çıkarmadıkları yüksek faiz düşüş kur politikalarıyla karşı karşıya kalmışlardır. Bu politikalar kâr oranlarını büyük oranda düşürmektedir. Bununla birlikte 2001'de yaşanan krizde olduğu gibi borçlu yakalanmak istememektedirler. Krizlerinin en başta borçluları daha küçük olanları yuttuğu bilinmektedir.

Komprador burjuvazinin en güçlü temsilcisi TÜSİAD'ın yüksek faiz-düşük kur konusunda çok muhalefet etmemesinin nedeni bu zenginler kulübünün faiz ve rantlardan yüksek oranda beslenmesidir. Türkiye'deki birçok finans sektöründe faaliyet gösteren birçok şirket, banka bunlardır. Bunun dışında yurtdışı ortaklıkları çok fazladır ve yüksek düzeydedir. Yani şimdiki mali politikalar onları olumsuz olarak çok etkilememektedir. Fakat, dünyaya tersine dönen dalğaya bağlı olarak ülkelerin çoğunda faiz indirme eğiliminin başlaması, Türkiye'de de sadece KOBİ'lerin değil, çok farklı kesimlerin şikayetçi olmaya başlaması TÜSİAD'ın da “bu politikalar gözden geçirilirse iyi olur!” yaklaşımına yol açtı.

AKP, her ne kadar komprador burjuvazinin desteğini alarak hükümet olduysa da, her iki seçimde de KOBİ'leri esnafı peşinden sürükleyebilmiştir. Şimdi böyle bir politikaları olmamasına rağmen Merkez Bankası'nın 0.25 puanlık indirimler yapmasının nedeni budur. Öncelik 5 yılda “**sabredin makro ekonomik istikrardan sonra sıra size gelecek**” derken, şimdiki seçim taahhütlerinde istihdamın üzerindeki verginin düşürülmesi, destek fonlarının kurulması, SSK primlerinde 5 puanlık vergi indirimi bulunmaktaydı. AKP “içlerinden birini” ASO Başkanı **Zafer Çağlayan**'ı bakan yapacağını seçim öncesi belli etmişti. Fakat AKP'nin seçimlerde birinci parti çıkması, asker ile olan ilişkisinde dengeyi bir şekilde lehine çevirebilmesi büyük sermayeden aldığı destektedir. İşte bu yüzden Zafer Çağlayan'ın “**sabredin 2008**

şimdi şikayetçi olunan bu politikalar 5 yıldır uygulanmaktadır. Bahsi geçen kesimler ara ara bu politikalarla istedikleri kâr elde edemediklerini kısık sesle ifade edirdiler de hallerinden memnundular. Peki ne oldu da birbirlerini “terörist” ilan etme derecesine geldiler?

2002'den sonraki likidite bolluğunun sağladığı kredi imkanlarından bu kesimlerde sonuna kadar faydalanmışlardır. İçeride faizler çok yüksek olduğundan, dışarıdan dövizle borçlanarak büyük kazançlar sağladılar. İhracatçılar geçtiğimiz günlerde 100 milyar dolarlık hedeflerini aştıklarını açıkladılar. Fakat dünya piyasalarındaki kriz nedeniyle bankalar risklerini yükseltmek istememekte, eskisi gibi kredi vermemektedirler. Ki Türkiye'de

egemenlerin kapaşması büyüyor!

yon ticareti) mekanizması yoluyla sadece bu son bir yıl içinde (örneğin son bir yıl sınırlandırmamızın sebebi, faiz oranının bu bir yılda aynı olmasıdır. Önceki yıllarda hem daha fazla yükseldiği hem de düştüğü zamanlar olmuştur) dolarla gelip, paralarını YTL'ye çevirerek % 18-20 aralığındaki faizle işletip sonra tekrar dolara çevirenler % 50 oranında kazanç sağladı. Yani diyalim ki bir yıl önce 1000 dolarla bu sisteme giren biri, hiçbir şey üretmeden, hatta hiç hareket etmeden bilgisayarın da yaptığı birkaç işlemle aradaki faiz oranı ve kur farkını kullanarak 1500 doları hesabına geçirebilmektedir.

Bunların dışında % 80'ini halkımızın ödediği vergilerin oluşturduğu bütçeden “**borç faizlerine**” karşılık ayrılan ve son 6 yılda ortalaması % 54'den faiz giderleri kalemi mevcuttur. Devlet bu yıl ilk 9 aylık döneminde günde 117 milyon dolar faiz ödemesi yapmıştır. 2005 bütçesinde de 56 milyar YTL faiz gideri olarak ayrılmıştır.

“Faiz gideri” kalemine ek olarak şu ana kadar hiçbir ülkede bu kadar uzun süre bu oranda tutulmayan faiz dışı fazla

kalemi borçların ödenmesinde kullanılmaktadır. Faiz dışı fazlanın 2008 bütçesindeki miktarı 38 milyar 244 milyon YTL'dir

Halkımızın emeği, alınteri üzerinden direkt para olarak yapılan bu “transferlerin” dışında sömürünün, soygunun boyutunun daha net görülmesi için, yapılan özelleştirmelerin, ülkemizin yer altı-yeşil zenginliklerinin peşkeş çekilmesinin de hesaba katılması gerekmektedir. Kısa kısa saydığımız bu birkaç maddede ki veriler kabaca toplandığında dahi 150 milyar YTL'yi geçmektedir.

Hemen ekleyelim “**bütçe para yok**” denilerek memurların mesai ücreti 5 kuruş artırılmıştır. Yine memur maaşına % 2 (artı)2 oranında zam yapılmıştır. Son 5 yılda bütçenin ortalama olarak % 60'ını “borç” ödemeye yani rantiyelerle, spekülasyonla peşkeş çeken hükümet, ödenek ayırmamakta, “**para yok**” demektir. İşte kendileri dışındaki aynı “vatandaşlar” olası bir operasyonu durumunda mevcut açıklar operasyonu nasıl finanse edecekleri sorulduğunda yine derin bir vatan sevgisiyle cevabı yapıyorlardı. “Vatan için bütçe sını-

Paşa paşa susarsınız!

Dikkat edilirse, bu “harekete geçme” Erdoğan ve kimi üst düzey ordu mensuplarının, ABD ziyareti sonrasında denk geldi.

Çünkü ABD ile yapılan pazarlıklar, zamansız öten bu horozları “susturmayı” gerektirmişti! Onların susturulması yetmemiş, susturulan kendileri de, 180 derecelik bir dönüşle, birkaç gün önce yapılan açıklamaların tam tersi denilecek açıklamalar yapmaya başlamıştı. Aynı günlerde paşalara sus emri için de düğmeye basıldı.

İmha-inkârın itirafı

Ancak emekli Paşalara dönüş “sus emri” sadece sınır ötesi harekâta ilişkin yapılan “akıl verme” tarzı açıklamaları veya hükümeti hizaya getirme amacı taşıdığı söylenen kontra faaliyetlerin deşifresyonunu engellemeyi kapsamıyor. Örneğin, eski Kara Kuvvetleri Komutanı **Aytaç Yalman**'ın yaptığı “Kürt yoktur denilmek eğitildik” açıklaması, yine Kenan Evren gibilerin yaptığı, “Kürtçeyi yasaklama vb. yöntemlerle sorununa yanlış yaklaştık” türünden açıklamalar, aynı zamanda

Görevdeki paşalar, emekli paşaların son dönemde bir biri ardına yaptığı açıklamalardan duydukları “rahatsızlığın” çözümünü, bu eski paşalara “sus emri” vermekte görüldü.

Durum, görevdeki paşalar açısından öyle pek de “rahatsızlık” vermeyecek gibi değil gerçekleşen de!

Neler yoktu ki bu açıklamalarda: Kimisi nasıl hükümeti hizaya getirmek için, hemen yanı başlarında bombalar patlattığını, kimisi ise suni çatışmalar çıkararak, evleri ağır silahlarla ateş altında tuttuklarını anlatarak, gerçekleştirilen tüm kontr faaliyetleri deşifre ediyorlardı.

Bu işahtarlar aynı zamanda 90'lı yılların ilk yarısında Kürt illerinde hayata geçirilen kontra eylemlerin kimler tarafından ve hangi yöntemlerle gerçekleştirildiğini de gözler önüne seriyordu. Aynı zamanda yakılan ve boşaltılan köylerin hangi koşullar altında boşaltılıp-yakıldığını izah ediyor, sayıları binlerle ifade edilen “kayıpların” da adresini gösteriyordu.

Bu açıklamalar ne ilginçtir ki, Kürt Ulusal Haraketi'ne dönüş imha-inkâr saldırılarının yükselişe geçtiği, benzer kontra eylemlerin hız kazandığı bir döneme denk gelmektedir.

Bir bölümü çeşitli yayın kuruluşlarında “danışman” olarak görev yapan emekli paşaları konuşmaya iten de işte bu zamanlamadır.

Onlar aynı zamanda kendilerine yeni “görevler” verilmesi beklentisi içinde girmişlerdir bu tutumla. Hepsinin ortak söyleminin “ ne yaptysak vatan-millet için yaptık” olması, şu süreçte yine bol

keseden yapılan “vatan ve millet” edebiyatının dışında kalmaya gönüllerinin razı olmamasındandır.

Hele de Büyükanıt gibi bir kontra generalin Genelkurmay Başkanlığı döneminde, kendilerine büyük ihtiyaç olduğu düşünmüş olmaları. Çünkü ne de olsa, Büyükanıt'ın ülkedeki en büyük kontr şeflerinden biri olduğunu en iyi onlar bilir.

Pazarlıklar “susmayı” gerektirince...

Ancak dikkat edilirse, birkaç hafta önce sokaklara taşan söven linç girişimleri döneminde, hemen her televizyon kanalında bunlardan bir veya birkaçı “terör”ün nasıl bitirebileceğine dair ağzlarından salyalar akıtarak “deneyimler” aktarıırken, bunların halkları birbirine boğazlatmaya hizmet eden konuşmaları çok da rahatsızlık yaratmamıştı. Hatta neredeyse tüm **faşist-ırkçı-söven** kesimler tarafından teşvik edilmişti denebilir.

Kısacası, kapsamlı bir sınır ötesi harekâtın “ha başladı ha başlayacak” dengi, linçlerin “olağan” hale geldiği/getirildiği günlerde hiçbir rahatsızlık duyulmayan bu duruma, yükselen ırkçı-söven dalğının nispeten inişe geçmesi birlikte, hem hükümet hem de Genelkurmay tarafından “el konma” ihtiyacı doğdu.

Önce Erdoğan bu emekli generalleri “**tahrik memuru**” olarak adlandırdı, ardından Büyükanıt benzer açıklamalar yaptı ve akabinde Mili Savunma Bakanlığı harekete geçirdi.

Faşist Kemalist diktatörlüğün Kürt Ulusal Sorunu'na dönüş imha-inkâr politikalarını on yıllardır nasıl hayata geçirebildiğine dair de itiraflardı. Bunların önünün kesilmesi ise, zaten iflas etmiş olan Kemalist politikaların geniş halk kesimlerinde tartışılmasını beraberinde getirecekti. Bu tartışma beraberinde halkların birbirine nasıl düşman edildiğini açığa çıkararak, egemenlerin **böl-parçala-yönet** politikasının ciddi ölçüde yaranılmasına neden olacaktı. Daha da önemlisi, emperyalist patenti olan ve tüm bölgede hâkim politika haline getirilmeye çalışılan bu politikanın (böl-parçala-yönet) hayata geçirilmesini zora sokacaktı.

Bir dönem su bu eli kanlı generalleri, kontra eylem ve her türden faaliyetin azmettiricileri, “aslında Kürtçeyi serbest bırakmalıydık” gibi söylemler eşliğinde “fikir beyan etme” telaşına düşerken, neredeyse fikirlerini beyan ettikleri için işkencelerden geçirip hapse atıkları, yıllar süren yargılamalara mahkûm ettikleri düşünce suçularının pozisyonuna düşeceklerini bilmiyorlardı herhalde. Elbette kimseler ne de işkenceden geçirecek, ne de büyük olasılıkla hapse atacak. Yapılmak istenen sadece paşaların susmasını sağlamaktır. Bu da kolaydı. **Emir-komuta** zincirine alışkın olan ve bu süreçte aslında itirafçı konumuna da düşen emekli paşaların, bir ikisi dışında, Milli Savunma Bakanlığı'nın alelacele değiştirdiği yönetmelikle pek itirazları olmadı. **Paşa paşa sustular!**

Bakanlığın yaptığı değişiklikle birlikte, anı yayınlamak, askeri sır kapsamına giren bilgileri, emeklilikten sonra dahi olsa ya-

başında 5 puanlık vergi indirimi yapacağız” açıklaması anında Merryly Linch'ten transfer Mehmet Şimşek bakan olur olmaz hem Türkiye'de hem de yurtdışında katıldığı toplantılarda amaçlarını yapacakları değişim, dönüşümleri anlattı. Finansal sektörde çeşitlilik ve derinliğin artırılacağı, kamu harcamalarının özelleştirileceğini, eğitim sisteminin işgücü piyasasının ihtiyaçlarına göre düzenleneceğini, enerji sektörünün özelleştirme ve serbestleştirme sürecinin tamamlanacağını taahhüt etti. Fakat bu açıklamalarda faiz oranlarına, döviz kuruna değindiği basına yansımıştır. Bu toplantılardan birinde kendisine yöneltilen “planladıklarınızı yaşama geçirebilecek misiniz?” sorusuna “istediğim hızda yapamıyorum, bazı engeller var! Ama tüm bunlar aşılacak” cevabını vermiştir. Bu cevapta hem kendi aralarındaki çelişkileri hem de halkımızdan yükselen-yükselen olacak olan tepkileri kastettiği açıktır. Devrimci-komünistlerin önderliğinde olmasa da bir-çok sektörde grev yapılmaktadır. Özelleştirmeler, hep direnişle karşılaşmaktadır. Veya peşkeş çekilmeye çalışılan doğal zenginliklerin çıkarılmaları sürecinde yarattıkları çevre tahribatı dolayısıyla yöre halklarının tepkisi olmaktadır vs...

Kısaca, bu 5 yıl içinde emperyalistler ve yerli işbirlikçileri açısından tam bir “cennet” olmuştur Türkiye. Bu yüzden IMF-DB güz toplantılarında IMF Başkanı Rodrigo de Rato Türkiye'nin kesinlikle bir başarı öyküsü olduğunu ve Türk hükümetinin görevlerini bu kadar iyi yapamayan hükümetlere örnek olmasını istedi!

Fakat tüm bu övgülere rağmen AKP hükümetinin yaptıkları yine de yetersiz görülüyor ki TÜSİAD Başkanı **Arzuhan Yağcındağ** Başbakanı sundukları rapor dışında Bursa'da da açıklamalarına devam etti. Ekonomi alanındaki yapısal reformların yapılmasında sorun olduğunu, tempo kaybı olduğunu belirtti. Çözüm olarak rapordaki **buldozer tipi** operasyonla yatırımların ve üretimin önündeki engellerin kaldırılması önerilerini tekrarladı. Tüm bu açıklamalar halkımızı bekleyen saldırıların boyutunun ne olacağını göstermektedir.

Özcesi son 2 ay ekonomik gündem açısından da epey doluydu. Yaşanan ekonomik kriz ve bunun büyüyerek devam edeceğinin bilinmesi egemenlerin her birini can derdine düşürdü. Bu durumda yine halkımıza yönelebilecekleri baskıya şiddetle sömürüyü arttırmaya çalışacaklarını açıkça ifadelenmektedirler. Bizlerin de buna hazırlıklı olması, çalışmalarını yoğunlaştırması önümüzdeki görevdir.

Yasaklamak yasaklandı. Yasaklara uyulmaması durumunda, ordu evleri ve tüm askeri tesislere girmelerinin yasaklanacağı duyuruldu. En çok da bu güçlerine gitmiş olacak ki, itirazlar en çok da yaşağın bu kısmına dönüş yaptı. Öyle ya, tüm askerlik yaşamları boyunca, aile boyu sürdürdükleri halkan ve hatta tüm toplulardan kopuk yaşamlarında bu askeri tesislerin özel bir yeri vardı! Yeme, içme, ev eşyası, kuaför vb. akla gelen tüm hizmetlere, halka sunulanla kıyaslandığında, komik denecek ücretlendirmelere tabi olduğu askeri tesislerin dışına itilmek, sadece her şeyi yok pahasına elde etme gibi bir imkânın mahkum olmalarını düşündüklerinde bile, çok “korkunç” geliyor olmalı bu paşa emeklerine. Hele de ast-üst ayrımının, günlük yaşamlarında da uygulandığını hesaba katarsak, tüm halkın da bunların astı olduğunu düşünürsek, günlük ihtiyaçların giderilmesi için dahi olsa, astlarla aynı havayı soluyacak olma düşüncesi kabus içinde uyanmalarını getirebilir. En çok da sivil yaşamda, halkın içinde yaşamak zorunda bırakıldıklarında, köylerini yaktıkları, işkencelerden geçtikleri, yargısız infaz ettikleri birilerinin yakınlarına, sağsa da kendilerine rastlamaktan korkuyorlardı eminiz.

Kimisi bu ve benzer korku ve kaygıların da büyük etkisiyle, daha yapacak çok işi olduğuna inanan kimileri ise, gün gelir “**yni görevler**” verilmiş beklentisiyle, ama daha çok da, gerektiğinde “ilelele” susturulamak çekimleyeceğini bildiklerinden, tavırlarını daha çok da emri “ikiletmeme” yönünde kullandılar.

Gazetemizi örgütlenme faaliyetinin etkili bir aracı haline getirelim

İşçi-köylü gazetesi olarak bir süredir gazetemizin kimi köşelerinden çağrılar yaparak gazetemizin değerlendirilmesini, bu değerlendiril-

melerin bizlere ulaştırılmasını ve beraberce çözüm önerilerimizi tartışmayı istiyoruz. Neden böyle bir çağrıda bulunuyorduk ve bir süredir çeşitli bölgelerde yapmaya çalıştığımız okur toplantıları ile neyi hedefliyoruz, bunları açıklamak gerekiyor.

Gazetemizin misyonuna ilişkin bir cümlelik girişle başlamak doğru olanı sanırız. Kitlelerin Marksist-Leninist-Maoist temelde eğitilmesinin ve bu doğrultuda örgütlenmesinin en önemli araçlarından biri yayın faaliyetidir. Görüşlerimizi bir merkezden en geniş kesimlere duyurmamızı sağlayan yayın faaliyeti doğru ve etkin bir biçimde kullanıldığında önemli bir örgütlenme aracı haline gelir. Bunu en az egemenler kadar iyi kavramalıyız. Devlet, gazetemizin her sayısına dava açıyorsa, çalışanlarına gözdağı veriyorsa, gözaltına alıyor ya da

tutukluyorsa, bürolarını sürekli gözetim ve takip altında tutuyor ve baskın yapıyorsa, bu tamamen onların bu gerçeği kavramış olmalarındandır. **Bizler de bu gerçekliği kavrayarak gazeteyi nitel olarak geliştirip, kitleleri örgütlemek için daha aralıksız, daha sıkı, daha cüretkar çalışmalar yapmalı ve kitleleri örgütlemenin bu aracını en iyi biçimde kullanmalıyız.** Ve bugün yayın faaliyeti dediğimizde, periyodunda kimi zamanlar sorun yaşadığımız **Partizan** dergimiz, 15 günlük çıkardığımız **İşçi-köylü** gazetemiz ve gençliğin "ayrı faaliyetinin" bir ürünü olan **Yeni Demokrat Gençlik** dergileri bu işlevi görmek ve en yüksek verimi almak için çaba sarf etmektedir. Kuşkusuz yayın faaliyetimiz bir bütün olarak değerlendirildiğinde yeterince bu misyonu oynadığını söylemek mümkün değildir. Yaklaşık 20 yıldır Umur Yatımcılık olarak sürdürdüğümüz yayın faaliyetimiz süresince **Yeni Demokrasi**'den **Özgür Gelecek**'e ve **İşçi-köylü**'ye kadar bir dizi ürün çıkarttı ve çıkartmaya devam ediyoruz. Kimi zaman yayınlarımızın kitlelerin sorunlarıyla ve gündemleriyle kaynaştığına, kimi zaman ise bu gündemlerden kopuk kalarak kendi içine yöneldiğine tanık olmuştuk. Kimi zaman gazetemiz bayilerden, semtlerdeki okurlarımızdan ısrarla istenen ve aranan bir durumdayken kimi zaman tirajımız (baskı sayısı) düşmüştür. Tüm bunları 20 yıl boyunca çeşitli düzeylerde yaşadık, gözlemledik, tartıştık. Ve yayınlarımızın niteliğine ve tirajına yönelik yaptığımız değerlendirmeler hep vardığımız sonuç: gazete çalışanlarından, çevresindeki okur kitesine, örgütlü faaliyetçilerinden hapis-

hanelerdeki tutsaklara, bizlerden kilometrelerce uzaktaki militanlara ve sınır dışındaki okurlarımıza, bürolarımıza, bürolarımızın olmadığı yerlerdeki okurlarımıza vs. vs. kadar bir bütün olarak gazetemizin doğrudan bir biçimde yansıtıldığı, niteliğinin ve tirajının direkt bizim çalışmalarımızla bir bütün olarak örtüştüğü oldu. Yani gazete çalışması aslında bir avuç insanın (işin merkezinde olmakla birlikte) faaliyetinden ibaret değil. Gazetemizi alıp okuyan da, onu kitlelere ulaştırarak da, faaliyetlerini gazetemize yansıtanlar da bu çalışmanın öznesidir/öznesi olmalıdır. Zira bu parçalardan biri olmadığında gazete çalışması ağır-aksak yürüyen ve misyonundan uzaklaşan sayfalarla dönmüştür. Bugün yaşadığımız sıkıntının da (büyük oranda) bu parçaların (tek tek parçalardan daha nitelikli olması gereken) bütünü oluşturamaması ve yayının çıkışında kolektif emeğin çok da yaşam bulmamasından kaynaklı olduğunu düşünüyoruz. Biz bir yayın çıkartıyoruz ve bu yayının kitleler üzerinde nasıl bir etkiye bulunduğunu, hatta ve hatta faaliyetçilerimizin nasıl etkilendiğini çoğu zaman göremiyoruz. Bu bir eksiklik ve aslında nasıl çözümleneceği, nasıl çözümlenmesi gerektiği de bilinmemektedir. Ancak, bizler gazete çalışanları olarak **bu soruna müdahale yöntemlerinden sadece biri olarak okur toplantıları örgütlenim, okurlarımızla sorunlarımızı tartışacağımız bir platform yaratmanın, sıkıntılarımızı aşmada bir adım olacağını düşündük.** Tekrar etmek gerekirse, bahsettiğimiz kopukluğun giderilmesinin tek yöntemi bu değildir, ancak bu bir adımdır ve sahiplenilmesi gerekir.

Sadece İstanbul değil, tüm ülke

çapında, okurlarımızın bulunduğu her yerde bu toplantıları örgütlemeyi (daha doğru bir ifadeyle, okurlarımızın örgütlediği toplantılara katılmayı) planlıyoruz. Şimdiye kadar gerçekleştirdiğimiz toplantıların (İzmir, Ankara, **Sargazi**, Gülsuyu, **1 Mayıs Mahallesi**) bizler açısından oldukça verimli geçtiğini söyleyebiliriz. Bu toplantılarda gazete olarak okurlarımızdan beklediklerimizi, İK okurunun misyonunun ne olduğunu, gazete çalışmasını nasıl yaptığımızı, bu çalışma sırasında karşılaştığımız sıkıntıları vb. anlattık, tartıştık. Okurlarımız da gazeteden neler beklidiklerini, kitlelerin gazetemizi nasıl değerlendirdiklerini, dağıtım sırasında yaşadıkları sıkıntıları vb. anlattılar. Okurlarımızın özellikle gazete "dağıtıcısı" olarak tabir edilen faaliyetçileri sahiplenmelerini, onların kitlelerle belli oranda kaynaştığını gördük bu toplantılarda. Yine gazeteyi tanıtım kampanyasından, daha büyük ve tüm okurlarımızın katılacağı toplantıların örgütlenmesine, uzun yazıların bölünerek iki yazı şeklinde verilmesinden gazetenin web sitesinde günlük haberlere yer verilmesine kadar bir dizi öneri ve eleştiri aldık. Bu eleştiriler ve önerileri önümüzdeki süreçte pratikte yaşama geçirmeye çalışacağımızı belirtelim. Bizler için bu noktada önemli olan gazetemiz üzerinde kafa yorulması ve çözümün de birlikte örgütlenebileceği gerçeğinin belli oranlarda kavranmış olmasıdır. Yine okurlarımızdan bir çok noktada öz eleştirel yaklaşımın gazetenin sahiplenilmesi anlamında değerliydi. Ve bu toplantıların ardından okurlarımızla daha sıkı ilişkilerin gelişeceğine, karşılıklı duyarlılıkların artacağına olan güven ve inancımızla bu toplantıları sürdürüyoruz.

Sinan köylüleri gazetemizi ziyaret etti!

Gazetemizin bugünkü gücünü, etkinliğini tüm eksikliklerine ve hatalarına karşın küçümsemek doğru olmaz. Zira doğru şeyler yaptığımızda ve bu doğruları kitlelerle buluşturduğumuz oranda başarılı olduğumuz pratikler mevcut. Bir örnek vermek gerekirse, Erzincan büro ve gençlik çalışması yapan yoldaşlarımız üzerinden köylerine giderek haber yaptığımız, ardından 2007 seçimlerinde boykot kararı alınması nedeniyle gazetenin kapısına taşadığımız **Sinan köylülerinin** gazetemize yaklaşımını çok önemli bir örnek olarak bilmemiz gerekir. Gazetemizi gönderdiğimizde köyün kahvesinden telefon açan, "canlı yayında" gelişmeleri aktaran, bizlere teşekkür eden Sinan köylülerinin son olarak geçtiğimiz hafta merkez büromuza gelecek bizleri ziyareti emmesi önemli bir veridir. **Bu neyin verisidir; biz kitlelerin yaşamalarına dokunduğumuzda, onların sorunlarını halk kitlelerine taşıdığımızda, kitleler bizi sahiplenmektedir.** Sinan köylülerinin "ağalık hala var mı sorusuna?" verdikleri "olmaz mı, bizim bölgede her taraf ağa. **Bunların bir ayığı da mecliste. Ağalar Meclis'te, köylüler sokakta"** şeklindeki yanıtı olsun; ağaların kendilerine ettikleri zulümlen, mücadeledeki kararlılıklarına, eğer bu mücadeleyi kazanırlarsa bölgede birçok köyün de ayaklanacağından olsun tüm anlattıkları bizlere bir kez daha kitlelere güvenmenin önemini hatırlatıyordu. Biz telaş içinde misafirlerimizi ağırlamaya çalışırken misafirlerimizin kendi evlerindeymiş gibi sıcak tavırları, çayı koymayı bile bize bırakmayışları onlarla kazanacağımızın inancını pekiştiriyordu. Toprak talebinin bölgede özellikle önemli bir noktada durduğuna da bir kez daha Sinan köylülerinden dinliyoruz sohbet boyunca. Ve tabii ağalarla devletin ilişkilerini, ağaların devletin desteğinde ya da tam tersi devletin zaten ağalara ait olduğuna varıyor konuşmalar.

Sinan köylülerini bu memleketinde az çok gazete okuyan, TV'de haberleri seyreden herkes bilir. Bizlerin onlara ulaşmamız onların da bizleri tanıyıp değer vermelerinin gazetemiz aracılığıyla olduğunu düşünürken bu örnekleri duyarlılıkların yaygınlaştırmak gerektiğini düşünmeliyiz bir kez daha...

Bize ulaşan gazete değerlendirmeleri..

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Merhaba

(...)
Yayınlarımızdaki yazılarda dikkat edilmesi gereken konulardan birisi kuşkusuz ki dil konusudur. Gazetemizin doğal olarak kullandığı dil ve üslup sade, akıcı, kendini okutan, anlaşılır olmak zorundadır. Fakat genel olarak köşe yazılarımızda bir dil sorunu göze çarpmaktadır. Uzun cümlelerin kurulduğu bu tarz yazılarımızda anlaşılma sorunu vardır...

Haberlerin sunumu, mizanpaj ve fotoğraflar konusunda ise; ilk olarak gazetemiz diğer devrimci basına göre, sayfa düzeni olarak daha derli toplu ve düzgün. Neyin hangi sayfada olduğu belli. Özelden genele doğru bir gidiş var. Bu anlamıyla olumlu. Haberlerin sunumunda genel olarak günlük haberlerin güncelle bağıni kurmadan günlük gazete tarzında veriliyor. İşçi köylü sayfasında bu anlamda eksiklikler var. (...)

Enternasyonal sayfada dünya devrimci hareketinin deneyimlerinin aktarılması olumlu. Hem gazete zenginlik katıyor, hem de dünya devrimci hareketini tanıma olanağı sunması açısından iyi olmaktadır.

Kültür-sanat ve kadın sayfası yetersiz kalmaktadır. Oysa ki işçi sayfası nasıl olmasa olmazmızsa haber için gerekli olanaklar yaratılmışsa, kültür sanat ve kadın için de bunlar yapılmalıdır. Alternatif bir kültür sanat anlayışını savunuyorsak bunun araçlarını yaratmalıyız... Yine kadınları mücadeleye sevk edecek, onların sorunlarını yansıtabilecek bir sayfanın yetersiz olması iyi değil. (...)

Sonuç olarak geçmiş deneyimlerimizden gelen olumluluk ve olumsuzluklarımızla şu anki durumu değerlen-

dirip, eksikliklerin giderilmesi ve olumlulukların değerlendirilmesi ve niteliğinin artırılması hepimizin görevidir. Ancak gazetede emektarlarımıza daha fazla yük düşmektedir. (...)

İK'dan not: Sincan F Tipi Hapishanesindeki tutsaklar, gazetemizi 83. sayıda itibaren idarenin gazetesini vermemesinden kaynaklı takip edememekteydiler. Dolayısıyla yaptıkları değerlendirmeler son düzenlemelerimizi içermemektedir. Örneğin kadın meselesine ayrı bir sayfa ayırdığımız ve belli oranda canlandırdığımız onlara yansımamıştır. Ancak yine de bahsettikleri sıkıntılar genele de dair olduğu için yayımlamayı uygun bulduk.

Sincan F Tipi Hapishanesi'nden Merhaba

(...)
Gözümüze takılan birkaç noktaya değinirim. Önce yarıdan fazla çalışanın kadın olduğu bir gazetenin önemli makalelerinde **eril** bir dilin kullanılmasına şaşırtıcı. Örneğin "örgüt bilinci ve örgüt disiplini içinde **adam gibi** sağlam..."; "tek bir **adam gibi**..." ifadeleri... gibi. Daha önceki bazı makalelerde de **adam gibilik** hep kullanılıyor. Hem de önemli makalelerde. Bu bir anlamıyla bu konuların önemsenmediğinin, kanıksandığının göstergesi ve kadın sorununa bakışın yansıması olarak da gösterilebilir. Zaten kadın sayfasına yaklaşımlarla örtüşen bir görüntü. Bunun için bir sözcük sorunundan öte, bir durum değerlendirmesi yapılması lazım...

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Merhaba

Gazetemizin gerçekleştirdiği değişikliklerle ilgili olarak düşüncelerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz;
* Yazıların uzunluğu hakkında gelen eleştirilere ben de katılıyorum. Gazete en uzun yazı yarım sayfayı geçmemelidir. Mesele okurun çaba göstermesi değildir. Okur dediğin çeşit çeşit, bir kısmı yutarcasına okur, satır satır okur, bir kısmı ise daha farklı bir okumada bulunur. Bu da çok doğaldır. Okuru da yazarı da dönüştürmek gazetenin işidir. Öyleyse yazarları denetlemek, eğitmek daha az sözcükle daha çok şey anlatmalarını sağlamak gazetenin görevleri arasında olmalıdır.
* Yayın süresi hakkında söylenenlere katılıyorum. Fakat burada çözüm bir dizi şeyin asgari düzeyde buluşması ile ilgilidir. Okura ulaşmayan, o

Tarih şehitler sayfası oldukça yüzeysel hazırlanıyor. Oldukça yanlış şeyler çıkıyor, bizlerin yaptıkları etiklerinden başka şeyler çıkıyor. 83. sayıda işkencede katledilen militanların içinde Naki Göksoy sayılmış. Bunun doğru bir belirleme olduğunu düşünmüyoruz. Yoldaş yaralı yakalanıyor ve direkt köylülerin içinde katlediliyor...

Daha çok analiz yazılarına yer vermek gerekiyor. 15 günlük bir gazetenin haber ağırlıklı olması pek düşünülemez. **Analiz ve çözümlemelerle** sistemin teşhiri hedeflenmeli. Bu analiz ve tehirler de yüzeysel olmamalı. Hapishanelerle ilgili bilgi haberlerde **seçicilik** olmak zorunda. Abartıya kaçan haberlere özel dikkat edilmeli... Ayrıca hapishaneler konusunda süreci analiz eden yazılar yazılmalı... Kürt ulusal sorunu konusunda da yetersiz yazıların olduğunu söylemeliyim. Özellikle T. Kürdistanı'ndaki faaliyetçiler yaşanan sorunlara ilişkin yazmalılar. Erzincan ve Malatya büroya bu konuda görev düşüyor.

kanalları henüz açık olmayan bir yayının haftalık-günlük olması fazla bir şey ifade etmez. Fakat bu kördüğüm de bir yerde çözülmek zorunda. Bahsini ettiğimiz o asgari gereklilikler ne zaman buluşacak? Öyleyse bu düğümü çözmek bence kesmek demek değil midir? Bu konuda söyleyeceklerimin gerçeklikle ilişkisi konusunda tereddütlüyüm, fikir egzersizlerine de gerek yok deyip, gazetenin süresi ile ilgili kısma nokta koyuyorum...

Değerli arkadaşlar, gazetemizin yeni düzenlenmesi ile ilgili söyleyeceklerim bunlar. Yeri gelmişken Umur Yatımcılık'a bir öneri de bulunmak istiyorum. "**Ser verip sir vermeyen bir yiğit**" kitabının Kürtçe baskısı yapılmalıdır. "**Saklanmaya çalışan meşale; İbrahim Kaypaklı**" kitabından bazı anlatılar çıkarılarak (veya olduğu gibi) Kürtçe basılabilir. Buna İbrahim yoldaşın Türkiye'de milli mesele çalışması da eklenebilir.

Harcadığımız emek, döktüğünüz ter karşılığını mutlaka bulacak diyorum, teşekkürler ediyorum. Sevgiler sizlere, başarılar.

Erzurum Hapishanesi'nden Merhaba

Gazetenin yeni yayın döneminde yaptığı bazı değişikliklerle ilgili düşüncelerimizi paylaşmak istiyoruz.

Yeni düzenleme ile sayfaların paylaşılması önemlidir. Böylece hem okunması kolaylaşacaktır. Hem de asgari bir seviye ve nitelik yakalanmış olacaktır. Bu yönlere ile değişimi olumlu. Zamanla sayfa sayısının artırılması amaçlanmalıdır.

Kültür sanat sayfası tam boy olabilir... Denge azadi ve göğün yarısı sayfasının kalıcı olması da olumlu. Bu iki sayfaya birer köşe yazısı konursa iyi olur diye düşünüyorum...

Gazetenin manşetleri ilgi çekici olmalı. Öyle ki, bazen sırf bir başlık veya kapaktaki bir resim gazetesini hiç okumamış birine aldırıp okutabilirdi... Büroların ve gençlik çalışmasının olduğu her yerde kendini ileri ve duyarlı sayan tüm okurların kitlelerle iç içe bu tür faaliyetler yürütmesi oldukça olumlu olacaktır.

Bu konuda gazete bürolarının yaygınlaştırılması önemlidir. Büro kurulamayan yerlerde temsilcilik ve muhabirlik kimlikleriyle gazeteci olarak kitlelere gitmek önemlidir. Yine büro olan yerlerde düzenli olarak il veya bölge düzeyinde okur toplantıları yapmak gerekir. Gazetenin dağıtım konusunda yazdıklarınıza katılıyorrum. Bu konuda daha duyarlı olunması ve çeşitli kaygıların yarattığı çekingliliklerin aşılması gerekir. Bunun için gazetenin meşruluğu bilinçlerde berraklaşmalı. Yapılan işin doğru ve halkı olduğuna inanç pekiştirilmeli. Bu tür çekingliliklerin aşılması için ilk dönemler deneyimli dağıtımcular ile kalabalık bir şekilde yapılması etkili olabilir.

Gazeteye tüm okurların katkı sağlamaları için bir okur-yazar bilinci oluşturulmalıdır. Bu konuda gazeteyle gelen okur mektupları değerlendirilebilir.

Son olarak söyleyeceğim: gazetemizi okuyanın okudukları haber-yorumlardan edindikleri yeni bilgilerle bu sorunların çözümü için yol olduğu fikrini vermaları, umutlarını büyütmeleri, coşkunmaları gerekir.

Gazete kendi kendini okutan, dağıtan, çoğaltan bir nitelik hedeflenmeli.

*Yükseklerde bir yıldız
yitip gittikçe
bizde bir militan
ölümsüzleşir
Kasırgadan
yalımlanmış bir kılıç
adabında
Tarihin satırbaşlarına
izinsiz olarak düşeriz.
Yok olma denince böyle
biliriz
Spartaküs'ten beri böy-
le ölürüz
Yare yar,
Bir tek menzil
bellemişiz ufukta
Ağızlarda tek şiar
Hep turmanızız*

Yaşamlarını hesapsızca kavgaya adayan devrim şehitlerinin yaşamlarını örnek alalım!

Dersim iki ayrı çatışmaya sahne oldu **5 Aralık 1981** ve **13 Aralık 1993**'te. Partizanların mekân eylediği bu yalçın dağlar kimbilir nice yiğitler beslemiştir bağrında. Bir o kadar da direnişe tanıklık etmiştir. "**Teslim ol**" çağrılarını karşısında "**Teslim olmak bize yakışmaz. Elbet kucak açar Munzur'lar, Kaçkar'lar; elbet kucak açar Toroslar, Karadeniz dağları umudun evlatlarına. Ama ödenecek bedel varsa korkmaz, üstüne üstüne yürür devrim savaşçıları**" denilmiştir.

Tıpkı **5 Aralık 1981**'de Ovacık'a bağlı **Hülükuşağı** köyünde kolluk güçleriyle çarpışan Halk Ordusu gerillaları gibi. 1981'in 5 Aralık'ında **Hülükuşağı** köyünde bir evde konaklayan **Veysel Uyar** ve **Erdoğan Tekin** bir ihbar sonucu çembere alınırlar. Çembere alınanlar silaha sarılır ve ilk yanıtı veren olurlar düşmana. Bu sırada bir başçavuş ile iki erin hareketsiz bedeni yere düşer. Düşman hiç beklemediği bu saldırı karşısında paniğe kapılır ve dağılır. Bundan yararlanmak isteyen gerillalar, çemberi yarmaya çalışırken ölüm kusan yüzlerce namludan çıkan mermiler **Veysel Uyar** ve **Er-**

doğan Tekin'in bedenine saplanır. Saatler süren çatışma sırasında iki halk savaşçısı güneşe uğurlanırken düşman kendi kayıplarını yine gizler.

***

Bir kez daha teslim alınamıyordu Partizan yürekler **13 Aralık 1993**'te **Pozveng**'te olduğu gibi. Bu tarihte TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklenir. Kötü hava koşullarından kaynaklı köye girmek zorunda olan gerilla birliği TC'nin kolluk güçleri tarafından çembere alınır. Teslim olmayı hiçbir koşulda kabul etmeyen Partizanlar, yoğun bombardıman altında düşmana karşı direnişi yükseltirler. Pozveng, TC'nin gerilla-sivil ayrımı yapmadan baş vurduğu katliam serisine tanıklık eder **13 Aralık**'ta. Çıkan çatışmada **Bekir Kürşat Onay**, **Fevzi Koç**, **Hacı Mustafa Arslan** ve **Deniz Som** şehit düşerken **12** yaşındaki **Nuray Laço** da devletin hedef gözetmeden açtığı yoğun bombardıman saldırısında yaşamlarını yitirirler.

***

Ölüm bu kadar canla yetinmez, daha fazlasını ister pusuya yatmış düşman kurşunları. Ve **1986**'nın 1 Aralık

'ında bu defa da **Mazgirt-Geçitveren** köyünde **Besime Doğan**, **Suna Yıldırım** ve **Timur Demir** şehit düşer.

***

Yalnız gerilla değildir faşizmin kalı yüzüyle karşılaşan. **6 Aralık 1980** belki de birbirini tanımayan ama birbirine yoldaş yüreklerin başka yerlerde son bulan yaşamlarının tarihi olur. **6 Aralık** günü **Mehmet Ali Polat** Kırklareli'de polis tarafından katledilirken, aynı gün İstanbul'da Harbiye Çimen Sokak'taki evde polisle çatışmaya giren **Raci Yılmaz** da şehit düşer.

***

Ve Aralık ayının şehitlerinden biri olan **Naki Gök** de **1976**'da sivil faşistler tarafından katledilerek şehitler kervanına katılır.

Ezilen sınıfların ezenlere karşı yürüttüğü iktidar mücadelesinde ileriye doğru atılmış her hamle, zaferin haricine su taşımış, sınıf kinimiz mayalamış ve aynı zamanda bedelleri de beraberinde getirmiştir. **Devrim dediğimiz o görkemli alt üst oluşun, teori ve pratiğinde olan herkes**

bu bedellerle kol kola yürümüş-tür/yürüyecektir. İktidara uzanan bu yolun engeli ve sarp yamaçlarında, feda ruhunu ve başkaldırı cüretini kuşanmaksızın ilerlenemez. Bunun bilinciyse kendini sınıf mücadelesine sınırsızca adayan şehitlerimiz, kuşandıkları feda ruhuyla bize **örnek** olmaktadır. Onların miras bıraktığı değerleri yaşatmaksa geride kalanlar için bir görevdir.

Peki bir değer nasıl yaşatılır? Elbette üretmek. Üretmekse her yeni günün, atılan her adım ortaya çıkardığı ihtiyaçlara yanıt olmaktır.

Temsilcisi olduğu ideolojinin ve bunun somutlanmış hali olarak örgütünün çıkarları uğruna hayatını sakınmasızca veren devrim şehitleri son repliğini tekrarlayıp alkışlar, gözyaşları, sloganlar arasında kapanan perdenin arkasında yitip gitmiş kahramanlar değildir. **Onlar yitmişler kadar yaşamlarıyla da bize örnek olmaktadır.**

Devrim şehitlerinden bahsederken, onlar gibi olmak derken, bilerek ya da hiç farkında olmadan onlar gibi yaşayabilmeyi düşünürüz. Onlardan öğrenmek bunun için bu kadar önem-

lidir. **Hepimiz gibi bir bireyden devrim şehidi olmaya giden yaşamları nasıldı? Hangi zorlukların üstesinden nasıl çıkıp ideallerini var ettiler? Olumluluklarını nasıl geliştirdiler, hata ve eksikliklerini nasıl aştılar, idealleri ve örgütleriyle nasıl bütünleştiler ve tekleştiler?**

Peki biz bugün bunları nasıl yapabiliriz ki, bizlere bıraktıkları görevleri layıkıyla yerine getirelim? **Sadece onlar gibi ölmek değil, onlar gibi yaşayabilmek ve savaşabileceğimiz esas olan, kendimizle, yetersizliklerimizle, hatalarımızla, önmüze dikilen sayısız engellerle savaşmaktır.** Bunu bir ilgi, sevgi, saygı varacağı hedefe ulaşamaz.

Şehitlerimiz, onlar devrim ve sosyalizm için mücadele içerisinde yaşamını yitirdiler. Onları bizim için değer haline getiren, bu mücadele dolu yaşamlarıdır. Biz bu yaşamların içeriğini belirleyen idealleri gerçekleştirmek yolunda ilerlemeden, bunun için sınırlarımızı zorlayan bir çaba içinde olmadan **anlarına bağlı kalmış ve onları yaşatmış** olamayız. Onların amaç ve ideallerini ezilen emekçi kitlelere mâl etmek için emek harcamadan on-

ları anlamış olamayız. **Sınıf mücadelesi içinde eksikliklerimizle ve zaafılarımızla amansız bir cenge tutuşmadan onlara layık olamayız.**

Sınıflı toplumlarda yaşamaktayız. Bu yönümüzle uçurumun zirvesine tırmanmakta olan bir insana benzeriz. Bir ayağımızla proleter zemindeyizdir, diğeriyle ise burjuvazinin boşluğunda. Eğer bastığımız zemin sağlam olursa daha yukarılara tırmanma şansımız var demektir. **İşte tam da burada şehitlerimiz, kılavuzdur bizim için.** Hele de içinden geçtiğimiz zor dönemlerde, böylesi karmaşık, tasfiyeciliğin her biçiminin diz boyu olduğu süreçlerde. **Bir Mehmet Demirdağ, bir Aşkın Günel, bir Dilek Polat...** Her biri mücadelenin farklı tarihsel kesitlerinde, farklı biçimlerde de olsa, sağlam bir biçimde hep aynı doğrultuyu gösterdiler. Yaşamlarında olduğu gibi, ölüm anlarında da, devrim ve sosyalizm, komünizm bayrağını, yaşamları dahil her şeyin üzerinde tutarak, her türlü tereddüt ve ikircikten uzak oldular. Feda ruhunu kuşanmanın temsilcisi oldular. En fırtınalı, en karanlık sularda rotamız onlara dönük olmalıdır.

Pusula

Değerlendirmelerde pratikleri esas alalım!

Partili ve örgütlü mücadelede kadro ve ileri militanların doğru seçimi, yeteneklerine uygun olarak görevlendirmelerin yapılması temel bir sorundur. Peki bu nasıl başarılabilir? Bunu başarmanın yolu; her birereye dair yapacağımız değerlendirmelerin MLM ilkeleri üzerinde yükselmesidir. Diğer bir ifadeyle ilkelik yaklaşım; söylemden çok bireyin pratiğinin incelenmesi ve değerlendirmelerin bir bütünlük içinde yapılmasıdır. **Çünkü; bütünlüklü bir değerlendirme, bireyi bir yönüyle değil, bütün yönleriyle, bir süreciyle değil, tüm süreci kapsar nitelikte bir değerlendirme içerir.**

Tüm bunların sağlıklı bir tarzda olması için bireyin tanınması, onun çalışmalarının denetlenmesi olmazsa olmazdır. Tam da burada karşımıza şu sorunlar çıkmaktadır. Bir; yaşadığımız koşulların zorlukları sıkı bir denetimin yapılmasını zorlaştırır. İkinci; pratik faaliyetleri kapsamlı bir tarzda irdeleyen çalışma raporlarının bir düzenlilik arz etmesinden kaynaklı olarak komitele-

tim noktasında ortaya çıkan zaafı durumdur. Oysa birinci maddedeki eksiklikleri gidermek için objektif bir temelde hazırlanmış raporların önemi tartışılmazdır. Burada şu noktanın altının önemle çizilmesi gerekir. **Yeteneklerine göre görevlendirmek; başarı için doğru bir hedefe ilk hamleyi yapmak anlamına gelir.** Bunun için de kadro ve ileri militanların incelenmesi, onların artı ve eksilerinin açığa çıkarılması bir zorunluluktur.

Somutlayacak olursak; propaganda/ajitasyon faaliyetlerine, askeri çalışmaya, basın yayın alanına, işçi sınıfı, gençlik, kadın çalışmalarına vb. tüm alanlara görevlendirmeler yapılırken, örgütlü mücadeleye katılan genç militanları denetleyip, yeteneklerini asgari düzeyde tespit ederek buna uygun atamalar yapmak hem uzmanlaşmaya ön ayak olur hem de çalışmanın verimini daha da artmasını sağlar. Herkes aynı işi aynı ölçüde yapamaz. Mutlaka bazı işleri daha profesyonelce, daha yaratıcı bir tarzda yapabilir. **"Ne görev verilirse yaparım"** söyleminin disiplin açısından bir değeri var-

dır. Ama bütüne en iyi şekilde katkı sunma anlamında, bu söylemin değeri tartışılır hale gelebilir. Çünkü; bizim yaklaşımımızın; **"her şeyi yaparımdan çok, hangi alanda daha çok yararlı olurum"** anlayışı üzerinden şekillenmesi gerekir. **"Bize nerede ihtiyaç varsa"** söyleminin özeti de budur.

Yeri gelmişken Stalin yoldaşın, faaliyetçilerin görevlerin yerine getirilmesini denetlemesi sorusunda ne anlaşılması gerektiğini ifade eden değerlendirmelerinden uzunca bir aktarma yapmak yarar görüyoruz. Şüphesiz burada koşulları gözardı etmememiz gerekir. Kısacası; mekanik bir yaklaşımdan çok, sorunun özünü anlamaya çalışmalıyız.

"Yöneticileri denetlemek, onları vaatler ve açıklamaları temelinde değil, yaptıkları çalışmanın sonuçları temelinde denetlemek demektir. Görevlerin yerine getirilmesini denetlemek demek, yapılanları sadece masa başında, formel raporlar temelinde değil, işin yapıldığı yerde ve gerçek sonuçlar temelinde denetlemek demektir. Bu tür denetlemele- re gerek var mıdır? Kesinlikle gerek vardır. Çünkü birinci olarak, böyle bir denetim, insana iş arkadaşlarını tanıma, gerçek niteliklerini saptama olanağı verir. İkinci olarak, sadece böyle bir denetim, yürütme aygıtının yararlarını ve eksikliklerini saptama olanağı verir. Üçüncü olarak, sadece böyle bir denetim, yapılanla-

rın üstünlüklerini ve eksikliklerini saptama olanağı verir.

Bazı yoldaşlar, yöneticilerin denetlenmesinin, önderlerin kendileri tarafından yönetilenleri, çalışmalarının sonuçları temelinde denetlenmeleriyle, yalnızca yukarıdan gerçekleşebileceğini düşünmektedir. Bu yanlıştır. Yukarıdan denetim, insanların ve görevlerin denetlenmesi için etkili önlemlerden biridir. Fakat yukarıdan denetimle her şey hallolmaz. Başka tür bir denetim daha, kitlelerin, yönetilenlerin liderleri denetledikleri, yanlışlarını açığa çıkardıkları ve onlara bu yanlışların ortadan kaldırılmasının yollarını gösterdikleri aşağıdan denetim vardır. Bu tür bir denetim, insanları denetlemenin etkin araçlarından biridir...

Görev, yukarıdan denetimi aşağıdan denetimle birleştirmektedir." (Komünist Enternasyonal'de Kadro Sorunu Üzerine, s. 170-171)

Evet görev, yukarıdaki denetim ile aşağıdaki denetimi birleştirmektedir. Birlikte faaliyet yürüttüğümüz tüm faaliyetçilerin niteliklerini-özelliklerini iyi tanınmaktadır. Doğabilecek boşlukları zamanında doldurmak, daha yararlı çalışmalar için yapılması gereken görev değişikliklerini yerinde ve kuralına uygun olarak yapmaktadır. Değerlendirmelerden ortaya çıkarılan pratik sonuçları asla gö-

zardı etmemektir. Çalışmalarındaki pratik sonuçları hiçe sayan **"çok iyi bir militandır"**, **"güvenilir bir yoldaştır"** söyleminin özünde hiçbir pratik değeri yoktur. Güvenirliğin kriteri nedir? Neye göre iyidir? gibi soruların yanıtı, bireylerin görevleri karşısındaki tutumlarıyla değerlendirildiğinde bir anlam ifade eder. Bunun dışındaki tüm değerlendirmeler **subjektif ve gerçekle uyumlu değildir.**

Buna neden sıkça vurgu yapma ihtiyacı duyuyoruz? Çünkü; sorunu ele alış tarzında ciddi problemler vardır. Şöyle ki; **"iyi"** ve hatta **"iyilik meleşti"** ünvanı takılan birçok insanın pratik faaliyetleri olumsuz ise, burada bir sorun var demektir. Ya **"iyilik"** ünvanlarını takanların faaliyetlerini sunmada bir sıkıntı vardır. **Çünkü bir faaliyet kısa süre içinde ne olumlu ne de olumsuz olabilir.** Her iki sürecin ortaya çıkmasının mutlaka bir öncesi vardır. İşte sistemli denetimin ve bilimsel bir bakış açısıyla yapılacak faaliyet değerlendirmesinin, ortaya ikna edici ve eğitici sonuçlar çıkaracağı muhakkaktır.

Diğer bir sorun ise; nicel ve nitel anlamda yaşanan ileri militan sorunudur. Evet, böyle bir sorunun olduğu doğrudur. Ve böyle bir sorunun varlığı pratik görevlendirmelerde yer yer bizi açmazlarla karşı karşıya bıraktığı da açıktır. Ama

böyle bir sorunun varlığı bizi görevlendirmelerde boşlukları doldurma anlayışına götürmemelidir. Tam aksine, adlarımızı subjektif gücümüze göre atmalıyız; ama görevlendirmelerde ise yetenek, kapasite olgusunu hesaba katarak yapmalıyız. **Bu tarz bir yaklaşım, süreç içinde halelerin ortaya çıkmasını da kolaylaştırır.**

Şu açık ki; bu tarz bir yaklaşım, yarını kazanmaya dönük planlı bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım tarzına bir sistemlilik kazandırılırsa; somut, elle tutulur sonuçların ortaya çıkması kaçınılmaz olur. Ama boşlukları doldurma, gününbirlik yaklaşımlarla hareket etme; ortaya olumlu sonuçlar çıkarılamayacağı gibi, bir dizi değer yitimine yol açacaktır. Bu demektir ki; eğitime, denetime vereceğimiz önem tek başına yetmiyor. **Bununla birlikte yapılması gereken bu sürece tabi tutulan militanların doğru bir temelde görevlendirilmesidir.**

Sonuç olarak; bilinçli, hesaplı atamaları, sistemli ve planlı çalışmayı gözardı eden her türlü pratik adımın, başarısızlıkla; tersi pratiklerin ise başarıyla sonuçlanma ihtimali yüksektir. Yine, çalışmalarda denetim, militanlarda yaşanan değişimlere yerinde ve zamanında müdahalelerin yapılması, doğabilecek olumsuzlukları önceden görerek önlemimizi sağlayabilir.

Özel mülkiyetin ortaya çıkışıyla birlikte, doğurganlık vb. fiziksel özelliklerinden dolayı toplumsal üretimin dışına itilen kadın, aynı zamanda toplumdaki saygınlığını da giderek yitirmiş, sosyal yaşam alanı iyice kısıtlanmıştır. Onun yaşamı artık, evi, çocukları ve eşi arasındaki üçgenden ibarettir. Özel mülkiyet aynı zamanda kadını alınıp-satılan bir mal derecesine de indirgemiştir.

Ezilen sınıfın kadını üzerindeki, yüz yıllar boyudur süren katmerli sömürü ve baskı kapitalizmin ortaya çıkışı ile birlikte kadın üzerindeki sömürünün eskisine oranla kat be kat artmasını getirecektir. Kadın artık ucuz iş gücü olarak patronların vahşi sömürüsünü de yaşamak zorunda bırakılacaktır. Artık hem evde hem de iş yerinde yoğun bir sömürü söz konusudur. **Çünkü egemenlerin ezilen toplumlara bilinçli olarak empoze ettiği ve toplumun yarısını oluşturan kadını, baskı altına alarak, ezilen kesimlerin yarısının kendilerine başkaldırmasını engellemesine hizmet eden erkek egemen zihniyetle şekillendirilmiş toplumlarda, kadın dışarıda çalışmasına, ekonomik yükü erkeklerle paylaşmasına karşın, ev işleri, çocuk bakımı gibi işleri, evde yine eşinden yardım almadan yapmak durumunda kalmaktadır genelde.** Çoğunluk erkek, işyeri mesaisi bittiğinde eve

Grev kadınlara yararmış!

gelip ayaklarını uzatıp yatarken, kadının, işten geldikten sonra başladığı evdeki mesaisi gece yarılarna kadar sürer...

Özelleştirme saldırılarının ürünü olarak ortaya çıkan TELEKOM direnişinde greve katılan çalışanlar içinde kadın sayısının azımsanmayacak boyutta olduğunu gördük.

Bundan hareketle de, Telekom'un **Küçükyaılı Müdürlüğü**'nde greve katılan kadın çalışanlarla, özelde çalışan (şimdi ise grevdeki) kadın olmanın, genelde ise erkek egemen toplumda kadın olmanın zorluklarını konuştuk.

Grevci kadın çalışanlardan **Yeşim Korkusuz** 6 yıllık Telekom işçisi ve 7 yaşında ikizleri var. Eşi ise Gıda Mühendisi ve çalışıyor.

Öncelikle grevin çocuklu kadın olarak ne gibi zorlukları içerdiğini sorduk.

Çalıştığı dönemlerde, yani grev öncesinde evin tüm yükü üzerindedir. Çocuklara bakma -ki ikiz oldukları için daha fazla ilgi ve zaman gerektiriyor-, ev işi, yemek, temizlik derken, evdeki mesaisi uzayıp gidiyor. Eşinin bu işlerin ne kadarını paylaştığı sorusunu ise: **"Eşim evdeki yükü paylaşmıyor, O'nun çocuklarla ilgilenmesi bile, sadece onları öpmekle sınırlı"** diyerek cevaplıyor. Çocukların hastalığından, okullarına kadar her ayrıntıyla kendisi ilgilenmek zorunda kalıyor. **"Kazandığıma kendime de harcayıyorum, eve kendisi kadar maddi destek sunuyorum, ama evdeki işlerde hiçbir destek göremiyorum"** di-

yor. Bu durumu değiştirmeye dönük mücadele yürütüp-yürütmediğini sorduğumuzda ise: **"Yürütmez olur muyum? Ama kendisinden 'ben yeterince yardımcı oluyorum' gibi bir cevapla karşılaşıyorum"** diyor. Grev başlamadan önceki yaşamının seyri buymuş. Grev başladığından beri hayatından daha memnun olduğunu söylüyor. Nedenini ise, **"Artık kendime daha fazla zaman ayırabiliyorum"** diye açıklıyor. Çünkü grev nöbeti dönüşümlü olarak gerçekleştiğinden, 6 günde bir kez sıra geliyormuş ve şu sıralar evde altı gün dinlenme imkanı buluyormuş! **"Grev çalışan kadınlara yaradı"** diyor gülererek.

Görüştiğimiz grevci kadınlar, üzerlerindeki katmerli sömürüyü ve eşitsizliği ise, iş yerinde erkeklerle aynı işi yaptıkları, aynı maaşı aldıkları, ancak erkek arkadaşlarının eve gidince işlerinin bittiği, kendilerinin ise çalışmaya devam etmek zorunda kaldıkları biçiminde ifade ediyorlar.

Bu arada sözü grevci kadın işçilerden **Nalan Şahin** alıyor.

Şahin evdeki paylaşım noktasında kendini daha şanslı görüyor. **"Benim eşim arkadaşınki kadar duyarsız değil"** diyor. Eşi

"nispeten" yardımcı oluyormuş kendisine. Şahin konuştuğunda, aslında O'nun eşinin de gereken paylaşımı göstermediğini anlıyor. Çünkü: **"Yine de bencilik var"** diyor. Çocukla kendisi kadar ilgilenmiyormuş. Şahin bundan önce doğan iki çocuğunu kaybetmiş. Ve bu da kızına daha düşkün olmasını getirmiş. Eşi bu durumu kiskanıyormuş ve **"sen kızınla benden çok ilgileniyorsun"** diyormuş. Ancak bunu da genelde çocukla ilgili yapması gereken bir iş olduğunda söylüyormuş. Yani aynı zamanda işten kaçmak gibi bir amaç da var tavrın arkasında. Evdeki işlerin paylaşımında da Şahin bir anlamda eşini zorluyor anlaşıldığı kadar. Üç işten birini yapmaya zorluyormuş ve diğer ikisini yine kendisi yapmak zorunda kalıyormuş. **"Kendiliğinden 'şu işi de ben yapayım' dediğini duymadım daha"** diyor. Eh "nispeten iyi" olmak ancak bu kadar oluyor demek ki.

Bir diğer grevci kadın işçi ise, **Fatma Sönmez**. Sönmez'in eşi de Telekom işçisi. Ancak kapsam dışı personel olduğu için grevde değil. **"Grev kırıcı mı?"** diyerek gülüşüyoruz. Tabii ki değilmiş. Hatta **"bizi destekliyor"** diye açıklıyor eşinin tutumunu. "Ama yapacak bir şey yok, çalışmak zorunda" diye de ekliyor.

Sönmez evdeki yaşamı paylaşım noktasında eşiyse aralarında ciddi bir sorun olmadığı, eşinin evde hemen her konuda paylaşım içinde olduğunu söylüyor.

Ancak hepsi de çalışan kadının ekonomik özgürlüğünü kazandığı, bunun ise kadının kendine güvenini artırdığı noktasında hemfikirler. Ayrıca sadece ev kadınlığını kadının gelişmesi önünde engel olarak görüyorlar. Ama yine de, evle-iş arasındaki, her ikisinde de çalışmaktan gelen sıkışmışlıktan kaynaklı, genel olarak, **"çalışan kadın olmak zor"** diyorlar.

Son olarak sorduğumuz, bu grevin özelde kendilerini genelde ise tüm kadın çalışanları nasıl etkiledi sorusuna ise hepsi şu cevabı veriyor: **"Grev mücadelesini bilincimizi daha da geliştirdi. Zaten evde belli bir mücadele veriyoruz ve bu daha da ileri taşıdı. Bunun içindir ki, kadınların greve katılması daha istikrarlı. Hemen hiç birimiz nöbetimizi kaçırıyoruz."** (Kartal)

Bursa'da yakıldık, Novamed'de, Telekom'da direniyoruz"

Novamed Greviyle Dayanışma Kadın Platformu Novamed Fabrikası'nda yaklaşık 450 gündün beri greve çıkan kadın çalışanlarla dayanışma amacıyla 17 Kasım tarihinde İstiklal Caddesi'nde bir yürüyüş düzenledi.

"Erkek egemenliğe, kapitalizme karşı kadınlar direniyor" pankartı açan kadınlar Tramvay durağından Galatasaray Postanesi önüne kadar **"Bursa'da yakıldık, Novamed'de, Telekom'da direniyoruz"**, "Novamed'in patronu kadın işçi düşmanı", **"Jin, Jiyan, Azadé"** vb. sloganlarla yürüdü.

Galatasaray Postanesi önünde Kürtçe ve Türkçe yapılan açıklamada 448. gününde olan grevin kazanımlarına dikkat çekildi. Grevle birlikte öğle yemeklerinin değişmesi, doğum sırasının kaldırılması gibi kısmi olumlu değişikliklere gidildiği söylendi. Eyleme destek veren **Telekom işçileri** de Novamed'li kadınların yanında olduklarını ifade ettiler. (İstanbul)

25 Kasım **Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü** nedeniyle İstanbul, Van, İzmir, Malatya ve Adana'da düzenlenen etkinliklerde şiddete karşı mücadelenin önemine vurgu yapıldı.

İstanbul

* 25 Kasım Kadın Platformu faaliyetçisi, onlarca kadın, Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldi. Şiddete maruz kalan kadınların haber ve fotoğraflarının yer aldığı gazete kupaşlarından oluşan mor renkli bez etrafında oturarak çember oluşturarak kadınlar, **"Kimse nin namusu olmayacağı"**, "Devlet elini bedenimden çek", **"Her gün şiddet, her gün cinayet..."** "Yaşasın kadın dayanışması", **"Yaşasın örgütlü mücadelelerimiz"** şeklinde sloganlar attı. Şiddete uğrayan kadınların öykülerinden kesitler sunan kadınlar, Kürtçe ve Türkçe hazırladıkları basın metnini okudu. Açıklamada, Türkiye'de geçen yıl, resmi rakamlara göre, 72 bin 643 kadının şiddete maruz kaldığına dikkat çekildi.

* Kadıköy'de bir miting yapmak isteyen EKD, mitinge izin verilmesi üzerine, aynı yerde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. İskele Meydanı'nda bir araya gelen EKD'li kadınlar, **"Şiddete karşı isyan"** ve **"Ekmek, adalet, özgürlük için yürüyoruz"** yazılı pankartlar

Kadınlar şiddete karşı alanlarda!

arak, **"Kadın özgür olmasa dünya tutsaktır"**, "Ekmek, adalet, özgürlük istiyoruz", **"Yaşasın kadın dayanışması"**, "Şiddetin kölesi olmayacağız" sloganlarını haykırdı.

Basın açıklamasını İstanbul EKD Başkanı **Çiçek Otlu** okudu. Otlu, geleceklerine kendileri karar vermedikleri bir dünyada yaşayan kadınlar, "hayatımıza artık kendimiz karar verelim çığlığını büyütmeli" diye konuştu.

Van

Bostancı Belediyesi tarafından düzenlenen "Kadına yönelik şiddete hayır" konulu panel, Van Ticaret Borsası Toplantı Salonu'nda gerçekleşti. İHD Genel Başkan Yardımcısı **Reyhan Yalçındağ** ve Bostancı Belediye Başkanı **Gülcihan Şimşek**'in katıldığı panelde ilk sözü Şimşek aldı. Şimşek kadına her alanda haksızlık yapıldığını söyledi. Kadınların sadece şiddete değil, taciz ve tecavüze de maruz kaldığını belirten Şimşek, "Devlet yasalara kadını koruma altına almalıdır. Özellikle bölgede yaşanan işsizlik kadına yönelik şiddeti arttıran etkenlerden biridir. Devlet bu olaylara karşı sessiz kalıyor" dedi.

Yalçındağ ise, yeni Anayasa tartışmalarında kadının isminin geçmediğine dikkat çekti.

Adana

Adana Kadın Platformu bileşenlerinin düzenlediği foruma sinevizörden katılımla başladı. Ardından konuşan EKD sözcüsü **Havali Mengi** şiddetin temel kaynağının savaş olduğunu ifade etti. DTP'li Belediye Başkanı **Leyla Güven** Kürtçe yaptığı konuşmasında günün anlamına ilişkin bilgi verdi.

Malatya

Aralarında İHD, KESK, EMEP ve Pir Sultan Kültür Derneği Malatya Şubesi'nin bulunduğu Demokratik Kadın Platformu, PTT önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya YDĞ'iler de destek verdi. Platform adına açıklamayı yapan SES Malatya Şube Sekreteri **Türkan Kavdoğan**, kadına yönelik şiddetin dünyada en yaygın uygulanan ancak yasal olarak en az tanımlanan insan hakları sorunu olduğuna dikkat çekti.

İzmir

Konak Kemeraltı'nda bir araya gelen **İzmir Şiddete Karşı Kadın Platformu** üyeleri adına Nihal Özgüven açıklama yaptı. Özgüven, kadına yönelik şiddetin son bulmasını istediklerini belirtti. Kadınlar daha sonra vapurla Karşıyaka'ya geçti. Burada bekleyen grupla bir araya gelen kadınlar Telekom işçilerine destek ziyaretinde bulundular.

Urfa

Urfa'da da, töre cinayetine kurban giden 2 kadın mezarı başında anıldı. Yaşamevi Kadın Dayanışma Derneği Genel Sekreteri **Serpil Geyik** ve kadın örgütü temsilcileri, namus cinayeti sonucu öldürülen **Yasemin K.** ve **Halise T.**'nin, bedeliye ait Kimsesizler Mezarlığı'ndaki mezarlarını ziyaret etti.

Basın açıklamasının yapıldığı mezarlık çevresinde polis sıkı "güvenlik önlemi" alması dikkat çekti. Ailede, eğitim kurumlarında ve toplumda yükselen şiddet dalgasının kaygı verici boyutlara ulaştığını söyleyen Geyik, "Kadına yönelik şiddetin vardığı son nokta 'namus cinayetleri' ülkemizde, özellikle bölgemizde etkilerini artırarak devam ettirmektedir. Son birkaç ayda kentimizde namus gerekçe gösterilerek 2 kadının yaşamına son verilmiştir" dedi. (H. Merkezi)

Kadına yönelik şiddetten kesitler

* Eylül ayında İzmir'de meydana gelen bir olayda, eşini kabloyla boğup öldüren ve cesedini buzdolabında saklayan Şakir Er, önce ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm oldu. İfadesinde "Eşimin başka erkeklerle birlikte olduğu kulağıma geldi, çantasında da doğum kontrol hapı gördüm. Göbeğimde de piercing vardı, namusumu temizledim" diyen Er'e **"haksız tahrik"** indirimi uygulanarak, cezası 24 yıldan 20 yıla indirildi.

* Adana'da beyaz tayt ve aynı renkte tişört giydiği gerekçesiyle kendisini aldattığı şüphesiyle nikahsız eş 17 yaşındaki Oya Can'ı 7 aylık oğlu Feritcan'ın gözleri önünde bıçaklayarak öldürmekten yargılanan 24 yaşındaki Halil İbrahim Uçan'a verilen ömür boyu hapis cezası **"haksız tahrik"** ve "iyi hal" gerekçesiyle 22 yıla indirildi.

* İspanya'da son yıllarda kadına yönelik şiddet giderek tırmanırken 2007 yılı içinde öldürülen kadın sayısı 65'e yükseldi.

* Nüfusu 50 bini aşan yerleşim yerlerinde belediyeler tarafından Kadın Konukevi açmak zorunlu olmasına karşın Türkiye'de şu anda sadece 20 konukevi mevcut. Bu evlerde bugüne kadar 7 bin 11 kadın ve 5 bin 201 çocuğun barındırıldığı açıklandı.

* **15 yaşındaki kıza 11 kişi tecavüz etti.** Midyat'taki evinden kaçan 15 yaşındaki kız çocuğu, kendisini bulan polisler 3 gün boyunca 11 kişinin kendisine tecavüz ettiğini söyledi.

* **Doğum esnasında her yıl 387 anne ölüyor:** Sağlık Bakanlığı'nın verdiği bilgilere göre, Türkiye'de her 100 doğumdan 17'si evde ebe ve akrama yardımıyla gerçekleşiyor. Ülkemizdeki anne ölüm hızı gelişmiş ülkelere göre çok fazla ve yüz binde 28.5 oranında. Doğum sırasında ölümlerin ise yüzde 62'si önlenilebilir nedenlere bağlı.

* **15 kadın işçi zehirlendi...** Akarsaray'da bir tekstil atölyesinde ütü buhar kazanlarının ısıtılmasında kullanılan tüpün sızıntı yapması nedeniyle 15 kadın işçi zehirlendi.

* **13 yaşındaki kızlara şantajlı fuhuş tuzağı...** Sivas ve üç ilde eşzamanlı operasyonlarda küçük kız çocuklarını alıkoymak zorla fuhuş yaptırdığı ifade edilen 16 kişi gözaltına alındı. Fuhuş çetesi şantaj amacıyla çocuklarını görüntülerini kaydettiği öğrenildi.

* **Kızlarını zincire vurdular...** 16 yaşındaki BA'nın, evden kaçtığı gerekçesiyle anne-babası tarafından ayaklarından zincirlenip elleri bağlanarak eve kilitlendiği öğrenildi.

* Pendik'te güpegündüz kaçılan lise birinci sınıf öğrencisi İY 16 kişinin tecavüzüne uğradığını söyledi. Okulunun önünden üç kişi tarafından kaçırılan İY, bu üç kişinin ardından 3 tinerce çocuk tarafından da tecavüze uğradığını söyledi.

* **Balıkesir'de bir lise müdürü, kadın öğretmenler ve kız öğrencilerle yaptığı toplantı sırasında "Bacaklarınıza pergel gibi açmayın. Erkek öğrencilerinizin ve erkek arkadaşlarınızın cinsel dürtülerini uyarıyorsunuz. Hiçbir erkek öğretmeniniz hadım değil. Burası teşhir yeri değil"** gibi sözler söyledi. Bazı öğrenciler ve öğretmenler tepki göstererek toplantı salonunu terk etti. Olay, bazı öğrencilerin bu sözleri velilerine anlatmasıyla ortaya çıktı.

* **"Eski koca" katliamı...** Isparta'da üç ay önce eşinden ayrılan İlyas Tezgel, eski eşi Nazife Korkmaz'ı konuşma bahanesiyle iş çıkışında arabasına alarak bağlık alana götürdü. Tezgel, burada genç kadını bağlayıp saatlerce işkence yaptıktan sonra bıçakla öldürdü. Korkmaz'ın babasını da arayan Tezgel bağlık alana gelen baba Yakup Korkmaz'ı da pompalı tüfekte öldürdü.

“Dünyanın unutulmuşları” intifadayı sürdürüyor!

Filistin halkının Siyonist zulme karşı toplu ayaklanmasının adı olan **1. Filistin intifadası'nın** ilk kıvılcımı **7 Aralık 1987'de** çakılmıştır. 1. intifadanın yıldönümüne girilen şu günlerde, Filistin halkının acıları da katlanarak sürüyor.

Özellikle de Irak-Suriye sınırındaki **El-Veled Kampı'nda** yaşamaya çalışan yaklaşık 2 bin Filistinlinin durumu, kendine insanım diyebilenlerin yüreklerini sıslatıyor. Onlar kelimenin tam anlamıyla **“dünyanın unutulmuşları”!**

Bu kampta bulunan mülteciler, uluslararası komitelerin ve Filistin ve Suriye Kızılay'ının yardımları ile ayakta kalmaya çalışıyorlar. Kamptaki Filistinlilerden büyük çoğunluğunun kanser, kalp, cilt ve bağırsak gibi çeşitli ağır hastalıkları ve birçok fiziksel engelleri olduğu bildirilmekte. Ayrıca sakat doğumlara ve darplardan kaynaklı yaralanmaların ağır sonuçlarına da sıkça rastlandığı, çocuklarda ise lösemi vb. hastalıkların üst düzeyde olduğu, hemen hepsinin açlık sınırının altında yaşamaya çalıştığı yine buradan gelen haberler arasında. Kamptaki hiç kimsenin ihtiyaç duyduğu tıbbi tedaviyi alamaması da sorunun başka bir trajik boyutunu

oluşturmaktadır. Bölgedeki sağlık çalışanları, hastane niyetine kullanılan mekanların, yılandan ve fareden geçilmeyen alanlara dönüştüğünü, bu koşulların ise hastaları iyileştirmeden ziyade, ölüme daha da yaklaştırdığını söylemektedirler.

Irak, İsrail'in kurulduğu 1948 yılından bu yana yüz binlerce Filistinlinin topraklarını terk ederek geldiği ülkelerin ilk sıralarında yer alıyor. Ancak Irak işgali ile birlikte burada da can güvenlikleri ortadan kalkan çok sayıda Filistinli, ya Irak içindeki daha güvenli bölgelere ya da başka ülkelere göç etmenin olanaklarını arıyor. **Ancak hemen hepsi de aşırı yoksulluktan kaynaklı göç edemiyorlar.** Çünkü insan tacirleri, özellikle de sınır ötesini kapsayan göçler için yüksek miktarlarda para istiyorlar. Gelebildikleri yerler ise bugün vahşi koşullarda yaşamak zorunda bırakıldıkları **Suriye, Irak, Ürdün** gibi ülkelerin sınırlarındaki kamplar oluyor. Suriye ve Ürdün artık Filistinli mültecileri kabul etmeyeceklerini açıklamış bulunmakta. Her iki ülkede yaşayan Filistinlilerin sayısı ise **1 milyon** üzerinde.

Irak-Suriye sınırındaki kamplarda

bulunan Filistinli mültecileri kabul etmeye hazır olduğunu açıklayan sadece iki ülke var bugüne kadar. Bunlar **Şili** ve **Sudan**. Ancak onlar da sadece lösemi veya diğer kanser türüne yakalanan, ya da ağır hastaları ve sakat doğmuş bebeği olan aileleri alabileceklerini söylüyorlar.

Ancak insanlık dışı koşullarda yaşamak zorunda kalanlar sadece mültecilere zorlanıyor değil. Siyonist İsrail'in ablukasından kaynaklı giderek daha büyük bir tecrit altında kalan Gazze'de yaşayan Filistinlilerin durumu da en az mülteci kamplarında yaşamak zorunda kalan

lar kadar vahim.

Emperyalistlerle ve Siyonistlerle sıkı bir işbirliği içinde olan, böylelikle de gerek Filistin halkına gerekse tüm Ortadoğu halklarına dönük saldırılarda, bu güçlerle giderek daha güçlü ittifaklar geliştiren Abbas'ın desteğiyle hayata geçirilen ambargo nedeniyle, içme suyundan, temel gıda maddelerine kadar, bir dizi temel ihtiyaçtan giderek daha üst boyutlarda yoksun hale gelen Filistinliler, aynı zamanda hayati tehlikesi olan hastalıklarının tedavisini bile yaptırıyorlar. Gazze'den tedavi amaçlı çıkışlara izin verilmemesi ise peş peşe ölümleri

OHAL'e karşı protestolar devam ediyor

Geçtiğimiz haftalarda OHAL ilan ederek 2. bir darbe gerçekleştirilen Pakistan diktatörü Müşerref'in devlet başkanlığının, kendisi tarafından atanan hakimler tarafından onaylanması yeni bir protesto dalgasını da beraberinde getirdi. OHAL ilanından beri aralıksız olarak süren eylemlerde tutuklanan bazı muhalifler ise serbest bırakılmaya başlandı. Yine aynı süreçte kitlesel eylemleri ile gündem olan ve büyük bir bölümü tutuklanan hukukçular ise, Müşerref'e karşı eylemlerini kampanyaya dönüştürerek, protestolarına devam edeceklerini açıkladılar.

OHAL'e karşı eylem yapan bir diğer kesimi ise gazeteciler oluşturmaktadır. Tutuklu muhaliflerin bir kesiminin serbest bırakılması sürdüğü sırada, ağızlarına ve ellerine sembolik olarak zincir vurarak eylem yapan 150 kadar gazeteci tutuklandı.

OHAL'e dönük tepkiler sürerken, anayasada değişiklik yapan Müşerref, bu değişiklikte birlikte anayasaya **“OHAL ilanını meşru olduğu ve herhangi bir nedenle hiçbir mahkeme tarafından veya oluşum tarafından sorgulanamayacağı”** hükmünü koydurdu.

34. yılında yeni Politeknikler yaratmaya

Bu yılki Politeknik anmaları **“34. yılında yeni Politeknikler yaratmaya”** sloganıyla **15 Kasım Perşembe Politeknik Üniversitesi'nde** standların kurulması ile başladı. Bunun dışında üniversite içerisinde de döneme ait resim, fotoğraf, karikatür sergileri, belgesel gösterimleri gerçekleştirildi. Etkinliklerin sürdüğü bu üç gün boyunca, her yaş grubundan insanlar üniversitedeki anıtı ziyaret ederek çiçek bıraktı ve saygı durumunda bulundu. Etkinliklerin son günü olan Cumartesi günü ise partiler, örgütler ve çeşitli kurumlar anıtı çelenk bırakıp saygı duruşunda bulundu. Aynı gün saat 14:00'de üniversite kapılarının kapatılması ile üniversitedeki eylemler sona erdi ve kitleler çeşitli alanlarda toplanarak ABD Konsolosluğu'na yürüyüş hazırlıklarına başladı. Kortejlerin hazırlık aşamasında başlayan sağanak yağışa rağmen 10.000'i aşkın kitle eyleme katılarak yürüyüşe geçti. Kortejlerin başında üniversite öğrenci dernekleri yer alırken sonrasında ise siyasi parti ve örgüt kortejleri sıralandı. Yağıştan dola-

yı katılım az olmasına rağmen, kitlenin coşkusuna azalmanın olmaması dikkat çekiydi. İlerleyen saatlerde kitle katılımının arttığı eylemde öne çıkan sloganlar ise **“Politeknik yaşayor”, “EAM-ELAS-POLİTEKNİK, EAM-ELAS-EPON; Halka yol gösteriyor”, “Halkların katili Amerikalılar”, “Üsler-**

NATO-ABD Dışarı”, **“Yunanistan, Türkiye, Irak, Filistin hiçbir Amerikalı kalmayacak”, “Türkiyeli devrimciler ve İntifada halklara yol gösteriyor”, “Kahrolsun devlet terörü”** oldu. ABD Konsolosluğu'na yaklaşan kitlenin etrafının çevik kuvvet (MAT) polislerince sarılması kitlenin tepkisini çekti ve uzun süre **“Polis dışarı”** sloganı atıldı. Kortejlerin konsolosluğa ulaşması ile eylemler sona erdi. Üniversite çevresi ve genelde Atina merkezde polislerin bütün sokakları tutması, kitleyi teröriste etme girişimlerinde dikkat çeken diğer bir nokta oldu.

Devlet ve sistem ise sürekli bir baş ağrısı olan Politeknik eylemlerinin içini

boşaltmak için yıllardır çeşitli girişimlerde bulunuyor. Ve bunu da burjuva politikacılarla, yazılı ve görsel basınla, polisi ile birlikte yapıyor. Dün çeşitli içi boş etkinliklerle yaparken, sonrasında siyasilere etkinliklere gönderip çelenk biraktirarak yapmıştır. Bugün bütün bu çabalarına rağmen özünü değiştiremediği **Politeknik İsyanına** kolluk kuvvetleri yaratarak saldırmakta, kitleyi korkutarak başarı elde etmeye çalışmakta.

*Alman işgali ve iç savaş dönemlerindeki örgütlenmeler.

EAM: Ulusal Kurtuluş Cephesi
ELAS: Ulusal Halk Kurtuluş Ordusu
(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Balkanlardaki parçalanmanın son halkası

Rus Sosyal Emperyalizmi'nin çöküşünün ardından Batılı emperyalistlerin paylaşım alanı haline gelen Balkanlar'daki en büyük parçalanma hiç kuşkusuz eski **Yugoslavya'da** yaşanandı. Özellikle de Alman emperyalizminin yoğun bir çabasıyla gerçekleşen bu parçalamaya girişiminin sonucu olarak, yüzlerce yıldır bir arada yaşayan değişik uluslardan halklar karşı karşıya getirilmiş, Balkanlar 90'lı yıllarda kan gölüne dönüşmüştü.

Bugün küçük küçük devletlere böl-

ünmüş bulunan eski Yugoslavya'da son bölme çabası ise Kosova'nın sözde bağımsızlığı olarak gerçekleştirilmeye çalışılmakta. Bu sözde bağımsızlığa dönük geçtiğimiz günlerde yapılan seçimlerin sonucu ise, aslında halkların bir arada yaşama arzusunun yansımaktaydı. Çünkü Sırbistan'dan koparılmaya çalışılan Kosova'da yapılan seçimlere katılım % 40 bile değildi.

Seçim sonuçlarına ilişkin diğer yorumlar ise, halkın, birincisi bu formalite ayrılıktan sonra kurulacak olan devleti

kimin yöneteceğine karar verememesi ikincisi ise, böyle bir ayrılık gerçekleştirildiğinde de yine yoksulluğun ve işsizliğin aynı şekilde devam edeceğini düşündüğü yönünde. Halkın neredeyse tüm partileri mafyanın değişik kilitteki versiyonu olarak gördüğü ve seçim sonuçlarının aynı zamanda bunların tümünü ret etme anlamı taşıdığı da, yine yapılan yorumlar arasında, Sırbaların tamamına yakını yapılan oylamayı boykot etmiş, bazı bölgelerde ise, 40 bin seçmenden sadece beşi oy kullanmıştır.

Evrensel Bakış

Kulübelere karşı savaş

Özellikle de, Ortadoğu merkezli olan ve **“barış”, “çözüm”** vb. adlar altında düzenlenen bir dizi zirvenin de aslında “zirva” olduğu, bunların düzenleyicileri tarafından bile artık itiraf edilmekte. Bunun son örneği, sözde Kudüs'ün statüsü ve Filistinli mültecilerin sorunlarının ele alınması için planlanan **Annapolis Zirvesi** oldu. Daha zirveden günler öncesinde hem Perez hem de Rice zirveden boşuna barış beklenmemesi açıklaması yaparak, gerçek niyetlerini ortaya koydular.

Çünkü başta ABD emperyalizmi olmak üzere, emperyalist güçler, girdikleri Ortadoğu batağından çıkmanın, bölgede giderek kaybettikleri **-gerçekçe ise hiçbir vakit tam olarak ele geçiremedikleri-** hegemonyayı geri elde etmenin yolunu, İran'a dönük bir işgal saldırısından

görmeye devam ediyorlar. Hatta bu yönünün başını çeken ABD emperyalizmi, İran'a dönük bir saldırının, **3. bir dünya savaşı** çıkarma pahasına gerçekleştirileceğini, en yetkili ağızlarından (Bush) yapılan, bu yönlü açıklamalarla da ilan ediyor.

Kendi emekçi yığınlarına dönük sosyal yıkım saldırılarının boyutunu giderek artıran AB emperyalistleri ise, askeri saldırganlık noktasında ABD ile yarışır bir politik hattalar. Merkel ve Sarkozy gibi faşist liderler, bu hattı izlemekteki kararlılıklarını, ABD savaş kurmayları ile yaptıkları ve son dönemde iyice sıklaşan görüşmelerde teyit etmekten geri durmaktalar.

Ancak Körfezdeki savaş çığırkanlığı tüm hızıyla sürerken, emperyalistlerin görmeye ya da kabul etmek istemedikleri ya da kabullenmekte ayak diredikleri

önemli bir nokta var. Bu da, direnişin ülkenin yarısından fazlasını denetim altına aldığı Afganistan işgalinin ve yine güçlü bir direnişe sahne olan Irak işgalinin, BOP gibi projelerle hayata geçirmeye çalıştıkları Ortadoğu stratejisini iflasa sürüklemesi, dahası tam bir fiyaskoya dönüştürmüş olmasıdır.

İşgaller Ortadoğu'ya **“demokrasi”** getirmedi ama, Filistin'de **Hamas**, Mısır'da **Müslüman Kardeşler** ve Lübnan'da ise **Hizbullah** gibi İslami hareketlerin daha da güçlenmesini getirdi. Bundan da öte, Ortadoğu halklarında ABD karşıtlığını büyüttü.

Bunun yanı sıra, İran'ın hem nüfus sayısı hem de askeri donanımı, işgal öncesinde yıllar boyu süren ambargolarla zaten büyük ölçüde zayıflatılmış olan Irak'ın çok üstündedir. Yani emperyalistler buraya dönük bir saldırıda, bölgede zaten hüküm olan direnişlerden daha güçlü bir direnişle karşılaşabilirler. Bu çok güçlü bir olasılıktır.

Ayrıca İran'ın elini ABD ve müttefikleri karşısında güçlü kılan başka önemli etkenlerde var. Bu etkenlerin başında

ise, olası bir saldırıda, Lübnan Hizbullah'ı, Irak'taki Şii Sadr Tugayları gibi, bölgesel güçlerden destek alacağı kesin olması gelmektedir. Bunun dışında, İran'a dönük saldırı hazırlıkları kapsamında, emperyalistlerin İsrail'e daha şimdiden etkin rol biçmesi, hatta ilk saldırıyı gerçekleştirmesi yönlü motive etmesi, bölge halklarının İsrail karşıtlığına dikkate alındığında, genel olarak Arap-Pers çatışmasını -geçici bile olsa- sona erdirebilir, Arap halklarını İran'ı desteklemeye itebilir.

Saldırılardan önce başını çeken ABD emperyalizminin Ortadoğu yenilgisiyle birlikte, bölgedeki enerji kaynaklarından dolayı stratejik önemde gördüğü için giriştiği Avrasya hamlesi de, bu süreçte boşa çıkmış görünmekte. Aslında RSE'nin çöküşüyle birlikte başlatılan bu hamle, geçtiğimiz haftalarda yapılan Tahran Zirvesi'nde, Azerbaycan, Türkmenistan, Rusya ve İran arasında yapılan bir dizi anlaşmayla tamamen boşa çıktı, buradaki zeminde ayağının altından iyice kaydı. Zaten Bush'un 3. Dünya Savaşı uyarısı da hemen bu anlaşmanın akabinde geldi. ABD emperyalizmi, Ortadoğu özünlüden elin-

de kalan en güçlü- ve de son- kartın bu olduğunu düşünüyor olsa gerek. Çünkü İran'ı ya askeri olarak alt edecek ya da Körfez'deki hegemonya iddiasını sonsuza kadar yitirecek.

Zaten Ortadoğu uzmanları, bundan böyle İran'da hangi politik güç iktidara gelirse gelsin, **ABD yanlısı** bir politika izlenmesinin çok da mümkün olmadığı görüşündeler. En azından Şah rejimi gibi ABD kuklası bir rejimin artık burada böyle bir zemin yakalamasının zor olduğunu yönünde hemfikirler.

ABD emperyalizmi öncülüğünde gelişen ve geliştirilmeye çalışılan işgal savaşlarının öncelikle de ezilen halk yığınlarını hedeflediği ise bir sır değil. Dünyanın ezilenlerine dönük topyekün olarak girişilen bu savaş sarayların kulübelere karşı açtığı bir savaştır.

Ancak saraylardan kulübelere karşı açılan savaşlar, sadece işgal savaşları değildir. Dünya hegemonyası uğruna girişilen bu savaşların sürdürücüleri, başka biçimler altında da yürüttükleri savaşlarla, tüm emekçi halkların kulübelelerini yerle bir etmeye çalışmaktalar. Oysa tarih bu-

nun öyle kolay olmadığını defalarca kanıtlamış, tarihi yazanlar her zaman direnenler olmuştur. Kaldı ki 21. yy.in ezenler ile ezilenler arasında şiddetli çatışmalara sahne olacağı, daha yy.in başında burjuva uzmanlar tarafından bile dile getirilmişti. Ve bugün ezenler ve ezilenler arasındaki çatışmalar olanca hızıyla sürüyor.

İşgallerle birlikte, ellerinden yaşama hakkı dahil, tüm hakları alınmaya çalışılan ve büyük ölçüde de alınanlarla, neo-liberal politikalar doğrultusunda gerçekleşen sosyal yıkım saldırılarının sonucu, sofrasındaki bir ekmeğin önce yarısı devamında da tamamı alınmaya çalışılanlar, sarayların hegemonyasını ret etme yönünde, giderek daha büyük bir kararlılık sergilemektedirler. Dünyanın ezilenleri, gerek emperyalist metropollerde yükselttikleri kitlesel grev vb. eylemlerle, gerekse bu eylemlere ilham olan işgal karşıtı direniş ve dünyanın dört bir yanında verilen ulusal-sosyal kurtuluş mücadeleleriyle **durdurulamaz** bir yürüyüş başlatılabilir. Bu yürüyüşün kararar havayı aydınlatması, kulübelere karşı savaş açan sarayları yerle bir etmesi yakındır.

Peru

Peru'nun başkenti Lima'da ve Cusco gibi birçok kentte bir araya gelen binlerce kişi Garcia hükümetini ve ABD ile yapılan **Serbest Ticaret Anlaşması'nı** protesto etti. Eğitim emekçileri, hemşirelerin, inşaat işçileri ve maden işçilerinin yoğun bir katılım sağladığı eylemler, grev ve direnişlerin yoğun olarak gündeme geldiği ülkede büyük etki yarattı. Bu eylemler aynı zamanda Garcia hükümetinin iş başına geldiği gündün beri hükümete karşı düzenlenen en kitlesel eylemler olma özelliği taşıyor.

İtalya

Kamu hizmetlerinde çalışan yüz binlerce emekçi, **9 Kasım'da** gerçekleştirdikleri bir greve Prodi hükümetinin şu süreçte hayata geçirmeye çalıştığı bir dizi ekonomik-demokratik reformu protesto etti. Protestoların başlıca hedefinde, hükümetin emekçi sınıfının yükseltilmesine dönük çabaları vardı.

Slovenya

Slovenya'nın başkenti Ljubljana'da, **18 Kasım'da** bir araya gelen 70 bin kişi ücretlerin artırılması ve sosyal eşitlik için eylem yaptı. Bu eylem 15 yıldan beri gerçekleşen en büyük eylem. Eylem en büyük destek ise öğrencilerden ve emekçilerden geldi.

İran

İran'daki Haft-Tape Şeker fabrikasında ödenmeyen ücretler için greve giden işçiler İran İstihbarat Bakanlığı tarafından gözaltına alınarak tutuklandı.

Fabrikada çalışmalarını sürdüren işçiler ise, arkadaşlarının tutuklanmasını protesto etmek için iş bıraktılar. Ayrıca tutuklananların serbest bırakılmaması durumunda yaklaşık 6 bin işçinin daha greve gideceği duyuruldu.

Güney Kore

Güney Kore hükümetinin ABD ile yaptığı Serbest Ticaret Anlaşması, ülkenin başkenti Seul'de protesto edildi. **14 Kasım günü** 50 bin üzerinde insanın katıldığı eylemler gerçekleşirken, Kore Sendikalar Birliği adına yapılan açıklamada, bu anlaşmaya karşı çıkışın başlıca nedeni, toplumdaki zengin-fakir ayrımının giderek derinleşmesi olarak getirildi. Eylemciler **16** şeritlik bir caddeyi trafiğe kapatırken, çevrede yoğun bir yığınak yapan özel polis birlikleri ile eylemciler arasında yoğun çatışmalar yaşandı.

General çocuklardan Ennacar ninelere kadar feda kültürünün boy vermesidir İntifada

“Tanklarınızın paletleri ülkemizi topraklarını ezebilir, bombalarınız evlerimizin üzerine yağabilir, helikopterlerden makineli salvolarınız bizi başak taneleri gibi biçebilir, kimyasal silahlarla da kavurabilirsiniz bedenlerimizi ama bir şey var ki asla yok edemeyeceksiniz: İrademiz ve özgür Filistin.”

Ölümlerden geliyorum şarkı söyleyemeyenlerden,
geliyorum yaşamak için.
Bırak, ışıldayan bir yara bağışlasın bana sesini,
bırak da kinler büyüsin,
kafeslerin içimde ektiği,
bırak, uzlaşmazlık çıksın ortaya,
yıkımların doğurduğu.
Yararın üstünde yürümeyi öğretti bana
celladın bıçağı.
Yürümeyi, hem de yorulmadan yürümeyi.
Direnmeyi öğretti.
Direnmeyi.

Mahmud Derviş

İntifada (ayaklanma), taşlardan başka hiçbir umudu olmayan Filistinlilerin, dünyanın en büyük silahlarına sahip ordularından biri olan işgalci İsrail ordusuna karşı verdikleri mücadeleden adı. 1987 yılında 6 Filistinli çocuğun İsrail askerleri tarafından katledilmesi üzerine Filistinli gençler İntifadayı başlattılar. Bu mücadelede, Filistinli çocukların zulmü ve ümitsizliği kovmak adına sapanla attıkları her taş, işgalciler tarafından atılan yüzlerce kurşunla, roketle ve füzeyle karşılık buluyor. İntifadanın başlangıcından itibaren işgalcilerle karşı yürütülen direnişin en önemli temsilcileri hep çocuklar oldu. 1993 yılına kadar süren ilk İntifada'da onlarca çocuğun kolu ve başı İsrail askerlerinin dipleriyle ve taşların arasında kaldı. 1989'da yani İntifada'nın ikinci yılında on üç bin Filistinli çocuk İsrail hapishanelerinde tutuklu olarak bulunuyordu. Her birinin ismi farklı; **Mus'ab, Amr** ya da **Muhammed**. Her birinin yaşı farklı; on, on iki ya da on beş. Ancak birçok ortak yönleri var. Hepsi de zulmü ve umutsuzluğu kovmak

için, şeytan taşlar gibi, taşıyorlar işgalci İsrail askerlerini ve tanklarını...

Tanklara karşı taşla verilen mücadele

“Bizi evimizden yurdumuzdan etmek isteyenlere, babalarımızı cezaevine haksız yere atanlara, bizler için haince planlar yapanlara karşı bir mücadele bu. Filistinli bebeklerin evlerinde uyurken hava bombardımanı sırasında öldüğünü ya da güvenli bir yere götürülmeye çalışırken İsrail askerleri tarafından kurşun yağmuruna tutulduğunu bilen var mı? Herkes çok iyi biliyor ki bebekler taş atamaz. Herkes bunu biliyor, sadece İsraililer ve Amerikalılar nedense bilmiyor! İşte bilmek istemeyenlerle bu mücadele...” Geçmiş yıllarda Filistin'den Türkiye'ye gelen çocuklarla yapılan röportajda böyle anlatıyor işte onurlu mücadelelerinin nedenlerini küçük **Samed**.

Çocuk olmak zor Filistin'de, o kanlı coğrafyada... Erken büyüyor çocuklar, daha oyun oynamayı öğrenmeden... “Anneme ‘ben oynamaya gidiyorum’ dediğimde, ‘sen büyüdükçe daha çok oynamaya başladın’ diyor. Hafifçe kızdığını fark ediyorum, öpüyorum esmer yanaklarından ve koşuyorum kaderime. Annem bilmiyor ki; ben abim Abdullah'ın sapanını tavanda bulduğumdan beri, arkadaşlarla toplanıp ‘şeytan taşlama’ya’ gidiyorum. Annem beni top peşinde koşuyor sanıyor; nereden bilecek ki tek kale maç yapacak kadar bile arkadaşım kalmadı!... Mahalle maçları yapardı eskiden, şimdi mahalle mi kaldı ki mahalle maçı yapalım.”

Ve o çocuklar ki, tanklara karşı taşlarla ülkelerini savunuyorlar. Onlara sen büyüdükten sonra ne olacağını sorarsanız eğer, alacağınız yanıt belli-

dir. Simsiyah ve yanık yanık kokan bir gökyüzü altında yaşamak zorunda kalan çocuklar büyüyeceklerine inanıyorlar, ama olur da bir gün büyürsem şehit olacağım diyorum pek çoğu. İşte İntifada, ilkin annelerinin göğsünde yatıp, sonra taşlarla yatan çocukların aslanları öğrenip küçük yaşta yüreğine öfkeyi düşürerek Siyonist İsrail'e karşı direnmeleridir.

64 yaşındaki bir kadının işgal altındaki topraklarda “**Filistin benim vatanım, eğilmem, işgale direnirim**” diyerek kendini feda etmesidir İntifada. **Fatma Ömer Ennacar'ı hatırlıyor musunuz?** Dünya onu televizyon ekranlarında yayınlanan bir video kaydıyla tanıdı. 64 yaşında bir kadın, başında yeşil bir bant, elinde M-16 silahı ve belinde sarılı bombalar. Hayatının 64. kesitinde ve yaşamının son noktasında. Son kez haykırıyor vatanından,

“**Kendi mi Allah'a ve il-**

büyük işgalde yaşamını yitiren Filistinlileri ve onların küçük savaşçıları düşünürken çocukluğumuzu süsleyen masallara güliyoruz değil mi, hani şu evvel zaman içinde diye başlayan gökten düşen mutluluk elması ile son bulan masallar...

Çünkü bugün bize düşen, her ölen çocukla dirilmek, gözlerinde bütün katliamları toplayan bir Filistinlinin yüreğine yüreğimizi sürmek oluyor.

Şu an Filistin topraklarında işgalcilerin elleri ve botlarındaki kan gün geçtikçe daha da artıyor. ABD'nin Annapolis kentinde düzenlenecek **Orta Doğu Barış Konferansı**'na sayılı günler kala konferansın nasıl sonuç vereceğine dair tartışmalar devam ededursun barış konferansı olarak nitelendirilen ancak aslında bir savaş konferansı olan bu toplantıdan çıkacak sonuç ortada. Savaş ve direniş.

Ancak bu amansız savaş, bu katliam bir anlamıyla da korkunun en somut ifadesi. Onlar koca-

caman tanklarıyla saldırmakla, Filistin halkı avuçlarındaki taşın içine yüreklerini koyup fırlatıyor. Bir halkın üstüne kan ve gözyaşıyla gelenler uyuyamıyorlar geceleri, her gece bir kabusla bölünüyor uykuları... Çünkü Filistinli bir genç taşlarla meydan okuyor saltanatlarına, Irak'taki genç yüreğini koyuyor meydanlara. Her gün kabuslarına yeni bir genç konuk oluyor.

İntifadanın 20. yıldönümü vesilesiyle özgürlüğü uğruna şehit düşen Filistinlileri bir kez daha saygıyla anıyoruz.

Hafriyattan çıkanlar...

Bir sanat etkinliği gazetelerin manşetlerine taşıyan bir sergi devam ediyor. Seçtiği konunun toplum üzerinde tarihsel önemi ve hassasiyeti düşünüldüğünde aslında çok da şaşırtıcı değil. **Din**, bir bütün olarak tarih boyunca egemenlerin amaçlarını yaşama geçirmede kullandıkları en kuvvetli maşa olmuştur. Halkları birbirine düşürmede, emperyalistlerin dışında kalanları sömürme çabasında, medeniyetler çatışması safatasında, ülkemiz özgülünde Türkiye'de yaşayan çeşitli milliyetlerden halkın birbirine düşman edilmesinde, tüm oyunlardan daha etkili ve hızlı sonuçlar vermeye egemenlere. **Din**, bu etkisini beyinleri uyuşturarak, hak arayışlarını başka dünyalara ertelettirecek ve korku salarak gerçekleştirecek.

Hafriyat Sanat Grubu da “**Allah Korkusu**” konulu afiş çalışmalarında bu ilişkiyi, topluma yeni versiyonları sunularak etkinliği korumaya çalışılan din olgusunu ve ülkemizde egemen ideolojinin kaynağı olan Mustafa Kemal'e ilişkisini sorgulamaya çalışmış. Bu tarz bir yaklaşımla değişik sanatçıların konu üzerine yorumlarını bir araya getirmek, konu üzerine insanların kafasında soru işareti oluşturabilecek işler yapmak pek tabii ki olumlu ve iyi niyetli çabalarıdır. **Ancak Hafriyat Sanat Grubu'nun bu çaba içerisinde gözden kaçırıldığı şey ise özellikle ülkemizde Osmanlı'dan bu yana din tartışmalarının amaçlı olarak devlet tarafından gündeme sokulduğu ve bu tartışmaların halkın gerçek gündemini bulandırarak sömürünün gizlenmesine vesile olmasıdır.** Bu nedenle Hafriyat Sanat Grubu yapmak istedikleri şeyin dışında kalarak gündeme bu tür konuları sokmak isteyen egemenler için bir vesile oluyor. Kendileri de bu şekilde bir tartışmayla gündeme kalmalarının rahatsız olduklarını belirtiyorlar ve basında asıl tartışılmak istedikleri konuyla gündeme gelmek istiyorlar. Fakat dinin gerçek misyonunun ve hizmet ettiği yerin tartışılması boyalı basın çok istahını açmaz, çünkü boyalı basın misyonu gereği akli açıcı tartışmaları değil, iç bulandırıcı sansasyonları koyar sayfalarına. Yaptığımız işleri bugünün esas koşullarından soyutlayarak yapmaya kalktığımızda, bir şekilde var olan sistemin bir parçasına dönüştürülmeye çalışılacağıdır ise Hafriyat Sanat Grubu'nun “Allah Korkusu” adlı sergisi üzerine gelişen olaylarda çok çarpıcı bir şekilde görülebilmiziştir.

Bugünün koşullarında “korkulacak” esas yerin **Vakit** gazetesinin harekete geçirmeye çalıştığı eli sopalı dinci faşistler değil. **Vakit** gazetesinin ve tüm gerici kliklerin hizmet ettiği yer olan devlet olduğunu, sergisiyi “korumak” için gelen kolluk güçlerinin tutumundan anlamak hiç de zor olmasa gerek. Daha önceleri sanat ürünlerini gözaltına alan ve sanatçıları yıldırarak için tutsak alan devlet kendi kontrolü dışına çıkabileceğini düşündüğü bu tür çalışmalara gözdağı vermektен çekinmemektedir. Şu an polis inceleme yapıldığı üç afişten birinin sanatçısı işini sergiden çekmiş durumda ama diğer işlerle birlikte sergi Hafriyat Sanat Grubu'nun Karaköy'deki yerinde devam etmekte. **5 Aralık** tarihine kadar devam edecek sergi izleyicileriyle buluşmaya devam ediyor.

Kültür-Sanat

17. Gençlik Kültür Sanat Festivali Başarıyla Sonuçlandı!

Kültür ve sanat, insanlığın özlemine çektiği eşit ve özgür bir toplumun, yeni kuşakların yetiştirilmesinin temel bir aracı olarak işlev görecekse, o halde mevcut koşullar altında da, yeni kuşakların eğitilip yetiştirilmesinin temel bir aracı olabilir, olmak durumundadır.

17 Kasım Cumartesi günü Frankfurt'ta Almanya, Hollanda, Avusturya, Fransa, İsviçre, Belçika ve İngiltere gibi ülkelerinden gelen yaklaşık bin civarındaki katılımcı göçmen gençliğin kolektif emeği ve dayanışmasıyla büyüyen ve şekillenen alan **YDG 17. Gençlik Kültür-Sanat Festivali**, başarıyla sonuçlandı.

Kültür ve sanat, insanlığın özlemine çektiği eşit ve özgür bir toplumun, yeni kuşakların yetiştirilmesinin temel bir aracı olarak işlev görecekse, o halde mevcut koşullar altında da, yeni kuşakların eğitilip yetiştirilmesinin temel bir aracı olabilir, olmak durumundadır. Geleceğin kuşaklarını sömürsüz bir toplumu kurma mücadelesine kültürel ve sanatsal anlamında hazırlayacak olan devrimci kültür ve sanat, aynı devrimci bakış açısıyla bugünün kuşaklarını da devrimci sınıf mücadelesine ve devrime hazırlamanın etkili bir silahı olmalıdır.

Burjuvazi açısından kültür ve sanat elit bir tabakanın mesleği ve işidir. Devrimciler açısından ise kitlelerin olağan toplumsal etkinliğinin/günlük süreçlerinin bir parçasıdır. **Hiç şüphesiz ki, devrimcileştirilememiş bir kültürün temsil ettiği insan tipi yeni insanı temsil edemez.** Bu başarılamadan yeni insan yaratılamaz, köh-

nemiş eskiyi yıkıp, güzeli ve yeniyi kurma gücüne ve yeteneğine sahip yeni kuşaklar yetiştirilemez.

Bilinmelidir ki; “**Yöneten sınıflar, yığınların hayal kurmasının önemini iyi bilmektedir. Bu hayal iktidarın istediği türden olmazsa tehlikeli olur. Ge-**

biyat, resim, müzik, tiyatro, sinema, heykel vs. bunlar aynı zamanda insanın insanlaşma sürecinde değerler yaratan araçlardır.

Bizler bu gerçekliği bilerek hareket etmek ve kültür sanat cephesine bakış açımızı da bu temelde ele alıp şekillendirmek durumundayız.

Doğal olarak da devrimci mücadelelerin bir aracı olarak, devrimci kültür sanat anlayışını kitlelerin içine taşımak oradan gelen deneyimlerle yaratılan değerlere ileriye katmak ve birikimlerimizi yeni kitlelerle paylaşmak gibi bir görevle karşı karşıyayız.

Sonuç olarak devrimci kültür, devrimci mücadelenin ana damarlarından biridir. Ve devrimci mücadelenin deneyimleriyle büyük ve ilerleyerek gelişir. Bizler de kültür ve sanat cephesinin, bu önemli silahın ezilen halkların lehine kullanılmasının vazgeçilmez önemi ve bilinciyle hareket etmeli, kültür-sanat cephesindeki mevzilerini güçlendirmeliyiz.

Yeni Demokratik Gençlik olarak, gerçekleştirilen 17. GKSF de bu bilinç ve sorumlulukla ele alınarak örgütlenmiştir.

Altmışa yakın katılımcının yedi farklı sanat dalında yeteneklerini sergilediği festival 17 Kasım Cumartesi sabah saat 11:00'den başlayarak gece 12:00'ye kadar sürmüştür.

Tiyatro ve Film dalında jüri üyeleri olarak katılım sağlayan, Muzaffer Hıçdurmaz, Yiğit Tuncaç, Mahmut Şahindal, Cüneyt Sezer, Miner Ergen;

Halk Oyunları dalında jüri üyeleri

lecek tasavurunu ‘devrim’ diye şekillendiren kitlelerden ölesine korktukları için yığın kültürüne hiçbir müdahale-den çekinmezler.”

Devrimci kültür-sanat kurumları şüphesiz kültür ve sanatın her alanında örnekler verecektir. Ede-

Öyleyse; kültür sanat üretimimizi yaşamın üretildiği alanlardan yaşamı üretenlerle üretmek zorundayız. Resmin insanı alıp sürüklemesini nasıl yadsıyabiliriz? Müzik notalarının insanın yüreğinde ve bilincinde açtığı etkileri ifade etmemek mümkün mü?

Polis bir kişiyi daha katletti!

Çıkarılan yasalarla yetkisi genişletilen polis, katliamlarını sürdürüyor.

Demokratikleşme iddialarının aksine ülkemizde hak ihlalleri, işkence ve kötü muamele grafiği giderek yükseliyor.

2000'den sonra ülke gündeminde daha fazla yer işgal etmeye başlayan AB üyelik tartışmaları ile birlikte yapılan yasal değişiklikler demokratikleşme adımlarına örnek olarak gösterilmeye çalışılıyor. Demokratikleşme adına "Ceza İnfaz Kanunu" yeniden düzenlenerek ağırlaştırıldı. **Türk Ceza Kanunu'nda** değişiklikler yapıldı. **Terörle Mücadele Yasası** çıkarıldı. Son olarak çıkarılan "Polis Vazife ve Salahyetleri Kanunu" ile polis yetkileri artırıldı.

Çıkarılan yasa ile daha rahat hareket etme olanağı bulan polis "yetkisini" kullanıyor. Birçok yerde hiçbir neden yokken emekçilere saldıran, kurşunlayan polisin icraatları bitmiyor. Yaşanan işkence, öldürme vakalarında

sürekli olarak aklanana, "haklı" gösterilen polisin dokunulmazlığı bu yasa ile daha genişletiliyor. Festus Okey'in katledilmesinde olduğu gibi polis yaptıklarının mutlaka "haklı" bir gerekçesini buluyor. Ve suçsuz ilan ediliyor!

Polis vahşeti son olarak **Avcılar'da** bir can daha aldı. **Fezullah Ete** isimli Kürt emekçi, evinin arkasındaki parkta oturduğu ve polisin kalk "talimatı"na zamanında yanıt vermediği için öldürüldü. **22 Kasım** Çarşamba günü gerçekleşen olayda Fezullah Ete arkadaşları ile birlikte milli maçı izlemek için parkta beklerken yanına yaklaşan polisin tekmesi ile öldürüldü. Polis, parkta oturanların içki içip nara attığını ve görevli memura küfür ettiğini iddia ederken olayı yaşananların anlatımları bunu yalanlıyor.

Ete'nin 15 yıllık arkadaşı Ali Oturakçı yaşananları şöyle anlattı: "Üç kişi yanımıza yaklaştı. İçlerinden birisi karşımıza dikilip sigarasını içerek bize doğru bir süre baktık-

**Polis, yetkilerini İstanbul ve İzmir'de kullandı...
Sonuç; iki yaşamın sönməsi**

tan sonra 'size burada oturmayın demedim mi?' diyerek bana bir yumruk attı. Telsiz seslerinden ve kelepçelerden polis olduğunu anladığım kişiye 'gidiyoruz ama bir şey yapmadık. Bu mahallenin

çocuklarıdır.' dediğim sırada Fezullah'a dönerek 'seni de bir daha burada görmeyeceğim' dedi. Fezullah da 'tamam gidiyoruz' dediği sırada 'burada sadece ben konuşurum' diyerek göğsüne bir tekme attı. Fezullah yere yığılarak hareketsiz kaldı."

Olaydan sonra gözaltına alınarak ifadesi alınan polis **Ali Mutlu** herhan-

niyet Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada Fezullah Ete'nin alkollü olduğu ve polise hakaret ettiği iddia ediliyor. Böylece öldürülmesi için "yeterli gerekçe de" ortaya çıkmış oluyor. Ancak yapılan testlere bakılırsa Ete, alkol almamış. Avcılar'da yaşanan vahşet, polisin bu bölgedeki terörünün boyutlarını da açığa çıkarmış oldu. Mahalle sakinlerinin anlatımlarına göre sivil polisler gençleri keyfi bir şekilde durdurarak dövüyor, işkence yapıyor ve gözaltına alıyor. Sivil polislerin mahalleye girmesi ile insanların birbirine "kaçın" diye bağırıldığını söyleyen Ete'nin kardeşi **Reşat Ete** olayın cinayet olduğunu dile getiriyor.

İzmir polisi de atakta!

Sınır tanımayan polis vahşeti, bu olaydan birkaç gün sonra bu defa da İzmir'de bir can aldı.

Burjuva medyanın, polisin ağzından aktardığına göre olay şöyle gelişti: 20 yaşındaki **Baran Tursun** 'dur' ihtarı-

na uymayıp polis barikatını aşınca kafasından vuruldu. 25 Kasım günü gerçekleşen olayda aracı kullanan Baran Tursun Karşıyaka'da Smyrna Meydanı'nda trafik polisleri tarafından kurulan barikatta durmayınca polisler tarafından takip edilmeye başlandı. Aracı kurşun sıkarak durdurmaya çalışan polis Baran Tursun'u katletti.

Tursun'un arkadaşı ise polisin kendilerini uyardığını söyledi. Son olaylar polis istediği zaman emekçilere kurşun sıktığını, öldürdüğünü gösteriyor.

Toplumun tüm kesimlerini tehdit eden polis terörüne karşı emekçilerin sesini yükseltmesi büyük önem taşıyor. Demokratik hak ve özgürlüklerini talep eden ilerici, devrimci ve yurtseverlere karşı uygulanan polis (devlet) şiddeti bunu da aşarak emekçilere yöneliyor. Yeni katliamların ve faili belli ölümlerin önüne geçmek için yaşananları kamuoyuna taşımak gerekiyor.

(H. Merkezi)

Ümraniye Pir Sultan Abdal Kültür Derneği seçimleri ve düşündürdükleri

Ortak iş yapma kültürünün geliştirilmesine ve büyütülmesine ciddi anlamda ihtiyaç duyduğumuz bu süreçte bizler bu noktadaki hassasiyetimizi ve anlayışımızı mücadelenin her alanında geliştirme ve hayata geçirme çabası içerisindeyiz. Ancak bu çabanın tek tarafı verilmesi yeterli ve gerekli sonucu almanın önünde önemli bir engeldir. En nihayetinde bu çabanın büyütülmesi için karşılıklı **güven, samimiyet ve açıklık** ilkesinin uygulanması ve bu noktalarda yaşanan yetersizliklerin giderilmesi için çabanın ve müdahalenin ortaklaştırılması gerekir. Bunun ortaklaşmadığı, küçük ve grupçu çıkarların büyük hedeflerin önüne konulduğu durumlarda ortak iş yapma kültürünün önemli yararları alacağı göz ardı edilemeyecek bir gerçektir.

Bu tarzda bir sorunu 18 Ekim günü **Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi**nde bulunan **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin** Olağan Genel Kurulunda yaşadık. Genel Kurula giderken yaşanan süreç ve Kurul günü yaşananlar bazı dostlarımızı devrimci değerlerde yaşadığı erozyonu anlamak açısından çarpıcı örnekler sunmaktadır. Mahallede kitlelerin yaşadığı sorunlara sahip çıkma, demokrasi ve hak alma mücadelesinde ilerici bir misyona sahip olan dernek, bugüne kadar önemli

çalışmalar yürütmüş ve bu anlamıyla da mahalle halkının sahiplendiği bir dernek özelliği taşımaktadır. Bugün açısından devletin sadece 1 Mayıs Mahallesi açısından değil genel anlamda mahallelerde uyguladığı saldırı politikası sonucu, mahalle halkıyla devrimcileri karşı karşıya getirmiş, belli oranda bu politikasından sonuç almıştır. Bu gerçeği göz önünde bulundurduğumuzda mahallelerde kurulu bulunan bu tarz demokratik kitle örgütlerinde uygulanacak politikaya özel önem vermek gerekir. Buralarda devrimcilerin ortak duruşu ve sahipliğinin kitlelerde yaratacağı olumlu etki yadsınamaz bir gerçektir.

Bu anlayışımızdan hareketle süreci devrimci ilkelerimizle örme noktasında irademizi ortaya koyma çabasında olduk. Üye olma konusunda mahalle halkından insanlara yönelik yaptığımız girişimler ısrarla dernek yönetiminde bulunan dostlarımızın(!) çabaları sonucu engellenmek istenmiştir. Üye olmak için gerekli olan formların olmadığı açıklamasının ardından, formların temin edilmesini gerektirerek ısrarla kendilerini söylemişlerdir. Bu noktada ısrarla bu formların temin edilemediği(!) açıklanırken, kendilerinin "olmayan formlarla" üye yaptıklarını öğrendik, tanık olduk. Pratik böyle olunca kendi başının çaresine bak-

mak zorunda bırakılan insanlar formları başka bir şubeden temin edip üye olma çabasını sürdürdüler.

Yaklaşım "burası benim çöplüğüm benden başkası ötemez" olunca engellemelerin ardı arkası da kalmadı. Üye yapma sorunu kendi yöntemlerimizle çözdükten sonra yapılan üyelerin Genel Merkez'e gönderilmesi ve onanması sorunuyla yaşadık. Tüzük gereği gösterilerek üyelerin bir ay bekletilmesi "haklarını" kullanarak üyelerin "bazılarını" bekletilmişlerdir. Bazıları ise bu süreyi beklemeden üyelikleri hızla onaylanmıştır. Bir ay bekletilen üyeler seçim kararının alınmasının ardından Genel Merkez'e gönderilmiş üyelerin başvuruları Tüzük gereği kabul edilmeyerek geri gönderilmiştir.

Tüm bu olumsuz yaklaşımlara rağmen bizler dernek seçim sürecine girdikten sonra yönetimde bulunan Devrimci Demokrasi anlayışından dostlarımızla görüştük. Ortak bir listenin oluşturulması gerektiğini vurgulayarak böyleli bir eylem birliği geliştirebileceğimizi ifade ettik. Dostlarımızın, yaptığımız bu teklifi değerlendirmeleri "biraz zaman alsada" yanıtımızı aldık ve yaptıkları değerlendirme sonrasında; "Kendi çalışmamız var. Bu yüzden ortak listeye gitmeyeceğiz" cevabını aldık.

Yolların bu görüşmenin ardından ayrılması doğallığı ile biz de kendi çalışmalarımıza başladık. Diğer devrimci-demokrat anlayışlarla ortaklaşma yönlü attığımız adımlardan olumlu sonuçlar sonucu ortak bir listeye seçime gittik. Seçim tarihinin ilan edilmesinden hazır ol listelerinin duyurulmasına kadar yaşanan sorunlar, (seçim tarihinin ve listelerin olması gereken tarihten sonra duyurulması) seçim günü yaşananların da habercisi oldu.

Bu anti-demokratik uygulamaların birikiminin yarattığı gerginlik 18 Kasım günü seçimlerde de kendini gösterdi. Çünkü bu uygulamalar o güne kendini oldukça açık gösterdi. "Tarafsız" divanın ortamı gerginleştirici tutum ve davranışları yaşanan sorunların artmasına neden oldu. Seçim günü "tarafsızlığını" koruyamayan divan, mevcut yönetimin "demokrasi" anlayışından fazlasıyla etkilendiğini gösterme çabasıyla hareket etti. Oy kullanmaya başlamadan bazı üyelerin, istenmesi gereken iki yıllık aйдatlar yerine üç yıllık aйдatlar istenerek ekonomik açıdan insanlar zor duruma sokulmak istenmiştir. Bu talep de karşılınca bu kez de oy kullanma sırasında bazı üyelerin(!) isimleri birkaç kez ifade edilirken, bazı üyeler tek bir kez okunarak geçilmiştir. Ve "Devrimci Demokrasi'nin damgasını vurduğu

bu ortamda mahallenin muhtarı **Cuma Kara'nın** oy kullanması sırasında mevcut gerginlik patlamış ve oldukça "devrimci" yöntemlerin kendini gösterdiği bir aşamaya gelmiştir. Divanda yer alan "tarafsız"ların gözleri önünde Kara'ya bıçak çekilerek yaşananlara son nokta konulmuştur.

Böyle bir seçim ortamında yer almanın doğru olmayacağından hareket ederek seçimleri protesto ederek alanı terk ettik. Daha sonra bu anlayış sahiplerinden özeleştirilerek dernek seçimlerinin yenilenmesi gerektiği noktasındaki anlayışımızı devrimci dostlarımızla birlikte ifade ettik. Ancak özeleştirilerek bir yaklaşım ortaya konulmadığı gibi, mevcut seçimlerin kabul edilmesi devretmesi ile karşı karşıya kaldık. Mahalle halkının da tepki gösterdiği bu gelişmelerin kabul edilmesi ve onaylanması mümkün değildir. Devrimci sorumluluğumuz gereği sürecin bundan sonra yapılması gerekenlerini yerine getirme noktasında iradenin oluşturulması konusunda çaba sarf edip, yaşanan gelişmelerin dernekteki "demokrasi" anlayışının anlaşılması için çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Konuyla ilgili değerlendirmemizi gazetemizin bir sonraki sayısında ayrıntılı yaparak okurlarımıza paylaşıacağız. (1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

Çalışmalarımızda çok büyük başarılar bile kazansak, bunlarla övünmemize ve böbürlenmemize hiçbir sebep yoktur. Alçakgönüllülük insanın ilerlemesine sağlar, övünme insanın geri kalmasına sebep olur; bu gerçeği aklımızda her zaman tutmalıyız.

(Mao, Seçme Sözler, s.135)

Çetin bir çalışma önümüze konulmuş ve sırtımıza yüklenmek için bize meydan okuyan bir yük gibidir. Bazı yükler hafiftir, bazıları da ağırdır. Öyle insanlar vardır ki, hafif yükleri seçerler, ağırlarını da başkalarına bırakırlar. Güzel bir davranış değildir. Bazı yoldaşlar da başka türlü davranırlar, rahatları başkalarına bırakırlar ve ağır yükleri kendileri taşırlar, herkesten önce güçlüklerle dayanırlar, rahatı da en son onlar tadarlar. Bunlar iyi yoldaşlardır. Hepimiz onların komünist ruhundan örnek almalıyız.

(Mao, Seçme Sözler, s. 136)

Bize ayran içmek yasak!

Ben bir temizlik işçisiyim. Şu anda işe yaklaşık üç saat var. Uzun bir zamandır, özellikle hep bu saatlerde bir stres basıyor beni veya benim gibileri. "**Acaba bugün işten çıkarılacak mıyım?**" diye düşünüyorum. Asgari ücretle çalışıyorum ama hadi işten çıkarı-

lırsam başvurabileceğim herhangi bir yer, kullanacağım herhangi bir yasal hakım yok. Geçim sıkıntısı varken bu kaygı boynumu daha da sıkmakta.

(...)

Belki ben yapmıyorum ama, birçok arkadaşımız iş sırasında karnını doyur-

mak için lokanta önlerinin, çevresinin temizliğine başka bir özen gösteriyor. Çünkü böyle yapınca, yemek artıklarından, ete bulunmuş ekmeğin parçalarından faydalanmak işten bile değil. Ayrıca çalışma imkanımız kontrolörlerin iki dudağı arasında. Yani hakkında tutulan kötü bir raporun işten olmayla sonuçlanması meselesidir. Sadece bu mu? Aylardır aynı vardiyada çalışıyoruz, değiştirmem mümkün olmadı. Yasal bir gerekçe mi, kim bulmuş ki, biz arayalım! Sürekli içinde bulunduğumuz göz hapsi de cabası.

Geçen yıl kadrolu iş güvencesi ve sosyal haklarımız için greve gitmiştik. En az kadrolular kadar çalışıyoruz, ama aldığımız maaşın ayın üçüncü haftasına yetiştirilmesi mucize. Onlar ise bizden iki misli daha fazla alıyor. Ne bir yıllık iznimiz ne de bir bayram tatilimiz var. Greve de gittik ama, biraz **örgütsüzlük** biraz da **sahipsizlik** yüzünden başarısız olduk. Neticede çoğumuz işten çıkardılar. Şimdi ise korkularından işi sıkı tutuyorlar, o nedenle daha çok baskı uygulanıyorlar. İşe devam edenlerimiz de oldu

tabi. Şimdi hepsi farklı vardiyalarda, ortaklığı karıştırmışlar diye.

(...)

Sadece bununla kalsa iyi diyeceğim. Uyarıların, tehditlerin bir orijinalliği var ki duyan inanmaz. Mesela adres soran vatandaşa cevap vermek yasak. Vatandaşla lauballiliğe diye. Aksi halde bir tutanak tutar ki muhbirler, birincisinde ihtar alırsın, ikincisinde maaşını eksik çekerken, üçüncüsünde ise erken aldığın maaşın son maaş olduğunu anlayan gerekir. Vatandaşa cevap vermezsen, vatandaş kızar bu defa: "**Sağır mısın, kardeş! Cevap versene...**" ile başlayan ve hakaretle devam eden bir dizi kelam.

Bazı vatandaşlar sevgiden veya acı maktan, para veya yiyecek bir şeyler veriyorlar ara sıra. Ama bunları alman da yasak. Alırsın hem belediyenin hem de firmanın adı kirlenir. Bir arkadaşımız bayramda yiyecek bir şeyler almıştı, çalıştığı civardaki bir evden. Bu duyuldu tabi, O arkadaş işten atıldı sonra.

Bir zaman önce başka bir arkadaşımıza da, esnafardan biri meyve suyu ikram etmiş, serinlesin diye. Müdürlük hermen tutanak tutturmuş: "...görev sırasında ayran içti." Bizimki, uğraşp dur-

sun, içtiğinin ayran değil de meyve suyu olduğunu ispata. Neyse ki, uyarıyla yurtıyor, o gün. Şimdi diyeceksiniz, "ha ayran ha meyve suyu canım, ne alaka!" Ben ol sam ben de öyle derdim ama bizim burada öyle demiyorlar. Neymiş efendim, şimdi sen ayran içtin, yoldan geçen biri seni görüyor. Ne olacak, belediyenin çöplüğü temizlik yaparken zehirlenmekten kurtulmak için ayran içiyor. O zaman ne olur. Vatandaşa der ki: "**Demek ki, Belediyeye, iççisine iyi bakmıyor. Bak-**

sana zehirlenecekler, neredeyse..."

Ben mi? Çok tanıtmadım kendimi, değil mi? Ama tanışıyoruz bir şekilde. En azından ben de sizler gibi aşınayım bu sayfalara. Bu arada stresliyim dedim ya, içimi döktüm, rahatladım biraz. Hem kazanan en nihayetinde mutlaka biz olacağız. İnançlıyım bu nedenle mutluyum.

Demokratik Halk İktidarı İçin/İşçi-Köylü'ye selamlar...

(Adana'dan İK okuru bir işçi)

Halkın cebindeki hortum

Emekçi memurlara yüzde 2+2 sefalet zammı dayatan, işçiyi asgari ücrette mahkum eden, köylüye teşvikleri kaldıran, sağlığa ve eğitime kaynak "bulamayan"(!) hükümet, söz konusu askerler olunca hemen hazır ola geçti.

İMF'ye kullukta kusur etmeyen AKP, aynı hizmeti generallere de esirgemedi. Bütçenin neredeyse yarısını hortumlayan askerler, bir kalemden 160 milyon YTL'lik ek ödenek aldı. Kaynağın ivedilikle aktarıldığını ve talep gel-

mesi durumunda yeni aktarımlar da olacağını belirten Başbakan Yardımcısı **Cemil Çiçek**, "Terörü bitirmek için hükümet olarak hiçbir bedelden kaçınmayız; TSK'dan gelecek talepleri karşılama"(!) hükümet, söz konusu askerler olunca hemen hazır ola geçti. TSK'ya gönderilen paraları da halkın cebinden zorla çıkarıyorlar. Sonra da benzine ve sigaraya zam yapıyorlar. Böyle bir süreçte AKP'nin ve maaşlı olan insanların sömürücü olduğunu hep beraber görüyoruz.(**Bursa Teleferik İK okurları**)

Yeni Demokrat Gençlik, 2. Konferansı'nı **24-25 Kasım'da Adana'da** başlarıyla gerçekleştirdi. Ülkenin farklı bölgelerinden gelen 50'yi aşkın delegenin katılımıyla gerçekleştirilen Konferans, oldukça yoğun bir gündemle toplandı. Konferans salonuna Kürtçe, Arapça, İngilizce, Türkçe "**Şan olsun 2. Konferansımıza**" ve "**Çukurovalı genç kadınlar**" imzalı "**Kadınlar göğün yarısıdır**", "**Emperyalist yasalara, özelleştirmelere ve şovenist saldırılara karşı çık!**" ve "**Biz kendimizi dünyaya temellerinden saresacak bir davaya adadık**", "**Şan olsun YDG'nin 2. Konferansına**" İnce Memed imzalı pankartlar asıldı. Konferansa ATİK-YDG'den arkadaşlarımız da katılım sağladı ve ATİK-YDG'nin hem örgütsel işleyişi hem politikaları hem de Avrupa'daki gençlik hareketi üzerinden önemli sunumlar yapıldı. Ayrıca Nepal, Pakistan, Yunanistan ve İtalya'dan gelen enternasyonal mesajlar ve zindanlardan tutsakların, Partizan'ın ve dost gençlik örgütleri-

Polisin konferans korkusu

Konferansa katılım beklenenin altında gerçekleşti. Sınav dönemi olması ve maddi sorunlar nedeniyle diğer bölgelerden gelen YDG'liler genellikle yalnızca seçtikleri delege arkadaşlarını gönderdiler. **2. gün gündemlerinin daha geniş bir kitleye ele alınması planı da 25 Kasım sabahı Konferansa Mersin'den, Tarsus'tan ve Adana'nın semtlerinden katılmak amacıyla yola çıkan gençlerin polis ve jandarmanın engellemeleriyle karşılaşması nedeniyle bu plan hedefine ulaşamadı.** Kimlik kontrolleri bahanesiyle durdurulan YDG'lilerle polis arasında Adana'da arbede yaşanırken, Tarsus'ta günler öncesinden başlayan ve mahallelerde halkın üzerinde süren baskıya ve ailelerin, esnafın tehdit edilmesine rağmen toplanmaya çalışan gençlerin aracı polis tarafından durdurulmuş, araca ceza kesilmiş, çıkan arbedede 6 YDG'li gözaltına alınmış, kitlenin Adana'ya doğru yola çıkması engellenmiştir. Bunun etkisiyle Tarsus'tan gelen delege arkadaşlar ancak 3-4 saat gecikmeyle ve parça parça konferans alanına ulaşabilmiştir. Tarsus'ta her gün binlerce tarım işçisi kamyon kasalarında tehlikeli bir yolculukla tarlalara giderken buna göz yuman polislin YDG'lilerin minibüsünün yolcu taşımaya uygun olmadığını iddia etmesi de esas amacın trafik kuralları olmadığını göstermektedir. Bu nedenle 2. gün, planlandığı gibi geniş bir kitleyle birlikte ele alınamamış, ilk günkü gibi YDG'li delegeler, gözlemciler ve diğer devrimci gençlik örgütlerinden misafirlerin katılımı ile gerçekleştirilmiştir.

nin dayanışma mesajları okundu. **20. yılını kutlayan YDG'liler 2. Konferanslarını daha demokratik şekilde uygulamaya çalıştılar.** Bu anlamıyla konferans YDG'nin gelecekteki mücadelesi açısından oldukça değerli deneyimlerin kazanılmasına da hizmet etti.

Konferansın ilk gününde açılış konuşmasından ve saygı duruşunun ardından delege olmayan gözlemci arkadaşların aday olduğu divan, seçim görevlendirildi. Divanın yerini almasıyla birlikte gündemlere geçildi. **İlk gündem 1. Konferans'tan bu yana YDG'nin faaliyetlerinin değerlendirilmesiydi.** Bu gündemde YDG dergisinin Kasım sayısında yayınlanan faaliyet raporu okunup açıklandı, ardından alanlardan gelen delege arkadaşlar kendi faaliyet raporlarını okuyup genel rapora yönelik eleştiriyi ve önerilerini sundular. **Amed, Malatya, Elazığ, Dersim, Erzincan, Kars, Adana, Tarsus, Mersin, İstanbul, Muğla, Çanakkale, İzmir, İstanbul, Sakarya** gibi şehirlerden gelen YDG'li delegelerin büyük çoğunluğunun, öncesinde alan toplantılarında hazırladıkları faaliyet raporlarını okumaları hem deneyim paylaşımı hem de genel raporun zenginleşip somutlanması açısından yararlı oldu. **Hesap verme ve kitle denetimi misyonuna sahip olan bu gündemde YDG'liler mütevazı duruşlarını ortaya koydular ve öz eleştirel bir yaklaşımla çıkardıkları ders ve deneyimleri aktardılar.** Bu anlamıyla genç devrimcilerin abartıya kaçmadan, mütevazı bir üslupla, fedakarca gerçekleştirdikleri çalışmalarını aktarmaları, eleştiriyi açık olmaları ve öğrenme ve katkı sunma amaçlı çağrılarda bulunmaları oldukça değerlidir.

Bu bölümde YDG'nin 2000'den bu yana geçirdiği süreç, 1. Konferans ve sonrası ve 2. Konferansı hazırlayan süreç ele alındı. Bu konunun daha iyi anlaşılması için ülkedeki ve dünyadaki gelişmeler de hatırlatıldı. Özellikle emperyalizmin artan saldırıları ve kriz ve bunun ülkemize yansımaları olarak hak gasplarının yoğunlaştığı ve faşist, şovenist, ırkçı saldırıların, devrimci ve demokratik harekete yönelik baskıların arttığı, bundan YDG'nin de payını aldığı, YDG'nin faaliyetini bu koşullar altında gerçekleştirdiği özetlendi. Ardından ra-

Alınan kararlardan örnekler...

Oylamaların sonucunda konferansların her yıl düzenli olarak örgütlenmesi, konferansı örgütlemek için Ekim ayının ilk iki haftası içinde temsilciler toplantısının yapılması kabul edildi. Bu konferansın sonunda merkez yürütme kurulu oluşturulması ve bölgesel koordinasyonların oluşturulması önerileri reddedildi. **Demokrasi kültürünün gelişmesi ve taban inisiyatifinin nasıl kullanılacağını öğrenilmesi amacıyla birimlerde çalışmanın yoğunlaşması kararı alındı.** Birimlerde kurulacak komisyonlar arasında işçi, köylü ve öğrenci komisyonlarının esas; kültür-sanat, kadın, çevre, tarih vb. komisyonların tali olduğu, her alanın kendi gelişimine uygun olarak kendi iç çalışmalarında bunu uyarlayacağı ve özerk şekilde çalışacağı, kararlarını kendi toplantılarında komisyon üyelerinin alacağı vurgulandı. Komisyon çalışmalarının gelişmesine paralel il genelinde merkezleşmenin mümkün olacağı üzerinde duruldu, ancak faaliyetin farklı gelişmişlik düzeyinden kaynaklı ülke çapında her alanı kapsayan bu yönlü bir karar alınmadı. YDG'nin isminin değişmesi önerisi reddedilirken amblemi üzerinde tartışmalar gerçekleştirildi. Amblemden molotoflu gencin kaldırılması önerisi reddedilirken amblemin daha anlaşılır olması ve ambleme genç kadın resminin konulması önerisi kabul edildi. 13 önerinin sunulup oylandığı bu gündemde ayrıca her YDG'nin farklı bir kitle örgütü içinde faaliyet yürütmesi de karar altına alındı.

porda bahsi geçen sektör tarz ve kendiliğinden tutumlar somut örneklerle açılmaya çalışıldı. YDG'nin kendi iç tartışmalarını hangi şartlarda gerçekleştirdiği belirtildi. Yine köy çalışmalarının ve kampanyaların değerlendirilmesi yapıldı. Alanlardan sunulan faaliyet raporları da değerlendirildi. Gündemin son bölümünde ise öneriler sırasıyla yeniden hatırlatıldı ve oylamaya sunuldu.

Kitle inisiyatifinin geliştirilmesi

Konferansın ikinci gündemi **önümüzdeki sürecin belirlenmesi üzerineydi.** Bu bölümde öncelikle kurumsallaşma sorunu üzerinde duruldu. Bir YDG'li arkadaşımız dergide sunulan taslağı örneklerle açıkladı. Bu bölümde raporların okunmasından ziyade sözlü sunumların gerçekleştirilmesi, soruların so-

rulup değerlendirmelerin yapılması gündemin daha canlı geçmesine neden oldu. **YDG'nin demokratik bir kitle örgütü olduğu ancak YDG'lilerin kendi inisiyatiflerini açığa çıkarması, taban denetiminin ve demokratik işleyişin sağlanması için gereken çalışmaların inşa edilmediği, bunun sonucunda merkezi politikaların genel kitlenin onayı olmadan, daha politik ve deneyimli YDG'lilerin çabalarıyla belirlendiği, bunun ise başta seçililik-sekterlik ve genel kitleden kopukluk gibi çeşitli sorunlarının olduğu belirtildi.** Kurumsallaşma meselesinin merkezleşme sorunu

olduğu vurgulandı ve merkezleşmenin, kurumsal inşanın nasıl bir yöntemle çözülebileceği üzerinde duruldu. Birimler çalışma tarzı, YDG içinde disiplin, birimlerde kurulacak komisyonlar ve bunların hangisinin esas ve tali olacağı, il çapında nasıl merkezleşilebileceği vb. üzerinde tartışmalar gerçekleşti. Canlı tartışmaların ve farklı önerilerin sunulduğu gündemde oylamalar da heyecanlı geçti. Bazı gündemlerde karşı önerilere birbirine yakın, hatta eşit sayıda oy çıkması tartışmaların devam etmesine, heyecanın artmasına neden oldu.

İlk gün zamanın oldukça sınırlı olması ve gündemlerin uzaması nedeniyle "**önümüzdeki süreçte politik yönelim**" başlıklı gündem 2. güne bırakıldı. 2. gün bu gündemle açıldı ve dergideki taslak üzerinden sunum ve tartışmalar yapıldı. Bu dönemde artan saldırılara karşı an-

likte başta dergimizin maddi sorunları olmak üzere farklı alanlardaki kurumların borçlarının kolektif şekilde ödenmesi, yine, faaliyet içinde çeşitli nedenlerle mali sıkıntılar yaşayan alan ve yoldaşlarımızın desteklenmesi için mali politikamızın nasıl olması gerektiği üzerine uzunca tartışıldı ve çok farklı öneriler değerlendirilip oylandı. Sonuçta her YDG'nin düzenli olarak belirli miktar bağışta bulunması karar altına alındı. Miktar olarak ise özellikle üniversiteli YDG'lilerin 20'er lira ödemesi, toplanan paranın alanlardaki toplantılarda denetlenmesi, ihtiyaç olan miktarın alan içinde tutulması, kalanın ise merkez büroya gönderilmesi, böylece derginin basımının ve farklı alanlardaki ihtiyaçlarının karşılanabileceği üzerinde duruldu.

Son olarak devrimci kültür üzerinde de duruldu. YDG okurları arasında aktif devrimci faaliyet yürütmek için gereken kıstasları abartan, çeşitli kaygıların belirterek uzak duranların olduğu ancak her arkadaşımızın devrimci mücadeleye katkı sunabileceği üzerinde durularak bu anlayışa yol açan yaklaşımların düzeltilmesi gerektiği, yine genel kitle içinde devletin propagandasını destekleyen tavırlar yerine üreten, sorgulayan, sorumluluk sahibi gençler olduğumuz somut olarak gösterilmesinin önemi üzerinde duruldu.

Sunumlar ve serbest kürsü

Bu gündemin ardından politik gündemin altyapısının sağlamlaştırılması için çeşitli konularda sunum ve serbest kürsü yapıldı. Hapishaneler konulu ilk sunumda ülkemizde tecrit, devrimci tutukların direnişi ve dayanışmanın önemi, YDG'nin görevleri üzerinde duruldu. Sunum ardından serbest kürsüde F Tipi'nden kısa süre önce serbest bırakılan arkadaşlarımızın somut örneklerle zindanlardaki tutsakların direnişini, zulmüne ve baskıya ve özellikle bu konferansa Partizan tutsakların verdiği önemi anlattı. Konu üzerinde çeşitli öneri ve katkılarının ardından "**egitim ve mesleki hak gasplarına yönelik emperyalist yasalara ve mücadele yöntemleri**" üzerinde duruldu. Bu bölümde üniversiteli arkadaşlarımız emperyalizmin özellikle Bologna Süreciyle birlikte eğitim alanında gerçekleştirmek istediği değişimler anlatıldı. Emperyalizmin ve ülkemizde bu politikaların uygulayıcısı olan YÖK'ün saldırıları meşrulaştırma amaçlı kullandığı kavramların gerçek niteliği ve saldırıların felsefi, ideolojik yönü vurgulandı. Ardından ATİK-YDG'den arkadaşlarımız Avrupa'da bu saldırıların yansımaları anlatılarak kitleleşmiş öğrenci hareketleri üzerine bilgi verdi. Avrupa'daki öğrencilerin öz örgütlenmelerini olan sendika ve derneklerde örgütlenmesi ve üniversite yönetiminde söz sahibi olmalarının kitleleşme ve refleks eylemlerin gerçekleşmesinde etkili olduğu, Avrupa'da var olan hakların budandığını ancak ülkemizde zaten hakların neredeyse bulunmadığı, koşulların farklı olduğu üzerinde duruldu. Ardından sözü alan liseli arkadaşlarımız somut ve akıcı bir konuşmayla liseli gençliğin yaşadığı sorunları ve mücadele yöntemlerini anlattı. Bu konuda sorular sorular, yapılan katkılar ve

YDG'lilerin ilgisi olumluydu.

Bu gündemin ardından kültür-sanat anlayışımız üzerine sunum ve serbest kürsü yapıldı. Bu konuda YDG'lilerin farklı sanatsal alanlara açık olması gerektiği, çeşitli sanatsal akımlara önyargılarla yaklaşmaması ve bu akımların kökenini ve hedeflerini öğrenerek tespitlerde bulunması üzerinde duruldu. Halk kültüründen beslenmenin önemi anlatıldı. İstanbul Kültür-Sanat Komisyonu'nun ve İnce Memed Kültür Evi'nin deneyimleri aktarıldı. Kültürün yalnızca sanatta sınırlanmaması gerektiği ve daha genel bir içeriğe sahip olduğu belirtildi. Ayrıca ATİK-YDG'nin bu konudaki deneyimleri de aktarıldı.

Bu gündemin ardından **Antep Ayrıışığı Kültür Evi** bünyesinde faaliyet gösteren **Denize Türkü** grubu müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisi YDG'lilerin halayları ile coşkulu şekilde karşılandı ve "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları ile sona erdi.

Müzik dinletisinin ardından Pazartesi günü sınavı olan veya işbaşı yapması gereken ve uzak yoldan gelen delegelerin ayrılmak zorunda kalması nedeniyle delegelerin önemli bir kısmının yokluğunda konferansın son bölümüne geçildi. Bu bölümde ilk olarak Tarsus'tan gelen tarım işçisi arkadaşların sunumları yapıldı. Tarım işçisi arkadaşların samimi bir şekilde ve somut örneklerle anlattıkları faaliyet Konferansa katılanların ilgisi ve desteği ile karşılandı. Yoldaşların halk sevgisini yoğun şekilde hissetmelerinin de etkisiyle tarım işçilerinin yemiyeleri üzerine kampanyalarını aktarmaları, bu konuyla ilgili projelerini açıklamaları, Tüm Köy-Sen kurma çabaları, mahallede kurdukları Dayanışma Derneği'nden çıkardıkları deneyimler, bir mahallede sağlık ocağı kurma çabaları ve halka sağlık hizmeti götürmeleri, Arap ve Kürt milliyetlerinden halkımızın arasındaki milliyetçi ayırmaları çözmek amacıyla yaptıkları pratikler tüm YDG'liler tarafından ilgiyle karşılandı. Tarım işçisi arkadaşların sunumunun ardından "**genç kadın**" üzerine yapılan sunumda ülkemizde kadının yaşadığı baskı ve ayrımcılık örnekleri anlatıldı, örgütlü kadının yaşadığı sıkıntılar vurgulandı. Ardındansa cinsiyet ayrımcılığı ve bu güne kadar YDG'nin üzerinde yeterince durmadığı toplumsal cinsiyet üzerine sunum ve bilgilendirme yapıldı. YDG safalarında genç kadın örgütlenmesinin önemi vurgulandı. Konferansın son gündemi ise ulusal sorun üzerine oldu. **Son dönemde artan şovenist saldırılara karşı dayanışmanın önemini vurgulandığı gündemde, içinden geçtiğimiz dönemde Ulusal Hareketin, özellikle legal siyaset hakkı gasp edilemez istenen DTP ile kayıtsız şartsız dayanışma ve destek içinde olmak gerekliliği üzerinde ortaklaşıldı.**

Konferans kapanış konuşması ve atılan sloganlarla son buldu. Bu konferans YDG tarihinde tarihsel bir dönüm noktası olması ve önemli deneyimler kazandırması açısından örgütlenmesinde görülen amatör yanlara rağmen oldukça olumlu bir pratik oldu.